

สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษด้วยวิธีการเรียน
แบบร่วมมือโดยใช้วิธี ซี ไอ อาร์ ซี ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนเอี่ยมพานิชวิทยา

อรอนงค์ อ่องไต้

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ

วัน เดือน ปี..... 17 SEP 2013

เลขทะเบียน..... 249950

ปีการศึกษา 2555

เลขเรียกหนังสือ

๗๔
3๗2.๖521
๘383๗
2555

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

**A STUDY OF ENGLISH READING COMPREHENSION
ACHIEVEMENT THROUGH CIRC METHOD
FOR PRATOMSUKSA 6 STUDENTS
AT AIEMPANITVITTAYA SCHOOL**

ONANONG ONGLAI

A thesis submitted in partial fulfillment of the requirements

for Master of Education in Teaching English

Academic Year 2011

Copyright of Bansomdejchaopraya Rajabhat University

ชื่อเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษด้วยวิธีการเรียน
แบบร่วมมือโดยใช้วิธี ซี ไอ อาร์ ซี ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนเอี่ยมพานิชวิทยา

ชื่อผู้วิจัย อรอนงค์ อ่องไต้

สาขาวิชา การสอนภาษาอังกฤษ

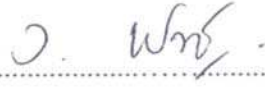
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สรายุทธ์ เศรษฐขจร

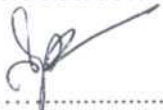
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด
ผู้ช่วยศาสตราจารย์เผด็จ กำคำ

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยเป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ดร.วนิดา พลอยสังวาลย์)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สรายุทธ์ เศรษฐขจร)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เผด็จ กำคำ)

..... กรรมการและเลขานุการ
(อาจารย์สายฝน ทรงเส็งไชย)

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ชื่อเรื่อง	การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้วิธี ซี ไอ อาร์ ซี ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเอี่ยมพานิชวิทยา
ชื่อผู้วิจัย	อรอนงค์ อ่องไผ่
สาขาวิชา	การสอนภาษาอังกฤษ
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สรายุทธ์ เศรษฐขจร
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์เผด็จ กำคำ
ปีการศึกษา	2555

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้วิธี ซี ไอ อาร์ ซี ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และ 2) ศึกษาพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้วิธี ซี ไอ อาร์ ซี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 โรงเรียนเอี่ยมพานิชวิทยา จำนวน 28 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ 3) แบบสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้วิธี ซี ไอ อาร์ ซี สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t-test for dependent sample)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้วิธี ซี ไอ อาร์ ซี ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. พฤติกรรมการมีส่วนร่วมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้วิธี ซี ไอ อาร์ ซี พบว่า การแสดงออกของพฤติกรรมด้านการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมอยู่ในระดับสูง

คำสำคัญ: การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ วิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้วิธีซี ไอ อาร์ ซี

Title	A Study of English Reading Comprehension Achievement through CIRC Method for Pratomsuksa 6 Students at Aiempanitvittaya School
Author	Onanong Onglai
Program	Teaching English
Major Advisor	Assistant Professor Dr. Sarayuth Sethakajorn
Co-Advisor	Assistant Professor Dr. Areewan Iamsa-ard
Co-Advisor	Assistant Professor Phadet Kakham
Academic Year	2012

ABSTRACT

The purposes of this research were 1) to study English reading comprehension achievement through CIRC Method for Pratomsuksa 6 students, and 2) to study student's participatory behaviors during learning through CIRC Method. The sample group included 28 students of Aiempanitvittaya School. The instruments were 1) lesson plans 2) English reading comprehension achievement test and 3) student's participatory behaviours form. Data was statistically analyzed by percentage, arithmetic mean, standard deviation, and t-test for dependent sample.

The findings revealed as follows:

- 1) The English reading comprehension achievements through CIRC method for Pratomsuksa 6 students posttest was significantly higher than pretest at level .01
- 2) Student's participatory behaviors during class activities using CIRC Method was found at high level.

Keywords: English Reading Comprehension CIRC Method

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เรื่องการศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้วิธี ซี ไอ อาร์ ซี ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเอี่ยมพานิชวิทยา สำเร็จลงได้ด้วยความช่วยเหลือในการให้คำปรึกษา ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่อง อีกทั้งให้คำแนะนำอย่างดียิ่งจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สราวุธ เศรษฐขจร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด ผู้ช่วยศาสตราจารย์เผด็จ กำคำ และอาจารย์สายฝน ทรงเสียงไชย ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณ อาจารย์ธานินทร์ คงอินทร์ อาจารย์สายสุนีย์ อุลิศ และอาจารย์พัชพรภรณ์ พรชุตี ที่ให้ความกรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ นางสาวมุกดา แทนศิริ ผู้อำนวยการ โรงเรียนเอี่ยมพานิชวิทยา ที่ให้ความอนุเคราะห์แก่ผู้วิจัยใช้สถานศึกษาในการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณเครือญาติพี่น้องและเพื่อนๆ ทุกคน ตลอดจนทุกท่านที่ได้ให้ความช่วยเหลือเป็นกำลังใจในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ท้ายสุดนี้ ผู้วิจัยขอน้อมรำลึกถึงพระคุณอันยิ่งใหญ่ของ บิดา มารดา ครู-อาจารย์ ทุก ๆ ท่าน ที่ได้อบรมสั่งสอนให้ผู้วิจัยมีความรู้ จนสามารถประสบผลสำเร็จในการศึกษา

อรอนงค์ อ่องไฉ่

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ข
กิตติกรรมประกาศ.....	ค
สารบัญ.....	ง
สารบัญตาราง.....	จ
สารบัญภาพ.....	ฉ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
สมมติฐานของการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
กรอบแนวคิดในการทำวิจัย.....	7
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
หลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	
โรงเรียนเอี่ยมพานิชวิทยา ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน	
พุทธศักราช 2551.....	9
แนวคิดเกี่ยวกับการอ่าน.....	18
แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนแบบร่วมมือ.....	39
แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้วิธี ซี ไอ อาร์ ซี.....	52
แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการมีส่วนร่วม.....	60
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	63

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	67
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	67
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	73
วิธีวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	74
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	76
ตอนที่ 1 การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษโดย วิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้วิธีซี ไอ อาร์ ซี ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6.....	77
ตอนที่ 2 ศึกษาพฤติกรรมกรรมการมีส่วนร่วมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้วิธีซี ไอ อาร์ ซี.....	80
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	81
สรุปผลการวิจัย.....	82
อภิปรายผล.....	83
ข้อเสนอแนะ.....	87
บรรณานุกรม.....	88
ภาคผนวก.....	98
ภาคผนวก ก ราชานามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ.....	99
ภาคผนวก ข หนังสือราชการ.....	101
ภาคผนวก ค ผลการวิเคราะห์หาคุณภาพของแบบทดสอบ.....	106
ภาคผนวก ง ตัวอย่างเครื่องมือสำหรับการวิจัย.....	126
ภาคผนวก จ สำเนาวุฒิบัตร.....	158
ภาคผนวก ฉ ใบตอบรับการตีพิมพ์บทความวิจัย.....	160
ประวัติผู้วิจัย.....	162

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	การวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้ตามตัวชี้วัด/สาระการเรียนรู้แกนกลาง/ ท้องถิ่น กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.....	13
2	เกณฑ์การประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้น พื้นฐาน พุทธศักราช 2551.....	18
3	การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการเรียนเป็นกลุ่มแบบเดิมกับ การเรียนแบบร่วมมือ.....	43
4	การคิดคะแนนทีมอ่าน.....	60
5	จำนวนข้อสอบที่สร้างไว้ก่อนนำไปหาคุณภาพ.....	70
6	จำนวนข้อสอบที่ใช้กับกลุ่มตัวอย่าง.....	71
7	แบบแผนการวิจัย.....	73
8	การเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ของการอ่านจับใจความภาษา อังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังได้รับการ สอนโดยใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้วิธีซี ไอ อาร์ ซี.....	77
9	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนที่ได้จาก แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของ นักเรียนก่อนและหลังได้รับการสอนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือโดย ใช้วิธีซี ไอ อาร์ ซี.....	79
10	คำร้อยละของพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปี ที่ 6 โดยใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้วิธีซี ไอ อาร์ ซีทั้งหมด 9 แผนการจัดการเรียนรู้.....	79

สารบัญภาพ

ภาพที่

หน้า

1 กรอบแนวคิดในการทำวิจัย.....

8

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งที่ผู้เรียนจำเป็นต้องเรียนรู้เพราะสังคมโลกปัจจุบันเป็นสังคมข้อมูลข่าวสาร ความเจริญก้าวหน้า ความเคลื่อนไหว และการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ และวัฒนธรรม มีผลกระทบทั่วถึงอย่างรวดเร็ว บุคคลในสังคมต้องติดต่อพบปะเพื่อดำเนินกิจกรรมทางสังคมหรือเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น ภาษาต่างประเทศจึงกลายเป็นเครื่องมืออันสำคัญยิ่ง และภาษาอังกฤษจึงกลายเป็นภาษาสากลนานาชาติ (English as an international language) ในการติดต่อสื่อสารระหว่างประเทศ และมีบทบาทสำคัญมากยิ่งขึ้นในด้านเศรษฐกิจ ด้วยเหตุที่ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร การแสวงหาความรู้และการประกอบอาชีพ การเรียนภาษาอังกฤษจะช่วยให้ผู้เรียนมีวิสัยทัศน์กว้างไกล มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษา และวัฒนธรรมต่างประเทศสามารถสื่อสารกับชาวต่างประเทศได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ช่วยสร้างสัมพันธภาพอันดีระหว่างชนชาติไทยและชนชาติอื่นเพราะมีความเข้าใจวัฒนธรรมที่แตกต่างกันของแต่ละเชื้อชาติทำให้สามารถปฏิบัติต่อกันได้อย่างถูกต้อง และเหมาะสม มีความเข้าใจ และภาคภูมิใจในภาษาและวัฒนธรรมไทย สามารถถ่ายทอดวัฒนธรรมไทยไปสู่สังคมโลก (กระทรวงศึกษาธิการ, 2545, น.1)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งเน้นการพัฒนานักเรียนให้เกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ คือ มีความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการคิด ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต และความสามารถในการใช้เทคโนโลยี (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2552, น.5) ซึ่งการพัฒนานักเรียนให้เกิดสมรรถนะดังกล่าวนี้จำเป็นต้องพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพดังที่ สมุทฺร เชนเชวนิช (2540, น.2) กล่าวว่า การอ่านที่ดีเป็นสิ่งจำเป็นที่ทำให้เกิดความสำเร็จในชีวิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งในครึ่งหลังทศวรรษนี้ไม่มีทักษะใดที่จะสำคัญมากไปกว่าทักษะการอ่าน บางคนเชื่อว่าคนที่มีความสามารถในการอ่านต่ำ อาจจะต้องพบกับความล้มเหลวในชีวิตการทำงานหรือการศึกษาเล่าเรียนอย่างไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ และคนที่มีความสามารถในการอ่านสูง จะพบกับความสำเร็จและความก้าวหน้าในชีวิต ซึ่งสอดคล้องกับ อุทุมพร ตรังคสมบัติ (2543, น.99) ที่กล่าวว่า

ทักษะการอ่านนับเป็นหนึ่งในทักษะพื้นฐานด้านภาษาที่มีความจำเป็นต่อการเรียนรู้ จนมีคำกล่าวที่ว่า “ทักษะการอ่านเป็นทักษะชีวิตที่สำคัญ”

กระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดเป้าหมายยุทธศาสตร์และตัวบ่งชี้การปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ.2552-2561) โดยกำหนดยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการอ่านไว้ในยุทธศาสตร์ที่ 2 คนไทยใฝ่รู้ : สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง รักการอ่าน และแสวงหาความรู้อย่างต่อเนื่อง โดยกำหนดให้ผู้เรียนทุกระดับการศึกษาไม่ต่ำกว่าร้อยละ 75 มีทักษะในการแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง รักการเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง จากยุทธศาสตร์ดังกล่าวจะเห็นได้ว่ารัฐบาลให้ความสำคัญกับการอ่านและการปลูกฝังให้เด็กไทยรักการอ่าน เนื่องจากการอ่านจะเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ถ้าอ่านมากย่อมมีความรู้มาก และหากมีความสามารถในการอ่านสูงก็จะเพิ่มประสิทธิภาพในการอ่านมากยิ่งขึ้น(กฤษณา ช้างน้อย,2553,น.2) ดังนั้นการอ่านจับใจความมีความสำคัญมาก เพราะเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง การมีพื้นฐานทักษะการอ่านจับใจความที่ดีจะนำไปสู่การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญช่วยให้อ่านหนังสือได้รวดเร็ว จึงจำเป็น ต้องฝึกฝนอยู่เสมอ ไม่ว่าจะอ่านเรื่องอะไรหรือจะอยู่ระดับไหนก็ตาม เพราะถ้าไม่สามารถจับใจ ความได้ ก็ไม่ได้ประโยชน์จากการอ่าน (สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์,2545,น.417)ความสำเร็จในการเรียนของนักเรียน อยู่ที่ความสามารถในการอ่านจับใจความ ถ้านักเรียนอ่านไม่เข้าใจและจับใจความ ไม่ได้จะเมื่อนำมาต่อการเรียน มีเจตคติที่ไม่ดีต่อการอ่าน ไม่เกิดนิสัยรักการอ่านและส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ (ฐะปะนีย์ นาครทรรพ, 2549 ,น.115)

ถึงแม้ว่าหลักสูตรจะให้ความสำคัญต่อการอ่านจับใจความ แต่จากผลการทดสอบการศึกษาระดับพื้นฐาน (O-NET) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) วินิจฉัยข้อบกพร่องทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2552-2553 ภาพรวมระดับประเทศมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนลดลงคือคะแนนเฉลี่ยร้อยละปีการศึกษา 2552 เท่ากับ 31.75 และคะแนนเฉลี่ยร้อยละปีการศึกษา 2555 เท่ากับ 20.99 ทั้งนี้โรงเรียนในสังกัดเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2 มีสภาพปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษเช่นเดียวกันกับที่พบในภาพรวมระดับประเทศ ซึ่งเห็นได้ชัดเจนจากผลการทดสอบการศึกษาระดับพื้นฐาน (O-NET) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2553 เขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 (สำนักทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ,2552,น.1-2) พบว่าได้คะแนนต่ำมากคือร้อยละ 16.65 และเมื่อพิจารณาตามสังกัดคือสังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน พบว่าได้คะแนนต่ำสอดคล้องกันคือร้อยละ 25.34 ทั้งนี้

ทักษะการอ่านนับเป็นหนึ่งในทักษะพื้นฐานด้านภาษาที่มีความจำเป็นต่อการเรียนรู้ จนมีคำกล่าวที่ว่า “ทักษะการอ่านเป็นทักษะชีวิตที่สำคัญ”

กระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดเป้าหมายยุทธศาสตร์และตัวบ่งชี้การปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ.2552-2561) โดยกำหนดยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการอ่านไว้ในยุทธศาสตร์ที่ 2 คนไทยใฝ่รู้ : สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง รักการอ่าน และแสวงหาความรู้อย่างต่อเนื่อง โดยกำหนดให้ผู้เรียนทุกระดับการศึกษาไม่ต่ำกว่าร้อยละ 75 มีทักษะในการแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง รักการเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง จากยุทธศาสตร์ดังกล่าวจะเห็นได้ว่ารัฐบาลให้ความสำคัญกับการอ่านและการปลูกฝังให้เด็กไทยรักการอ่าน เนื่องจากการอ่านจะเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ถ้าอ่านมากย่อมมีความรู้มาก และหากมีความสามารถในการอ่านสูงก็จะเพิ่มประสิทธิภาพในการอ่านมากยิ่งขึ้น(กฤษณา ช้างน้อย,2553,น.2) ดังนั้นการอ่านจับใจความมีความสำคัญมาก เพราะเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง การมีพื้นฐานทักษะการอ่านจับใจความที่ดีจะนำไปสู่การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญช่วยให้อ่านหนังสือได้รวดเร็ว จึงจำเป็น ต้องฝึกฝนอยู่เสมอ ไม่ว่าจะอ่านเรื่องอะไรหรือจะอยู่ระดับไหนก็ตาม เพราะถ้าไม่สามารถจับใจ ความได้ ก็ไม่ได้ประโยชน์จากการอ่าน (สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์,2545,น.417)ความสำเร็จในการเรียนของนักเรียน อยู่ที่ความสามารถในการอ่านจับใจความ ถ้านักเรียนอ่านไม่เข้าใจและจับใจความ ไม่ได้จะเมื่อนำมาต่อการเรียน มีเจตคติที่ไม่ดีต่อการอ่าน ไม่เกิดนิสัยรักการอ่านและส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ (ฐะปะนีย์ นาครทรรพ, 2549 ,น.115)

ถึงแม้ว่าหลักสูตรจะให้ความสำคัญต่อการอ่านจับใจความ แต่จากผลการทดสอบการศึกษาระดับพื้นฐาน (O-NET) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) วินิจฉัยข้อบกพร่องทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2552-2553 ภาพรวมระดับประเทศมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนลดลงคือคะแนนเฉลี่ยร้อยละปีการศึกษา 2552 เท่ากับ 31.75 และคะแนนเฉลี่ยร้อยละปีการศึกษา 2555 เท่ากับ 20.99 ทั้งนี้โรงเรียนในสังกัดเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2 มีสภาพปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษเช่นเดียวกันกับที่พบในภาพรวมระดับประเทศ ซึ่งเห็นได้ชัดเจนจากผลการทดสอบการศึกษาระดับพื้นฐาน (O-NET) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2553 เขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 (สำนักทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ,2552,น.1-2) พบว่าได้คะแนนต่ำมากคือร้อยละ 16.65 และเมื่อพิจารณาตามสังกัดคือสังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน พบว่าได้คะแนนต่ำสอดคล้องกันคือร้อยละ 25.34 ทั้งนี้

โรงเรียนเอี่ยมพานิชวิทยาเป็นโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานครเขต 2 มีผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในภาพรวมของโรงเรียนอยู่ในระดับต่ำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ปีการศึกษา 2552 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีผลคะแนน O-NET วิชาภาษาอังกฤษต่ำกว่าเกณฑ์ โดยได้คะแนนเพียงร้อยละ 19.22 จะเห็นได้ว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำ (ข้อมูลสารสนเทศทางวิชาการ,เอี่ยมพานิชวิทยา, 2552)

จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ควรหาวิธีสอนที่จะส่งเสริมและพัฒนาการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เป็นการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนให้มีความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษและพบวิธีการสอนที่คาดว่าจะสามารถนำมาแก้ปัญหาดังกล่าวได้คือ วิธีการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ซึ่งแนวคิดวิธีการสอนนี้เป็นวิธีที่ผู้เรียนร่วมกันเรียนเป็นกลุ่มย่อย ๆ ผู้เรียนที่มีความสามารถมากช่วยเหลือผู้เรียนที่มีความสามารถน้อยกว่า ผู้วิจัยจึงได้นำวิธีการสอนแบบร่วมมือมาผนวกเข้ากับการสอนอ่านจับใจความภาษาอังกฤษตามทฤษฎีระดับความเข้าใจการอ่านจับใจความของบาร์เรททั้ง 3 ระดับชั้นที่เริ่มจากขั้นพื้นฐาน ไปสู่ขั้นสูง การสอนอ่านจับใจความภาษาอังกฤษด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้วิธีซี ไอ อาร์ ซี จึงสอดคล้องกับแนวทางการปฏิรูปการศึกษาในปัจจุบันคือ มุ่งพัฒนาความสามารถของผู้เรียนอย่างเต็มตามศักยภาพ ปลูกฝังให้ผู้เรียนมีนิสัยใฝ่เรียนรู้ตั้งแต่ปฐมวัย สามารถเรียนรู้ด้วยตนเองและแสวงหาความรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต สามารถคิดวิเคราะห์ แก้ปัญหา คิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีจิตสาธารณะ มีความรับผิดชอบและสามารถทำงานเป็นกลุ่มได้อย่างเป็นกัลยาณมิตร มีคุณธรรมศีลธรรม มีจิตสำนึกและความภูมิใจในความเป็นไทย รวมทั้งมีโอกาสในการเรียนรู้อย่างเท่าเทียมและเสมอภาคกัน

วิธีการเรียนแบบร่วมมือนี้มีหลายวิธีแตกต่างกันไปตามแนวคิดของนักการศึกษา สำหรับวิธีที่ผู้วิจัยสนใจศึกษาเพื่อจะนำมาใช้แก้ปัญหานี้คือ วิธีซี ไอ อาร์ ซี (CIRC : Cooperative Integrated Reading and Composition) ซึ่งเป็นวิธีการเรียนรูปแบบหนึ่งของการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบกลุ่มสัมพันธ์เป็นสื่อในการพัฒนาการอ่านอย่างกว้างขวาง โดยผู้สอนจะแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มภายในกลุ่มการเรียนรู้ที่มีนักเรียนซึ่งมีความสามารถแตกต่างกันในกลุ่มการอ่าน (Reading Groups) นั้นนักเรียนจะถูกกำหนดให้อยู่ในกลุ่มการอ่าน จำนวน 2 – 3 กลุ่ม ขึ้นอยู่กับระดับการอ่านของผู้เรียน โดยครูเป็นผู้กำหนดให้ว่านักเรียนคนใดจัดว่าอยู่ในกลุ่มเก่ง ปานกลาง หรืออ่อนโดย

พิจารณาจากแบบประเมินการอ่านวิเคราะห์และเขียนสื่อความของนักเรียนในปีการศึกษาที่ผ่านมา หลังจากการแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มการอ่านแล้ว ครูจะจับคู่นักเรียน โดยแต่ละคู่จะถูกกำหนดให้เป็นทีม ที่ประกอบด้วยสมาชิกอีกคู่หนึ่งที่มาจากกลุ่มการอ่านอื่นตัวอย่างเช่น ในทีมหนึ่งประกอบด้วยนักเรียนสองคนที่มาจากกลุ่มการอ่านที่เก่ง (Top Reading Group) และนักเรียนอีกสองคนที่มาจากกลุ่มการอ่านที่อ่อนกว่า (Low Reading Group) ส่วนนักเรียนที่จัดว่ามีปัญหาทางการอ่าน ก็ให้กระจายกันอยู่ในทีมต่าง ๆ มีกิจกรรมต่าง ๆ หลังจากทีครุนำเสนอเนื้อหาเรียบร้อยแล้ว ในช่วงสุดท้ายของการเรียนผู้เรียนในกลุ่มทั้งหมดจะกลับเข้ามาทำงานช่วยกันตรวจแก้ไขงานของกันและกันอีกครั้งหนึ่ง หลังจากทีเรียนจบบทเรียนแต่ละบทแล้วจะมีการทดสอบเป็นรายบุคคล คะแนนที่ได้จากการทดสอบกับคะแนนที่ได้จากการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มจะนำมารวมเป็นคะแนนของกลุ่มเพื่อสร้างความตระหนักให้กับผู้เรียนในความสำเร็จของการเรียนรู้ร่วมกัน จะเห็นได้ว่าการเรียนแบบร่วมมือเป็นการเรียนการสอนที่ครูเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเก่งได้ช่วยผู้เรียนอ่อนทำให้ผู้เรียนทั้งสองระดับความสามารถได้มีปฏิสัมพันธ์กัน เห็นอกเห็นใจกัน ได้เรียนรู้แก้ไขปัญหาร่วมกัน รับผิดชอบงานร่วมกัน โดยเห็นแก่ผลประโยชน์และความสำเร็จของสมาชิกของกลุ่มทุกคน (วรพรรณ สิทธิเลิศ, 2537 น. 19) และเพื่อเป็นการพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของผู้เรียนด้วย

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้วิธี ซี ไอ อาร์ ซี ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเอี่ยมพานิชวิทยา เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนให้สูงขึ้น และคาดหวังว่าการเรียนการสอนแบบดังกล่าวจะช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษได้ดียิ่งขึ้น และน่าจะส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกทักษะในการทำงานเป็นกลุ่มช่วยเหลือซึ่งกันและกันมีความสัมพันธ์อันดีระหว่างตนเองกับผู้อื่นด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้วิธี ซี ไอ อาร์ ซี ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเอี่ยมพานิชวิทยา
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมความร่วมมือของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเอี่ยมพานิชวิทยาที่เรียนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้วิธี ซี ไอ อาร์ ซี

สมมติฐานของการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเอี่ยมพานิชวิทยาที่เรียนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้วิธี ซี ไอ อาร์ ซี หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตในการทำวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 – 6/2 โรงเรียนเอี่ยมพานิชวิทยา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดกรุงเทพมหานคร เขต 2 รวมทั้งสิ้น 50 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 โรงเรียนเอี่ยมพานิชวิทยา จำนวนทั้งสิ้น 28 คนได้มาโดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ (Dependent Variable) คือ วิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้วิธี ซี ไอ อาร์ ซี

2.2 ตัวแปรตาม (Independent Variables) คือ

- 2.2.1 ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ
- 2.2.2 พฤติกรรมความร่วมมือของนักเรียน

3. ระยะเวลาที่ดำเนินการ

ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 เป็นเวลา 6 สัปดาห์ ๆ ละ 3 ชั่วโมง ชั่วโมงละ 50 นาที รวม 18 ชั่วโมง

4. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

จากหนังสือเรียน Star Players 6 ที่ได้รับอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการและคัดเลือกเนื้อหาให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตาม ทฤษฎีการอ่านจับใจความของบาร์เรท 3 ระดับคือ ระดับความเข้าใจความหมายตามตัวอักษร ระดับ การจัดเรียงใหม่ ระดับระดับการให้ความคิดเห็น

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. วิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้วิธีซี ไอ อาร์ ซีช่วยพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของผู้เรียนให้มากขึ้น ตลอดจนนักเรียนมีทักษะทางสังคม มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์
2. ทำให้ผู้สอนทราบพฤติกรรมของนักเรียนขณะเรียนแบบมีส่วนร่วมโดยใช้วิธี ซี ไอ อาร์ ซีและเป็นแนวทางในการคิดค้น พัฒนานวัตกรรมทางการศึกษาใหม่ๆสำหรับการจัดการเรียนการสอนต่อไป
3. เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษและครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆที่จะนำวิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้วิธี ซี ไอ อาร์ ซี ไปปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้และระดับชั้นอื่นๆ

นิยามศัพท์เฉพาะ

วิธีการเรียนแบบร่วมมือ หมายถึง วิธีการเรียนที่เน้นการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ซึ่งสมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้และในการประสบความสำเร็จของกลุ่ม โดยมีทั้งการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและการแบ่งปันทรัพยากรเพื่อการเรียนรู้ที่ดีขึ้น รวมทั้งยังเป็นการส่งเสริมและให้กำลังใจซึ่งกันและกัน ทำให้ความสำเร็จของแต่ละบุคคลคือความสำเร็จของกลุ่ม

วิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้วิธีซี ไอ อาร์ ซี หมายถึง วิธีการเรียนโดยให้นักเรียนเรียนรู้ร่วมกัน โดยแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ แต่ละกลุ่มจะลดความสามารถของนักเรียน เพื่อให้ นักเรียนที่มีความสามารถสูงและนักเรียนที่มีความสามารถต่ำจับคู่กันภายในกลุ่มเพื่อปฏิบัติกิจกรรมการอ่านร่วมกัน เป็นวิธีการเรียนที่มุ่งเน้นให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านไปพร้อมกับเน้นการเรียนเป็นกลุ่ม ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้ โรเบิร์ต อี สลาบิน (Robert E. Slavin, 1990, p. 54-68)

ขั้นที่ 1 ขั้นนำเสนอบทเรียน

ขั้นที่ 2 ขั้นฝึกทำงานเป็นทีม

ขั้นที่ 3 ขั้นตอนการทดสอบ

ขั้นที่ 4 ขั้นตระหนักถึงความสำเร็จของกลุ่ม

ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ หมายถึง คะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษทั้งก่อนเรียนและหลังเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตาม จุดประสงค์การเรียนรู้โดยอิงทฤษฎีการอ่านจับใจความของบาร์เรท 3 ระดับมาประยุกต์ใช้ดังนี้ (อ้างใน อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด, 2538, น.145-150) คือ ระดับที่ 1 ระดับความเข้าใจความหมาย ตามตัวอักษร ระดับที่ 2 ระดับการจัดเรียงใหม่ ระดับที่ 3 ระดับระดับการให้ความคิดเห็น มี ลักษณะเป็นข้อสอบแบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ

นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 โรงเรียนเอี่ยมพานิชวิทยา จำนวน 28 คนที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555

โรงเรียน หมายถึง โรงเรียนเอี่ยมพานิชวิทยา เขตพื้นที่การศึกษา จังหวัดกรุงเทพมหานคร เขต 2 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

พฤติกรรมมีส่วนร่วม หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนด้านการมีส่วนร่วมในการทำ กิจกรรมที่แสดงออกขณะที่เรียนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้วิธีซี ไอ อาร์ ซี

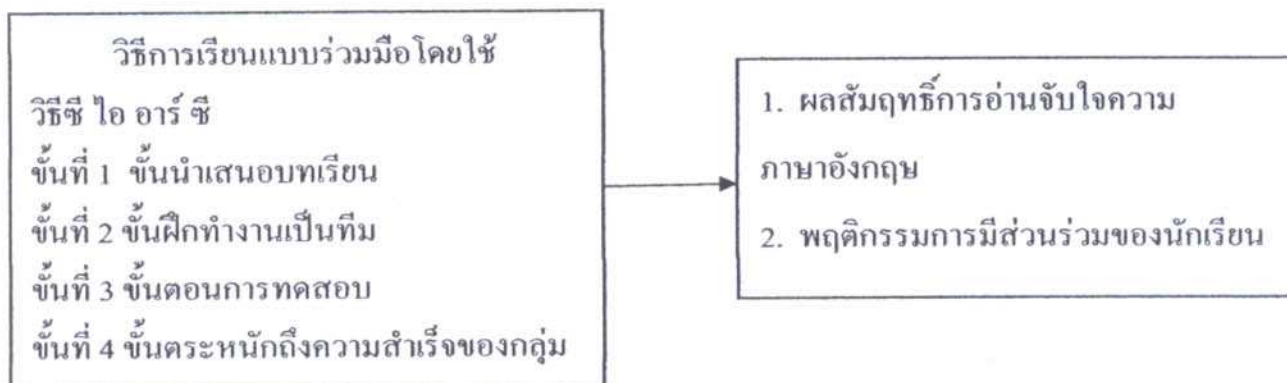
กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเอี่ยมพานิชวิทยา โดยผู้วิจัยได้ศึกษาตัวชี้วัดเพื่อกำหนดเป็นเป้าหมายในการจัดการเรียน การสอนรวมถึงแนวทางการวัดและประเมินผลผู้เรียน นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับ วิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้วิธี ซี ไอ อาร์ ซี ของนักการศึกษาหลายท่านและได้นำมาสังเคราะห์ เป็นของผู้วิจัย และทฤษฎีการอ่านจับใจความของบาร์เรท (อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด, 2538, น.145-150)

จากแนวคิดดังกล่าว ผู้วิจัยได้สังเคราะห์เพื่อนำมาจัดทำกรอบแนวคิดในการวิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ โดยใช้วิธีซี ไอ อาร์ ซี ปรากฏดังภาพที่ 1

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษารวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและได้นำเสนอตามหัวข้อดังนี้

1. หลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเอี่ยมพานิชวิทยา ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
2. แนวคิดเกี่ยวกับการอ่าน
3. แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนแบบร่วมมือ
4. แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนโดยวิธี ซี ไอ อาร์ ซี
5. แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมมีส่วนร่วม
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

หลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเอี่ยมพานิชวิทยาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

สภาพทั่วไป

โรงเรียนเอี่ยมพานิชวิทยาคั้งอยู่หมู่ที่ 4 ถนนรามอินทราซอย 13 แขวงอนุสาวรีย์ เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร ปัจจุบันโรงเรียนเอี่ยมพานิชวิทยาทำการสอน 3 ระดับ คือ ระดับชั้นอนุบาล 1 - 3 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดกรุงเทพมหานคร เขต 2

วิสัยทัศน์

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนเอี่ยมพานิชวิทยา มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ สามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ แสวงหาความรู้ประกอบอาชีพและศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมที่หลากหลายของท้องถิ่นและประชาคมโลกและสามารถถ่ายทอดความคิดและเอกลักษณ์ของท้องถิ่นไปสู่สังคมที่กว้างขึ้นได้อย่างสร้างสรรค์

พันธกิจ

- 1) เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้ เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรมบนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล
- 2) เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาคและมีคุณภาพ
- 3) เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจ ให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น
- 4) เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลาและการจัดการเรียนรู้
- 5) เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมายสามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์

เป้าหมาย

1. มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจ
2. มีความรู้ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยีและมีทักษะชีวิต
3. มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และหลักการออกกำลังกาย
4. มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลเมืองโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์อันเป็นประมุข
5. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม
6. มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคมร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

คุณภาพผู้เรียน

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงประโยค ข้อความ นิทานและบทกลอนสั้นๆถูกต้องตามหลักการอ่าน เลือก/ระบุประโยคและข้อความตรงตาม

ความหมายของสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่อ่าน บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟัง และอ่านบทสนทนา นิทานง่ายๆ และเรื่องเล่า

พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล ใช้คำสั่ง คำขอร้อง และให้คำแนะนำ พูด/เขียนแสดงความต้องการขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่ายๆ พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว พูด/เขียนแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัวกิจกรรมต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้นๆ ประกอบ

พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว เขียนภาพแผนผัง แผนภูมิ และตารางแสดงข้อมูลต่างๆ ที่ฟังและอ่าน พูด /เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว

ใช้ถ้อยคำน้ำเสียงและกิริยาท่าทางอย่างสุภาพ เหมาะสม ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง/ชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

บอกความเหมือน / ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประ โยคชนิดต่าง ๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอนและ การลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทยเปรียบเทียบความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างเทศกาล งานฉลองและประเพณีของเจ้าของภาษากับของไทย

ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งการเรียนรู้และนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน

ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา

ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้นและรวบรวมข้อมูลต่างๆ

มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย และลมฟ้าอากาศ ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 1,015-1,200 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม)

ใช้ประ โยคเดี่ยวและประ โยคผสม (Compound Sentences) สื่อความหมายตามบริบทต่างๆ

โครงสร้างเวลาเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

โครงสร้างเวลาเรียนของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 80 ชั่วโมงต่อภาคเรียน

สาระในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศใน การฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูล ความกตเวทิตา และความ คิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาความ สัมพันธ์ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาภาษาและ วัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทยและนำไปใช้อย่างเหมาะสม

ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศใน การเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้และเปิด โลกทัศน์ของตน

ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้ง ในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชนและสังคม โลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบ อาชีพและแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

จากข้อมูลข้างต้นสรุปได้ว่าจุดมุ่งหมายสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเพื่อ ให้นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำที่ฟังและอ่านออกเสียงประโยค ข้อความ นิทานและบทกลอนสั้นๆถูกต้องตามหลักการอ่านเลือก/ระบุประโยคและข้อความตรงตามความ หมายของสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่อ่าน บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟังและ อ่าน บทสนทนา นิทานง่าย ๆ มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน ประโยคผสมได้ตามบริบทต่าง ๆ การ วิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้โดยสัมพันธ์กับตัวชี้วัด/สาระการเรียนรู้แกนกลาง /ท้องถิ่น/ สาระสำคัญ/ นำหนักคะแนนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเอี่ยมพานิชวิทยา ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้โดยสัมพันธ์กับตัวชี้วัด/สาระการเรียนรู้แกนกลาง/
สาระสำคัญ/น้ำหนักคะแนน

หน่วยการ เรียนรู้/เวลา (80 ชั่วโมง)	มาตรฐานการ เรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้	สาระสำคัญ	น้ำหนัก (100 คะแนน)
Unit 1 City Life (20 ชั่วโมง)	ค 1.1 ป.6/1-ป.6/4 ค 1.2 ป.6/4,ป.6/5 ค 1.3 ป.6/1 ค 2.1 ป.6/3-ป.6/5 ค 2.2 ป.6/1 ค 3.1 ป.6/1 ค 4.2 ป.6/1	<p>ด้านความรู้ (Knowledge- K)</p> <p>1.หน้าที่ทางภาษา(Function) -talking about city, place, people -describing city in the town -reading short stories, dialogues.</p> <p>2.คำศัพท์ (Vocabulary) -city, vehicle -adjectives (happy,beautiful,loud, clean,nervous,interesting)</p> <p>3.โครงสร้างทางภาษา(Structure) - Past Simple tense - Phrasal Verbs - Reported Speech (Present to past) - Wh-questions/yes-no questions</p> <p>4.วัฒนธรรม (Culture) -การใช้ภาษาตามความแตกต่างทางสังคม</p> <p>ทักษะกระบวนการ (Process- P)</p> <p>1. กลยุทธ์ในการสื่อสาร 2. กระบวนการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้วิธีซี ไอ อาร์ ซี 3. กระบวนการฟัง พูด อ่าน เขียน 4. ทักษะการจำ</p> <p>คุณลักษณะอันพึงประสงค์(Attribute-A)</p> <p>1. มีความใฝ่รู้ใฝ่เรียน 2. มีความมุ่งมั่นในการทำงาน 3. มีระเบียบวินัย</p>	<p>การบรรยายเกี่ยวกับเมือง สิ่งของเครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน การถามหาสถานที่ตั้งของเมือง ลักษณะเมือง การระบุนหัวเรื่อง อ่านจับใจความสำคัญ การแสดงความคิดเห็น พร้อมทั้งการให้เหตุผล ประกอบ ตลอดจนการค้นคว้า รวบรวม สรุป ข้อมูล ข้อเท็จจริงและเปรียบเทียบเกี่ยวกับดำรงชีวิตในสังคมและสิ่งแวดล้อมของเมืองต่างๆ</p>	25

หน่วยการเรียนรู้/เวลา (80 ชั่วโมง)	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้	สาระสำคัญ	น้ำหนัก (100 คะแนน)
Unit 2 Advertising (20 ชั่วโมง)	ต 1.1 ป.6/1-ป.6/4 ต 1.2 ป.6/4,ป.6/5 ต 1.3 ป.6/1 ต 2.1 ป.6/3-ป.6/5 ต 2.2 ป.6/1 ต 3.1 ป.6/1 ต 4.2 ป.6/1	ด้านความรู้ (Knowledge- K) 1.หน้าที่ทางภาษา(Function) -talking about food, menu , behavior -describing people, customer,buyer -reading short stories, dialogues. 2.คำศัพท์ (Vocabulary) -Advertising , menu ,food -adjectives (good, delicious, difficult, dark, popular, young) 3.โครงสร้างทางภาษา(Structure) - First Conditional - Present Simple - Past Simple - Reported Speech (Present to past) - Wh-questions/yes-no questions 4.วัฒนธรรม (Culture) -ความแตกต่างของคำศัพท์ตามบริบท ทักษะกระบวนการ (Process- P) 1. กลยุทธ์ในการสื่อสาร 2. กระบวนการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้วิธีซี ไอ อาร์ ซี 3. กระบวนการฟัง พูด อ่าน เขียน 4. ทักษะการจำ คุณลักษณะอันพึงประสงค์(Attribute-A) 1. มีความใฝ่รู้ใฝ่เรียน 2. มีความมุ่งมั่นในการทำงาน 3. มีระเบียบวินัย	การเรียนรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมต่าง ๆ ของผู้บริโภคในการเลือกดูของอุปโภคและบริโภคต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน การระดมหัวเรื่อง อ่านจับใจความสำคัญ การแสดงความคิดเห็น พร้อมทั้งการให้เหตุผลประกอบ ตลอดจนการค้นคว้า รวบรวม สรุปข้อมูล ข้อเท็จจริงและเปรียบเทียบเกี่ยวกับเมนูอาหารต่าง ๆ ในสถานที่ต่าง ๆ ที่เป็นที่นิยม	25

หน่วยการเรียนรู้/เวลา (80 ชั่วโมง)	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้	สาระสำคัญ	น้ำหนัก (100 คะแนน)
Unit 3 Ancient Civilizations (20 ชั่วโมง)	ต 1.1 ป.6/1-ป.6/4 ต 1.2 ป.6/4,ป.6/5 ต 1.3 ป.6/1 ต 2.1 ป.6/3-ป.6/5 ต 2.2 ป.6/1 ต 3.1 ป.6/1 ต 4.2 ป.6/1	ด้านความรู้ (Knowledge- K) 1.หน้าที่ทางภาษา(Function) -talking about ancient place, Life -describing ancient place in town -reading short stories, dialogues. 2.คำศัพท์ (Vocabulary) -city, civilization,life -adjectives (rich, poor, ancient, soft) - nouns (cushion, desert, sandal, store) 3.โครงสร้างทางภาษา(Structure) - Past Simple tense - Phrasal Verbs - Reported Speech (Present to past) - Wh-questions/yes-no questions 4.วัฒนธรรม (Culture) -ความแตกต่างด้านวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ทักษะกระบวนการ (Process- P) 1. กลยุทธ์ในการสื่อสาร 2. กระบวนการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้วิธีซี ไอ อาร์ ซี 3. กระบวนการฟัง พูด อ่าน เขียน 4. ทักษะการจำ คุณลักษณะอันพึงประสงค์(Attribute-A) 1. มีความใฝ่รู้ใฝ่เรียน 2. มีความมุ่งมั่นในการทำงาน 3. มีระเบียบวินัย	การอนุรักษ์อารยธรรมโบราณอันเป็นมรดกตกทอดจากรุ่นสู่รุ่น การระบุหัวข้อเรื่อง อ่านจับใจความสำคัญ การแสดงความคิดเห็น พร้อมทั้งการให้เหตุผล ประกอบ ตลอดจนการค้นคว้า รวบรวม สรุป ข้อมูล ข้อเท็จจริงและเปรียบเทียบเกี่ยวกับอารยธรรมโบราณในสถานที่ต่าง ๆ ที่เป็นที่นิยมและควรค่าแก่การอนุรักษ์	25

หน่วยการเรียนรู้/เวลา (80 ชั่วโมง)	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้	สาระสำคัญ	น้ำหนัก (100 คะแนน)
Unit 4 The Animals (20 ชั่วโมง)	ต 1.1 ป.6/1-ป.6/4 ต 1.2 ป.6/4,ป.6/5 ต 1.3 ป.6/1,ป.6/3 ต 2.1 ป.6/3-ป.6/5 ต 2.2 ป.6/1 ต 3.1 ป.6/1 ต 4.2 ป.6/1	ด้านความรู้ (Knowledge- K) 1.หน้าที่ทางภาษา(Function) -talking about animal, nature, epidemic -describing environment. -reading short stories, poem. 2.คำศัพท์ (Vocabulary) -animal -adjectives (harmful, green, dangerous, long, thin) - nouns(dragonfly, moth, garden, insect) 3.โครงสร้างทางภาษา(Structure) - Present Simple tense - Relative Clauses - Wh-questions/yes-no questions 4.วัฒนธรรม (Culture) -ความแตกต่างของคำศัพท์ตามบริบท ทักษะกระบวนการ (Process- P) 1. กลยุทธ์ในการสื่อสาร 2. กระบวนการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้วิธีซี ไอ อาร์ ซี 3. กระบวนการฟัง พูด อ่าน เขียน 4. ทักษะการจำ คุณลักษณะอันพึงประสงค์(Attribute-A) 1. มีความใฝ่รู้ใฝ่เรียน 2. มีความมุ่งมั่นในการทำงาน 3. มีระเบียบวินัย	การเรียนรู้ธรรมชาติของสัตว์และการป้องกันโรคที่เกิดจากสัตว์จะมีส่วนช่วยให้นักเรียนดูแลตนเองได้อย่างถูกต้องเหมาะสม การระนุหวัเรื่อง อ่านจับใจความสำคัญ การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัวพร้อมทั้งการให้เหตุผลประกอบ และการมีค่านิยมในการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	25

คำอธิบายรายวิชา

รายวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
รหัสวิชา อ 16101

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
เวลา 80 ชั่วโมง

อ่านออกเสียงข้อความ บทกลอน เรื่องสั้น นิทาน บอกความเหมือนและความแตกต่าง
ระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่าง ๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอนและการลำดับโครงสร้าง
ประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย การเลือก/ระบุประโยคหรือข้อความสั้น ๆ สัญลักษณ์
เครื่องหมายที่อ่านให้ตรงกับความหมาย ปฏิบัติตามการใช้คำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง
พูดและเขียนบรรยาย การหาใจความสำคัญในประโยค บทสนทนา นิทาน เรื่องเล่าและการตอบ
คำถามจากเรื่องที่ฟังและอ่าน แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง สถานที่และประเทศต่าง ๆ การ
ซื้อ-ขาย อาหาร เครื่องดื่ม สิ่งแวดล้อม สัตว์และเหตุการณ์ใกล้ตัวในความสนใจ ค้นคว้า
รวบรวม และการนำเสนอคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาสื่อสารใน
สถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน การใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้นและการรวบรวม
คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัวจากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ

มีทักษะในการสื่อสารด้วยภาษา น้ำเสียงและกิริยาท่าทางสุภาพเหมาะสม มีกระบวนการ
เรียนรู้ทางภาษาที่หลากหลายเน้นการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน การฝึกปฏิบัติตาม
สถานการณ์ต่าง ๆ กระบวนการคิดวิเคราะห์ มีทักษะกระบวนการทำงานกลุ่ม

เห็นคุณค่าของการนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันเพื่อ เป็นผู้ใฝ่เรียนรู้แสวงหาความรู้ได้
ด้วยตนเองรักความเป็นไทย สามารถปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่น และมีความเป็นระเบียบวินัย

ตัวชี้วัด

ต.1.1 ป.6/1, ต.1.1 ป.6/2, ต.1.1 ป.6/3, ต.1.1 ป.6/4

ต.1.2 ป.6/1, ต.1.2 ป.6/2, ต.1.2 ป.6/3, ต.1.2 ป.6/4, ต.1.2 ป.6/5

ต.1.3 ป.6/1 , ต.1.3 ป.6/2 , ต.1.3 ป.6/3

ต 2.1 ป.6/1 , ต 2.1 ป.6/2, ต 2.1 ป.6/3

ต.2.2 ป.6/1 , ต 2.2 ป. 6/2

ต 3.1 ป.6/1

ค 4.1 ป.6/1

ค 4.2 ป.6/1 รวม 20 ตัวชี้วัด

สื่อการเรียนรู้

1. ใบความรู้
2. แบบฝึกหัด/ใบงาน
3. บัตรคำศัพท์
4. แถบประโยค
5. รูปภาพ

แหล่งการเรียนรู้

1. ห้องสมุด
2. Internet

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

การวัดผล

1. แบบสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วม
2. แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์
3. แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

การประเมินผล

ตารางที่ 2 แสดงเกณฑ์การประเมินผล

ระดับผลการเรียน	ความหมาย	ช่วงคะแนนเป็นร้อยละ
4	ผลการเรียนดีเยี่ยม	80-100
3.5	ผลการเรียนดีมาก	75-79
3	ผลการเรียนดี	70-74
2.5	ผลการเรียนค่อนข้างดี	65-69
2	ผลการเรียนน่าพอใจ	60-64
1.5	ผลการเรียนพอใช้	55-59
1	ผลการเรียนผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ	50-54
0	ผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์	0-49

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้นำหน่วยการเรียนรู้ที่ 1 และ 2 มาจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ให้สอดคล้องกับการจัดลำดับชั้นการอ่านจับใจความตามทฤษฎีของบาร์เรทเพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้

แนวคิดเกี่ยวกับการอ่าน

ความหมายของการอ่าน

พัชรา พรหมณี (2549,น.20) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางความคิดที่สื่อสารกันระหว่างผู้ส่งสารกับผู้รับสาร และเป็นทักษะสำคัญในการแสวงหาความรู้และสร้างภูมิปัญญาในการพัฒนาชีวิต เพื่อการสร้างสรรค์และความบันเทิงทั้งยังทำให้คนเป็นคนทันโลกทันเหตุการณ์ นอกจากนี้การอ่านยังเป็นพื้นฐานสำคัญของการคิด ทั้งความคิดวิเคราะห์ วิจารณญาณ การแสดงความคิดเห็น การตีความและการสังเคราะห์ ผู้ศึกษานั้นจึงได้รับความรู้อย่างสมบูรณ์ สามารถนำไปพัฒนาวิชาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง

มณฑา ประเคิมชัย (2550,น.18) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการที่ซับซ้อนโดยผ่านกระบวนการทางความคิดไปสู่ความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน เป็นการสื่อความหมายระหว่างผู้อ่านกับผู้เขียน ผู้อ่านต้องคิดเป็นและเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่าน สามารถจับใจความสำคัญของเรื่องและรายละเอียดของเรื่องได้ ตลอดจนทั้งวิเคราะห์และตีความจากสิ่งที่อ่านได้

แวนดา พฤกษา (2550 ,น.21) กล่าวว่า การอ่านเป็นการถ่ายทอดเรื่องราวต่างๆ จากหนังสือไปยังผู้อ่าน ซึ่งทำให้ผู้อ่านมีทั้งความรู้ เจตคติและทักษะ หรืออย่างใดอย่างหนึ่ง ทั้งนี้แล้วแต่จุดมุ่งหมายของการอ่านของแต่ละคน

มหิสร นันตโลหิต (2550,น.11) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางความคิดในการตีความหมาย ของสิ่งที่อ่าน โดยใช้ประสบการณ์เดิมและความสามารถทางภาษาของผู้อ่าน

จากความหมายการอ่านที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า การอ่าน หมายถึง ทักษะพื้นฐานในกระบวนการสื่อสารระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน โดยผู้อ่านต้องแปลความหมาย ทำความเข้าใจตัวอักษรหรือสัญลักษณ์โดยผ่านกระบวนการคิดของสมองสามารถแปลความ ตีความ ขยายความ และจับใจความสำคัญ โดยที่ผู้อ่านจะต้องมีความเข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียนได้เขียน นอกจากนั้นยังต้องสามารถสรุปความคิดและเข้าใจเจตคติของผู้เขียน จากเรื่องที่อ่านสามารถระลึกเรื่องได้ตามความรู้ ความสามารถและประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการอ่าน

สังคม โลกปัจจุบัน ได้วิวัฒนาการก้าวหน้าและทวีความสลับซับซ้อนมากขึ้น วิทยาการด้านต่างๆ แยกแขนงออกไปมากมายหลายสาขาคตามความเจริญก้าวหน้าของสังคมและเทคโนโลยีที่

เร่งพัฒนากันไม่หยุดหย่อน โดยการศึกษา วิจัย วิเคราะห์ เจาะลึก แล้วเผยแพร่ผลของการศึกษา ออกมาเป็นสื่อการอ่านทั้งในรูปของหนังสือ ตำรา บทความ รายงานการวิจัย และเอกสารทางวิชาการ ต่างอยู่ตลอดเวลา จนยากที่นักเรียนนักศึกษาหรือนักวิชาการด้านต่างๆ จะติดตามอ่านได้สมบูรณ์ ครบถ้วนและทันกาล แม้ภาระดังกล่าวจะเป็นเรื่องยุ่งยากลำบาก สำหรับนักเรียน นักศึกษา หรือนักวิชาการที่จะกระทำให้สมบูรณ์ครบถ้วนและทันการณ์ได้ แต่หากถือว่าภาระดังกล่าวเป็นเรื่องของหน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติ แล้วก็ควรจะต้องสร้างพฤติกรรมการอ่านที่ดีให้เกิดเป็นนิสัยและให้มีประสิทธิภาพ นั่นคือ นอกจากจะปลูกฝังให้มินิสัยรักการอ่านโดยสม่ำเสมอแล้วยังจะต้องรู้วิธีการอ่านหนังสือหรือผลผลิตทางวิชาการให้ได้ผลอีกด้วย (พรจันทร์ พัฒนรักษ์, 2549, 14-17)

การที่ผู้อ่านจะเกิดความรู้ความเข้าใจในการอ่านได้ เนื่องจากผู้อ่านมีระบบความคิดในสมองที่เป็นแบบแผนที่เรียกว่า โครงสร้างความรู้ (schema) ซึ่งประกอบด้วยมโนทัศน์ หรือความคิดรวบยอด ที่เกี่ยวกับคน สัตว์ สิ่งของ และเหตุการณ์ ที่ผู้อ่านเคยมีประสบการณ์ทั้งทางตรงและทางอ้อม แล้วสะสมไว้เป็นข้อมูลความรู้และประสบการณ์ที่เรียกว่าความรู้และประสบการณ์เดิม หรือความรู้เดิม เมื่อผู้อ่านอ่านบทอ่านที่เป็นความรู้และประสบการณ์ใหม่และนำความรู้และประสบการณ์เดิมที่มีอยู่มาเปรียบเทียบ ตีความและบูรณาการผสมผสานกันย่อมทำให้เกิดความเข้าใจมากขึ้น ซึ่งอาจเกิดเป็นความรู้และประสบการณ์ใหม่ที่มีความซับซ้อนกว่าเดิม ทฤษฎีการอ่านที่สำคัญสามารถสรุปได้ดังนี้ (มณีรัตน์ สุขโชติรัตน์, 2549, น.20-27)

1. ทฤษฎีการอ่านรูปแบบล่างขึ้นบนและรูปแบบบนลงล่าง (Theories of Reading : Bottom-up and Top-down)

นักจิตวิทยาและนักภาษาศาสตร์ได้เสนอแนะทฤษฎีเกี่ยวกับการอ่าน 2 ทฤษฎี ต่อไปนี้ ซึ่งมีแนวคิดตามทฤษฎีโครงสร้างความรู้ (Schema Theory) ของบาร์เรต (Barrett, 1932 in Barchers, 1998) ดังนี้

1.1 ทฤษฎีการอ่านรูปแบบล่างขึ้นบน (Bottom-up Theories of Reading) หมายถึง ทฤษฎีที่เน้นองค์ประกอบย่อยของภาษา กล่าวคือ การแนะนำให้ผู้อ่านคำนึงถึงลักษณะที่เป็นหน่วยเล็ก (small units - features) ของคำ ตั้งแต่การพิจารณาตัวอักษร เมื่อต้องการอ่านเป็นคำ พิจารณาคำเมื่ออ่านวลี และพิจารณาวลีเมื่ออ่านประโยค กระบวนการเข้าใจความดังกล่าว เริ่มจากการถอดรหัสจากระดับล่างขึ้นสู่ระดับบน เนื่องจากนักพฤติกรรมนิยม (behaviorist) เชื่อว่าการอ่าน คือ การจำคำ เพื่อให้เข้าใจบทอ่าน จึงต้องเน้นที่การกวาดสายตาไปตามตัวอักษร เพื่อรับรู้คำและพิจารณาคำ วลี และประโยค และการที่เข้าใจบทอ่าน ผู้อ่านต้องอาศัยความรู้ทางภาษา ได้แก่ คำศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์ และความสัมพันธ์ของประโยคในข้อความ ภายใต้อารมณ์คิดว่า เมื่อสามารถอ่านเป็นคำ เป็นประโยคได้โดยง่ายแล้ว จะสามารถอ่านบทอ่านด้วยความเข้าใจได้ ต่อมาการอ่านรูปแบบล่าง

ขึ้นบนไม้เป็นที่ยอมรับ เนื่องจากแม้ว่าผู้อ่านซึ่งมีความรู้ทางภาษาเพียงพอ ก็ยังไม่สามารถอ่านเข้าใจบทอ่านได้ดี

1.2 ทฤษฎีการอ่านรูปแบบบนลงล่าง (Top-down Theories of Reading) หมายถึง ทฤษฎีที่เน้นความหมายไม่ได้เน้นองค์ประกอบ กล่าวคือ เป็นแนวคิดที่แนะนำให้ผู้อ่านใช้ความรู้และประสบการณ์เดิม โดยให้เหตุผลว่า ความเข้าใจในการอ่านเริ่มต้นจากส่วน “ศีรษะ” นั่นคือสมองหรือความคิดของผู้อ่าน

จากงานวิจัยชี้ให้เห็นว่า ผู้อ่านจะสามารถเข้าใจบทอ่านได้ดี ถ้าผู้อ่านเชื่อมโยงความรู้และประสบการณ์เดิม อย่างไรก็ตามถ้าปราศจากความรู้และประสบการณ์เดิม ผู้อ่านจะไม่สามารถเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่าน ในกระบวนการนี้ผู้อ่านต้องใช้ความสามารถในการคาดคะเนทั่วไปเกี่ยวกับสาระที่อ่าน โดยใช้พื้นความรู้เดิม

2.ทฤษฎีการอ่านแนวปฏิสัมพันธ์ (Interactive Theories of Reading) มีแนวคิดเกี่ยวกับการอ่านว่า เมื่อผู้อ่านใช้สายตากวาดอ่านในใจในประโยคแรกในบทอ่าน บางครั้งผู้อ่านจะไม่สามารถเข้าใจประโยค แต่หลังจากอ่านต่อไปจะเข้าใจได้ดีขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากว่า เขาได้ใช้ความรู้และประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับ ประโยค หรือเรื่องราวมาคาดคะเนสิ่งที่ผู้เขียนเขียน ยิ่งเมื่ออ่านซ้ำ ย่อมได้สาระความรู้มากขึ้น และเมื่ออ่านต่อไปอีกจะเข้าใจมากขึ้น

3.ทฤษฎีการอ่านแนวร่วมสัมพันธ์ (Transactive Theories of Reading) เป็นทฤษฎีที่ยึดแนวของทฤษฎีการอ่านแนวปฏิสัมพันธ์เป็นหลัก โดยถือว่าบริบทมีความสำคัญยิ่งต่อประสบการณ์ทางการอ่าน

4.ทฤษฎีการพัฒนาทางภาษาและการอ่านออกอ่านได้ตามแนวปัญหาเชิงสังคม (The Sociocognitive Theories of Language and Literary Development) จากทฤษฎีการพัฒนาทางการอ่านตามแนวปัญหาเชิงสังคม รัดเดล (Ruddell , 2002) ได้อธิบายว่าคนเราใช้ความรู้และประสบการณ์เดิมเป็นกุญแจไขไปสู่ความเข้าใจประสบการณ์ส่วนบุคคลและประสบการณ์ภายนอกโลกอันกว้าง สาระความรู้ใหม่จะถูกนำมาพร้อมกับโครงสร้างความรู้โดยการเชื่อมโยงสัมพันธ์กัน ทำให้เกิดกรอบมโนทัศน์ที่กว้างขึ้น สำหรับในแง่ที่เกี่ยวกับการอ่านคือ การที่คนเราใช้โครงสร้างความรู้เป็นพื้นฐานในการวินิจฉัยเนื้อหาสาระที่อ่านซึ่งยังเข้าใจไม่ชัดเจน หรือในการวินิจฉัยสถานการณ์ต่างๆ ทำให้เกิดแนวความคิดที่แตกฉานออกไปอีก

ทฤษฎีโครงสร้างความรู้นี้ จากการสรุปของฮาร์ส วัตวาร์ด และเบิร์ค (Harste , Woodward และ Burke , 1984 in Ruddell , 2002) แสดงให้เห็นว่า การเรียนรู้เป็นกระบวนการของการจัดโครงสร้างความรู้เข้าไปในระบบความจำ และรวมเอาสาระความรู้ใหม่ไปผสมเข้าด้วยกัน

กระบวนการของการทำความเข้าใจในการเรียนรู้ ขึ้นอยู่กับความสามารถในการใช้สามัญสำนึกของ
ผู้เรียนที่จะใช้กลวิธีในการเชื่อมโยงความรู้ใหม่เข้ากับความรู้เดิมที่สัมพันธ์กัน

พัฒนาการของโครงสร้างความรู้ของเด็กนั้นมีอิทธิพลจากประสบการณ์ทางสังคมและ
วัฒนธรรม รวมทั้งพัฒนาการการเรียนรู้การเข้าใจตั้งแต่วัยทารก เด็กจะเป็นผู้ทดสอบสมมติฐานด้วย
ความรู้และประสบการณ์เดิมของตนเองทั้งภายในบ้านและชุมชนแวดล้อม สืบเสาะหาความหมาย
และทำความเข้าใจสิ่งต่างๆ ด้วยการสรุปอ้างอิงหรือลงความเห็น โดยใช้ความรู้เดิมที่พัฒนาขึ้นจาก
ประสบการณ์พื้นฐาน ความรู้และประสบการณ์เดิมนี้อาจถูกกระตุ้นและใช้ในกระบวนการอ่านเข้า
ใจความด้วย จะเห็นได้ว่ากระบวนการดังกล่าวมีปฏิสัมพันธ์ และมีอิทธิพลซึ่งกันและกัน บทบาทที่
สำคัญของครู คือการคอยช่วยเหลือนักเรียนด้วยการให้ความรู้ การแก้ไข และสร้างสมประสบการณ์
ให้แก่เด็กมากยิ่งขึ้น รัคเดล (Ruddell , 2002) เรียกทฤษฎีนี้ว่า ทฤษฎีการพัฒนาทางภาษาและการ
อ่านออก อ่านได้ตามแนวปัญหาเชิงสังคม (The Sociocognitive Theories of Language and Literary
Development)

สรุปได้ว่า กระบวนการอ่านเป็นกระบวนการทางสมองที่มีความซับซ้อน เนื่องจากความ
เข้าใจในการอ่าน เป็นสิ่งที่ผู้อ่านต้องใช้ความคิด ได้ตอบกับบทอ่าน เพื่อให้ได้มาซึ่งความหมาย โดย
ต้องอาศัยความรู้และประสบการณ์ที่มีมาก่อนผสมผสานกับเนื้อหาสาระที่ได้รับจากการอ่าน

ความสำคัญของการอ่าน

การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญมากในการดำรงชีวิตในปัจจุบัน เนื่องจากการอ่านจะช่วย
พัฒนาสติปัญญา ความรู้ ความคิด ช่วยให้อ่านมีความรอบรู้ทันต่อเหตุการณ์ การอ่านยังเป็น
เครื่องมือในการแสวงหาความรู้ นักการศึกษาได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่าน ไว้ดังนี้

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2546,น.188) กล่าวว่า การอ่านเป็นทักษะที่จำเป็น
อย่างยิ่งต่อการศึกษาหาความรู้และพัฒนาชีวิต ซึ่งนอกจากจะทำให้เกิดความรู้แล้ว ยังก่อให้เกิด
ความสนุกสนานเพลิดเพลินและส่งเสริมให้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ได้แนวคิดในการดำเนินชีวิต
การอ่านจึงเป็นหัวใจของการศึกษาทุกระดับและเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้เรื่องต่างๆ

กานต์มณี ศักดิ์เจริญ (2546,น.39) ได้กล่าวไว้ว่า การอ่านเป็นสิ่งสำคัญสิ่งหนึ่งในการ
ดำเนินชีวิต เพราะการอ่านมักมีโอกาสนิยามก้าวหน้าในอาชีพและชีวิตมากกว่าคนที่อ่านหนังสือได้
น้อยและอ่านช้า โลกปัจจุบันเรียกได้ว่าเป็นโลกของการอ่าน การอ่านแทรกอยู่ในกิจกรรมทุก
ประเภททุกแห่ง ทั้งนี้เพราะในการสื่อสารซึ่งกันและกันในชีวิตประจำวันต้องอาศัยการอ่าน เพื่อ
ความเข้าใจการอ่านจึงมีบทบาทสำคัญในชีวิตประจำวันของเรา สิ่งที่เราจะต้องอ่านใน
ชีวิตประจำวันจึงมีมากมาย ดังนั้นเราจะต้องรู้จักเลือกอ่านและจับใจความให้ได้ในเวลารวดเร็ว จึง

ประหยัดเวลาและมีบางคนกล่าวว่า อาหารหล่อเลี้ยงร่างกาย การอ่านหล่อเลี้ยงสมอง ถ้าต้องการให้สมองเจริญเติบโตก็ต้องอ่านมาก

ไพพรรณ อินทนิล (2546, น.7 - 9) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ 3 ประการ คือ

1) การอ่านเป็นทักษะพื้นฐานที่จำเป็นในการดำรงชีวิตในปัจจุบัน เพราะผู้ที่อ่านหนังสือไม่ออกมักเสียเปรียบ กลายเป็นคนล้าหลัง ไม่ทันโลก ไม่ทันเหตุการณ์ ในชีวิตประจำวันของเราต้องอาศัยการอ่าน เพื่อดำรงชีวิตแทบทุกเรื่องก็ว่าได้ เช่น เครื่องมือ เครื่องใช้ สินค้าเครื่องอุปโภคบริโภคตลอดจนยารักษาโรค ทุกคนจะต้องรู้จักอ่าน

2) การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้ การอ่านเป็นรากฐานสำคัญของการศึกษา เพราะทำให้นักเรียนนักศึกษาได้เรียนรู้สิ่งต่างๆ ได้อย่างรวดเร็ว กว้างขวางยิ่งขึ้น เพราะการเรียนวิชาต่างๆ ไม่ว่าจะเรียนในห้องเรียนหรือนอกห้องเรียน ล้วนแล้วแต่ใช้การอ่านเป็นสื่อในการเรียนรู้ทั้งสิ้น

3) การอ่านเป็นสื่อสำคัญในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาสังคม การพัฒนาสังคมที่ดีนั้นมีอุปสรรคสำคัญ คือ การอ่านหนังสือจะทำให้เกิดการพัฒนาความคิด สติปัญญา จริยธรรม ศีลธรรม และชาวปัญญาได้เป็นอย่างดีและรู้จักนำความรู้ที่ได้มาพัฒนาตนเองทั้งด้านสติปัญญา และจิตใจ ผลที่ตามมา คือ สามารถกระทำตนให้เป็นประโยชน์แก่สังคมแก่ส่วนรวม

วันทนา เมืองจันทร์ (2547 ,น.25) มีความเห็นว่า การเรียนรู้ที่จะอ่านออกได้อย่างแตกฉานเป็นเรื่องสำคัญ และไม่เป็นเพียงความสำคัญสำหรับตัวผู้เรียนเองเท่านั้น แต่ยังมีความสำคัญต่อผู้อื่นด้วย เพราะว่าการอ่านนั้นเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมหลากหลายกิจกรรมของการเรียนการสอนแบบบูรณาการ ยิ่งไปกว่านั้นความสามารถในการอ่านได้อย่างแตกฉานจะเป็นทักษะที่มีความสำคัญอย่างยิ่งตลอดชีวิตของคนทุกคน เพราะว่าความสามารถในการอ่านจะมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการเรียนรู้ของผู้เรียนและนำไปสู่การขยายความรู้ตลอดชีวิตของเขา

มณฑา ประเดิมชัย (2550, น.19) การอ่านมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิต ซึ่งทำให้ทันต่อเหตุการณ์และวิทยาการต่างๆ เป็นการสร้างพื้นฐานที่ดีในการประกอบอาชีพ สามารถช่วยเหลือตนเองได้ ซึ่งต้องปลูกฝังให้เกิดกับบุคคลเพื่อเป็นการส่งเสริมและพัฒนาให้ต่อเนื่องและยั่งยืน

จากความสำคัญของการอ่าน สรุปได้ว่า การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นในการศึกษาหาความรู้ และการพัฒนาคุณภาพชีวิต นอกจากการอ่านจะทำให้เกิดความรู้แล้วยังก่อให้เกิดความสนุก สนานเพลิดเพลิน และส่งเสริมให้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ได้แนวคิดในการดำเนินชีวิตการอ่านจึงเป็นหัวใจของการศึกษาทุกระดับและเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการแสวงหาความรู้เรื่องต่างๆตลอดจนเป็นเครื่องมือในการประกอบอาชีพให้ประสบความสำเร็จ ทำให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี คนที่มีความสมบูรณ์ทั้งด้านร่างกายและจิตใจ เพราะเมื่ออ่านมากย่อมมีความรู้มาก

สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข เกิดประโยชน์ต่อตนเอง สังคม และประเทศชาติได้เป็นอย่างดี

ประเภทของการอ่าน

การอ่านนั้นมีหลายวิธี ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการอ่านและลักษณะของวัสดุการอ่านเป็นหลัก เพราะวัสดุการอ่านชิ้นเดียวกันอาจอ่านได้หลายวิธี ในที่นี้นักการศึกษาได้แบ่งประเภทของการอ่านไว้ดังนี้

สมุทฺร เจ็นเซาวิช (2535, น.3) ได้แบ่งการอ่านออกเป็น 2 ประเภท โดยใช้ความเร็วในการอ่านเป็นตัวแบ่งประเภท ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. การอ่านเพื่อการศึกษา (Work-study reading) เป็นการอ่านที่ต้องการความเร็วสูงพอประมาณ การอ่านแบบนี้มีจุดมุ่งหมายที่สำคัญคือ ต้องการอ่านเพื่อให้ได้ครอบคลุมเนื้อหามากที่สุด เก็บใจความสำคัญและรายละเอียดปลีกย่อยต่างๆ ให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ คั้งนั้นการอ่านจึงจำเป็นต้องพิจารณาคำศัพท์ และความหมายของคำที่พบให้ละเอียดถี่ถ้วน นอกจากนี้จะต้องรู้ความหมายเฉพาะคำศัพท์นั้น ๆ แล้ว ควรจะต้องรู้ความหมายแฝง หรือความหมายตามนัยประวัติ (History) ของคำนั้น ๆ อีกด้วยเพื่อจะได้เข้าใจข้อความที่อ่านได้ชัดเจน

2. การอ่านเพื่อการพักผ่อนและการบันเทิง (Recreatory reading) ซึ่งเป็นการอ่านเพื่อความรื่นรมย์เป็นส่วนตัว หรือเพื่อพักผ่อนหย่อนใจเป็นส่วนใหญ่ เช่น การอ่านนวนิยาย เรื่องสั้น หรือหนังสือพิมพ์ ที่ไม่มีคำศัพท์เฉพาะมากมายนัก การอ่านชนิดนี้จึงมักไม่ต้องการความเข้าใจที่ลึกซึ้งมากนัก การอ่านจะใช้ความเร็วหรือช้าอย่างไรก็ได้ สุดแล้วแต่ความพึงพอใจของผู้อ่านเป็นสำคัญ หากชอบตอนไหนมากอยากจะทำกลับมาอ่านซ้ำก็สามรถทำได้ ซึ่งการอ่านประเภทนี้จึงอ่านได้เร็วกว่าประเภทแรก

สมิท ดังทวิ (2539, น.279) เสนอความเห็นเกี่ยวกับประเภทการอ่านดังนี้

1. อ่านเพื่อศึกษาหาความรู้ในเรื่องราวต่าง ๆ โดยละเอียดหรือโดยย่อ
2. อ่านเพื่อสนองความอยากรู้อยากเห็น
3. อ่านเพื่อต้องการทราบข่าวสารข้อเท็จจริง
4. อ่านเพื่อศึกษาค้นคว้า
5. อ่านเพื่อต้องการให้เป็นที่ยอมรับในวงการสังคม
6. อ่านเพื่อให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน

กองวิจัยทางการศึกษาระมวิชาการ (2542, น. 9-10) ได้แบ่งประเภทของการอ่านไว้ดังนี้ คือ

1. การอ่านเพื่อสำรวจ (Survey) ในสิ่งที่กำลังศึกษาอยู่ เช่น การอ่านหัวเรื่อง สารบัญ

2. การอ่านจับใจความ (Skimming) ซึ่งเป็นการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านว่าเป็นเรื่องอะไร ประเภทใด มีลักษณะอย่างไร

3. การอ่านเพื่อให้ได้รายละเอียด (Scanning) เป็นการอ่านเพื่อให้ได้เรื่องราวและรายละเอียดในบางอย่างและมีความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน

4. การอ่านเพื่อความเข้าใจ (Comprehension) เป็นการอ่านเพื่อให้ได้เนื้อหาของเรื่องและมีความเข้าใจอย่างถ่องแท้ สามารถตอบคำถามและเล่าเรื่องราวของสิ่งที่อ่านได้

กุศยา แสงเดช (2542, น.12) ซึ่งเป็นครูผู้เชี่ยวชาญในการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาได้แบ่งการอ่านออกเป็น 3 ประเภท โดยยึดจุดมุ่งหมายของการอ่านเป็นสำคัญ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้ คือ

1. อ่านเพื่อความบันเทิง ได้แก่ เรื่องราวประเภทนิทานนิยาย
2. อ่านเพื่อรู้วิธีการ ได้แก่ ตำรา ฉลากยา คู่มือการใช้สิ่งต่าง ๆ
3. อ่านเพื่อค้นคว้า ได้แก่ เรื่องราวสารคดีโดยทั่ว ๆ ไป

สรุปว่า การอ่านแบ่งได้หลายประเภท มีความแตกต่างกันไป เช่น การอ่านเพื่อการศึกษา ค้นคว้า การอ่านเพื่อรู้ข่าวสาร การอ่านเพื่อรู้วิธีการ การอ่านเพื่อผ่อนคลายความทุกข์ใจ การอ่านเพื่อความเพลิดเพลินทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของผู้อ่านและลักษณะของวัสดุที่ใช้ในการอ่านเป็นหลัก การเลือกประเภทการอ่านที่เหมาะสมกับผู้อ่านและวัสดุการอ่าน จะช่วยให้ผู้อ่านประสบความสำเร็จในการอ่านได้ในที่สุด

ความหมายของการอ่านจับใจความ

การอ่านจับใจความเป็นทักษะที่จำเป็นในการอ่านเรื่องราวต่างๆ เพราะช่วยให้นักเรียนทราบสาระสำคัญที่ผู้เขียนต้องการบอก นอกจากนั้นนักเรียนยังสามารถนำทักษะการอ่านจับใจความไปใช้เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้หรือพัฒนาตนเองให้ทันกับวิทยาการใหม่ๆ ที่กำลังเจริญขึ้นมากในทุกสาขาวิชา มีผู้เชี่ยวชาญและผู้รู้ด้านการอ่านกล่าวถึงความหมายของการอ่านจับใจความไว้ดังนี้

พรทิพย์ ศรีสกุลวงษ์ (2544, น.51) กล่าวว่า การอ่านจับใจความ หมายถึง การอ่านเรื่องหรือข้อความแล้วสามารถทำความเข้าใจเนื้อเรื่องได้ บอกสาระสำคัญของเรื่อง และจุดมุ่งหมาย ของเรื่อง สามารถย่อเรื่องและตั้งชื่อเรื่อง รวมทั้งแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องที่อ่านได้อย่างมีเหตุผล

นภวรรณ เกตุกำจร (2545, น.19) ได้สรุปความหมายของการอ่านจับใจความว่า การอ่านจับใจความ หมายถึง การทำความเข้าใจเนื้อเรื่องหรือข้อความที่อ่าน เพื่อต้องการทราบว่าเรื่องนั้นเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร มีความสำคัญตรงไหน และหมายความอย่างไร จึงเห็นว่าการอ่านจับใจความ

ส่วนใหญ่เป็นเรื่องของความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน ค้นหาสาระสำคัญหรือประเด็นสำคัญของเรื่องที่อ่านได้

ศุภันธา มั่นเศรษฐวิทย์ (2545,น.8) ได้ให้ความหมายของการอ่านจับใจความไว้ว่าเป็น ความชำนาญหรือเชี่ยวชาญในการอ่าน ที่ผู้อ่านสามารถจับใจความเรื่องที่อ่านได้ถูกต้องจะต้องมีการฝึกฝนทำความเข้าใจกับสัญลักษณ์ที่ผู้เขียนกำหนดขึ้น ผู้อ่านต้องทำความเข้าใจความหมายแล้ว ใช้ความคิดเห็นของตนช่วยตัดสินใจในการเลือกใจความสำคัญ

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (2549,น.115) ได้ให้ความหมายของการอ่านจับใจความไว้ว่าเป็นการ เก็บใจความสำคัญของเรื่องต่าง ๆ ที่อ่านแล้วนำมาถ่ายทอดเรื่องนั้น ๆ ให้ผู้อื่นเข้าใจได้โดย การพูด หรือการเขียนด้วยถ้อยคำสำนวนภาษาของตนเอง ข้อความที่เรียบเรียงขึ้นใหม่นั้นจะต้องมีความ กระชับรัดกุม และมีใจความสำคัญครบถ้วน

สมิธ (Smith,1999,p.87) กล่าวว่า การอ่านจับใจความจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อผู้อ่านได้เรียนรู้ ถึงใจความหลักของสิ่งที่อ่านและมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งที่อ่าน การคาดเดา การทำนายสิ่งที่จะเกิด ล่วงหน้าการตรวจสอบในสิ่งที่อ่าน

คาร์เรลล์ (Carrell,1997,p.87) กล่าวเกี่ยวกับการอ่านจับใจความว่า เป็นการอ่านเพื่อความ เข้าใจในระดับประโยคหรือข้อความ และรวมถึงการเข้าใจในด้านการเรียบเรียงข้อความหรือ โครงสร้างของการเขียน

สรุปได้ว่าการอ่านจับใจความ หมายถึง การอ่านแล้วเข้าใจสาระสำคัญของเรื่อง สามารถ สรุปประเด็นสำคัญ ลำดับเหตุการณ์นำมาถ่ายทอดให้ผู้อื่นเข้าใจและแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่ อ่านได้

หลักการอ่านและกระบวนการอ่านจับใจความ

การอ่านเพื่อจับใจความมีหลักการอ่านและกระบวนการอ่านดังนี้

แวมมูรา เหมือนนิล (2541, น.96) ได้เสนอหลักการอ่านจับใจความไว้ว่า ผู้อ่านจะต้องจับ ใจความของเรื่องและสามารถตอบคำถามได้จากการสังเกตข้อความในเนื้อเรื่องว่าเหตุการณ์ในเรื่อง เกิดขึ้นที่ไหน เกิดขึ้นเมื่อไร (วัน เวลา ที่เกิดเรื่อง) ตัวละครที่เกี่ยวข้องมีใครบ้าง จุดเริ่มต้นของ เหตุการณ์คืออะไร อะไรเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดเหตุการณ์ เหตุการณ์นั้นก่อให้เกิดผลอย่างไร แนวคิดของเรื่องคืออะไร สามารถนำประโยชน์อะไรจากการอ่านไปใช้ในชีวิตประจำวันได้บ้าง คุณธรรมของเรื่องมุ่งเน้นในด้านใด

กรมวิชาการ (2543, น.1-2) ได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับกระบวนการอ่านจับใจความว่าควรมีขั้นตอนดังนี้

ส่วนใหญ่เป็นเรื่องของความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน ค้นหาสาระสำคัญหรือประเด็นสำคัญของเรื่องที่อ่านได้

ศุภันธา มั่นเศรษฐวิทย์ (2545,น.8) ได้ให้ความหมายของการอ่านจับใจความไว้ว่าเป็น ความชำนาญหรือเชี่ยวชาญในการอ่าน ที่ผู้อ่านสามารถจับใจความเรื่องที่อ่านได้ถูกต้องจะต้องมีการฝึกฝนทำความเข้าใจกับสัญลักษณ์ที่ผู้เขียนกำหนดขึ้น ผู้อ่านต้องทำความเข้าใจความหมายแล้ว ใช้ความคิดเห็นของตนช่วยตัดสินใจในการเลือกใจความสำคัญ

ฐะปะนีย์ นาคทรพรพ (2549,น.115) ได้ให้ความหมายของการอ่านจับใจความไว้ว่าเป็นการ เก็บใจความสำคัญของเรื่องต่าง ๆ ที่อ่านแล้วนำมาถ่ายทอดเรื่องนั้น ๆ ให้ผู้อื่นเข้าใจได้โดย การพูด หรือการเขียนด้วยถ้อยคำสำนวนภาษาของตนเอง ข้อความที่เรียบเรียงขึ้นใหม่นั้นจะต้องมีความ กระชับรัดกุม และมีใจความสำคัญครบถ้วน

สมิธ (Smith,1999,p.87) กล่าวว่า การอ่านจับใจความจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อผู้อ่านได้เรียนรู้ ถึงใจความหลักของสิ่งที่อ่านและมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งที่อ่าน การคาดเดา การทำนายสิ่งที่จะเกิด ล่วงหน้าการตรวจสอบในสิ่งที่อ่าน

คาร์เรลล์ (Carrell,1997,p.87) กล่าวเกี่ยวกับการอ่านจับใจความว่า เป็นการอ่านเพื่อความ เข้าใจในระดับประโยคหรือข้อความ และรวมถึงการเข้าใจในด้านการเรียบเรียงข้อความหรือ โครงสร้างของการเขียน

สรุปได้ว่าการอ่านจับใจความ หมายถึง การอ่านแล้วเข้าใจสาระสำคัญของเรื่อง สามารถ สรุปประเด็นสำคัญ ลำดับเหตุการณ์นำมาถ่ายทอดให้ผู้อื่นเข้าใจและแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่ อ่านได้

หลักการอ่านและกระบวนการอ่านจับใจความ

การอ่านเพื่อจับใจความมีหลักการอ่านและกระบวนการอ่านดังนี้

แวมมูรา เหมือนนิล (2541, น.96) ได้เสนอหลักการอ่านจับใจความไว้ว่า ผู้อ่านจะต้องจับ ใจความของเรื่องและสามารถตอบคำถามได้จากการสังเกตข้อความในเนื้อเรื่องว่าเหตุการณ์ในเรื่อง เกิดขึ้นที่ไหน เกิดขึ้นเมื่อไร (วัน เวลา ที่เกิดเรื่อง) ตัวละครที่เกี่ยวข้องมีใครบ้าง จุดเริ่มต้นของ เหตุการณ์คืออะไร อะไรเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดเหตุการณ์ เหตุการณ์นั้นก่อให้เกิดผลอย่างไร แนวคิดของเรื่องคืออะไร สามารถนำประโยชน์อะไรจากการอ่านไปใช้ในชีวิตประจำวันได้บ้าง คุณธรรมของเรื่องมุ่งเน้นในด้านใด

กรมวิชาการ (2543, น.1-2) ได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับกระบวนการอ่านจับใจความว่าควรมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 การรับรู้ กระบวนการอ่านเกิดขึ้นเมื่อผู้อ่านเห็นตัวอักษร แล้วเกิดการรับรู้ และรู้จากคำต่าง ๆ เมื่ออ่านมากก็จะรู้จักคำมากขึ้นที่ 2 การเข้าใจ เมื่อผู้อ่านเกิดการรับรู้ก็จะเกิดความเข้าใจความหมายของคำและข้อความที่อ่าน การเข้าใจความหมายเรื่องที่อ่านของแต่ละคน ขึ้นอยู่กับความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับคำเหล่านั้น เพราะคำบางคำมีความหมายมากกว่าหนึ่งความหมาย ดังนั้นบริบทจะช่วยให้เข้าใจเรื่องที่อ่านได้ตรงกันหรือใกล้เคียงกับเจตนาของผู้เขียน

ขั้นที่ 3 การเชื่อมโยง เมื่อผู้อ่านอ่านเรื่องแล้วก็จะเกิดความเข้าใจเรื่องที่อ่านแล้วเชื่อมโยงเรื่องที่อ่านกับความรู้และประสบการณ์ที่สะสมมาแต่เดิม ดังนั้นผู้อ่านบางคนก็อาจคิดถ้อยตามหรือคัดค้านไม่เห็นด้วยกับผู้เขียน

ขั้นที่ 4 การสรุป ขั้นนี้เป็นขั้นที่ผู้อ่านรวบรวมความเข้าใจเรื่องที่อ่านกับความรู้และประสบการณ์ที่สะสมมาแต่เดิม แล้วสรุปความรู้ ความคิด ทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจใหม่หรือมีทัศนคติใหม่ ๆ เกิดขึ้น ในการฝึกให้อ่านจับใจความ

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2545, น. 188 - 189) ได้เสนอวิธีการไว้ดังนี้

1. หาประโยคใจความสำคัญและประโยคใจความสำคัญรองแต่ละย่อหน้าซึ่งมีลักษณะดังนี้ ใจความสำคัญอยู่ตอนต้นย่อหน้า ซึ่งพบมาก ใจความสำคัญอยู่กลาง ย่อหน้าใจความสำคัญอยู่ท้ายย่อหน้า และใจความสำคัญอยู่ตอนต้นและตอนท้ายย่อหน้า

2. เมื่อได้ประโยคใจความสำคัญแล้ว พิจารณาหาส่วนที่เป็นใจความสำคัญของเรื่อง โดยตัดส่วนที่ไม่จำเป็นออก ถ้าเรื่องเป็นร้อยกรองให้เขียนเป็นร้อยแก้วก่อน

3. เรียบเรียงใหม่เป็นสำนวนภาษาของตนเอง

จิตวิทยาและทฤษฎีการเรียนรู้ที่เกี่ยวกับการอ่านจับใจความ

ในการจัดกิจกรรมการอ่านจับใจความ ครูผู้สอนต้องรู้จักเลือกใช้ให้เหมาะสมกับเนื้อหา และพื้นฐานประสบการณ์เรียนรู้ของนักเรียนเพื่อประสิทธิภาพในการอ่านจับใจความ ซึ่งแววมยุรา เหมือนนิล (2541, น.126-127) ได้เสนอทฤษฎีด้านจิตวิทยาการเรียนรู้ ที่ครูผู้สอนควรศึกษา เพื่อให้สอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการอ่านจับใจความไว้ดังนี้จิตวิทยาการเรียนรู้การสอนอ่านจะได้ผลดี ถ้านักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อครูผู้สอนและเนื้อหาสาระที่เรียน ดังนั้นครูผู้สอนจะต้องรู้จักใช้จิตวิทยาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการเลือกเนื้อหาที่เหมาะสมกับวัยและความสนใจของเด็ก การสร้างบรรยากาศการสร้างแรงจูงใจกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ ตามหลักจิตวิทยาการเรียนรู้แบบผสมผสานของกาเย่ (Gagne') โดยครูต้องคำนึงถึงความพร้อม และความแตกต่างระหว่างบุคคลตามทฤษฎีเงื่อนไขการเรียนรู้ทั้งเงื่อนไขการเรียนรู้ภายในและเงื่อนไขการเรียนรู้ภายนอกที่มีผลต่อการเรียนรู้ตามกระบวนการทางปัญญาในการเรียนรู้คือ

1. การเตรียมการเรียนรู้ คือการทำให้เกิดความสนใจ การทำให้เกิดความคาดหวังและการนำเอาข้อมูลหรือทักษะที่เกี่ยวข้องออกมาจากความจำระยะยาวในการทำให้เกิดความสนใจนั้น โดยการใช้สื่อ เพื่อบอกให้กับนักเรียนรู้ว่า เขาจะต้องเรียนรู้อะไรบ้าง

2. การเรียนรู้และการแสดงออก คือการเลือกการเรียนรู้ การกำหนดรหัสอย่างมีความหมาย นำเอาความรู้จากหน่วยความจำมาใช้ในการตอบสนอง และการเสริมแรง นักเรียนจะเลือกเอาสิ่งเร้าที่สำคัญเข้ามา เพื่อเก็บไว้ในความทรงจำและเกิดความรู้ใหม่

3. การถ่ายโยงการเรียนรู้ คือ การให้สัญญาณในการดึงเอาความรู้มาใช้และการแผ่ขยายการเรียนรู้ การถ่าย โยงการเรียนรู้จะเกิดขึ้น ได้ต่อเมื่อบุคคลได้นำเอาสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้ใสภาพการณ์อื่น ๆ นอกเหนือจากสภาพการณ์ที่ได้รับการเรียนรู้

ทฤษฎีการเรียนรู้ของธอร์น ไคค์ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2540, น. 99 -100 อ้างอิงมาจาก Thondike, 1977) การอ่านจับใจความเป็นการอ่านที่ผู้อ่านต้องทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่าน ว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร การฝึกให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการอ่านต้องอาศัยจิตวิทยาการเรียนรู้ โดยใช้ทฤษฎีเชื่อมโยงของธอร์น ไคค์ เพื่อให้นักเรียนมีพัฒนาการในการอ่านจับใจความดังต่อไปนี้

1. กฎแห่งความพร้อม ก่อนที่จะมีการเรียนรู้เกิดขึ้น ผู้สอนต้องสำรวจว่านักเรียนมีความพร้อมที่จะเรียนทั้งร่างกาย จิตใจหรือไม่อย่างไร และต้องมีการจูงใจให้เกิดความพร้อมก่อนจึงจะเกิดการเรียนรู้โดยยึดหลักความพึงพอใจของนักเรียนเป็นสำคัญ

2. กฎแห่งการฝึกฝนเมื่อต้องการให้นักเรียนมีทักษะการเรียนรู้ต้องให้นักเรียนมีความเข้าใจในบทเรียนและหมั่นฝึกฝนหรือนำสิ่งที่รู้นั้นมาใช้บ่อย ๆ

3. กฎแห่งผล การให้นักเรียนทราบผลการเรียนทันทีและยกย่องชมเชย ทำให้นักเรียนเกิดความพึงพอใจและเป็นการเสริมแรงให้อยากเรียนบทเรียนต่อไปอีก

สรุปได้ว่าการอ่านจับใจความเป็นทักษะที่เน้นการฝึกการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ ครูผู้สอนควรคำนึงถึงจิตวิทยาและทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อนักเรียนสูงสุด

การสอนอ่านจับใจความ

การสอนอ่านจับใจความมีหลายรูปแบบนักการศึกษาได้เสนอแนวทางไว้ดังนี้

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2545, น.95- 96) ได้นำหลักจิตวิทยาการอ่านมาประยุกต์กับหลักการของบลูม (Bloom) เพื่อนำมาใช้ในการฝึกอ่าน 6 ขั้นตอน คือ

ขั้นเริ่มต้นของการอ่าน สมองจะต้องจดจำเรื่องราวให้ได้ จำความหมายของคำยากจำชื่อตัวละคร และเหตุการณ์สำคัญ ครูผู้สอนจะใช้วิธีการตั้งคำถาม ถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่านการสะกดคำ

ยาก หรือการให้ความหมายของคำยากขึ้นความเข้าใจ เป็นขั้นที่นักเรียนสามารถเล่าเรื่องที่อ่านได้ อย่างถูกต้องด้วยคำพูดของตนเอง เข้าใจความคิด ถ้อยคำ ประโยคและข้อความที่ให้อคติเตือนใจ สรุปเรื่องได้ การประเมินว่านักเรียนมีความเข้าใจมากหรือน้อยเพียงใด คือการให้นักเรียนเล่าเรื่องหรือตอบคำถาม

ขั้นนำไปใช้ เป็นขั้นที่นักเรียนมีการฝึกนำคำ ประโยคและเหตุการณ์ที่ได้จากการอ่านไปใช้ แก้ปัญหาในสถานการณ์ที่อาจเกิดขึ้นใหม่ หรือนำไปใช้แก้ปัญหาอื่น ๆ คำถามที่ใช้มักจะเป็นการกำหนดสถานการณ์ให้นักเรียนพิจารณานำความรู้มาใช้ให้เกิดประโยชน์

ขั้นวิเคราะห์ เป็นขั้นที่นักเรียนสามารถแยกองค์ประกอบย่อยของแนวคิดที่ได้จากการอ่าน การรู้จักแยกความหมายของคำที่มีความหมายหลายอย่าง สามารถบอกได้ว่าองค์ประกอบใดมีความสัมพันธ์กัน หรือไม่เกี่ยวข้องกันเลย

ขั้นสังเคราะห์ เป็นขั้นที่นักเรียนสรุปแนวคิดของเรื่อง ค้นหาลักษณะ โครงสร้างที่คล้ายคลึงกับเรื่องที่เคยอ่าน สามารถเปรียบเทียบสุภาษิต คำพังเพยที่มีความหมายใกล้เคียงกัน

สรุปแนวคิดที่เหมือนกันหรือต่างกันได้อีกด้วยขั้นประเมินค่า เป็นการให้นักเรียนรู้จักคิดตัดสินใจเรื่องที่อ่านว่าอะไรคือความจริงและอะไรคือความเท็จ พิจารณา ค้นหาคุณค่าที่ปรากฏในเรื่อง ได้แก่ ความรัก ความกตัญญูความซื่อซึ้งและรวมไปถึงความเป็นเหตุเป็นผล ฝึกให้นักเรียนรู้จักสังเกตการใช้ถ้อยคำการบรรยายให้เกิดภาพพจน์ ตลอดจนความประทับใจอื่น ๆ ที่ได้จากการอ่าน

รัชณี เหมฤทธิง และคณะ (2546, น.96 - 98) เสนอวิธีการสอนอ่านใจจับความไว้ 9 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 สร้างประสบการณ์ ครุณานิทานหรือเรื่องราวที่สนใจพร้อมภาพประกอบมาเล่าให้นักเรียนฟัง แล้วให้นักเรียนช่วยกันอภิปรายหลังจากฟังเรื่องจบแล้ว

ขั้นที่ 2 สะท้อนประสบการณ์ ครูให้นักเรียนช่วยกันสำรวจคำยากจากนิทานหรือเรื่องราวที่ครูกำหนดให้อ่าน โดยสำรวจตามหัวข้อต่อไปนี้

1. คำที่อ่านไม่ได้ (คำใหม่)
2. คำที่ไม่เข้าใจความหมายจากนั้นครูนำคำที่มีปัญหามาให้เด็กนักเรียนฝึกอ่านอีกครั้ง

และหาความหมายของคำ โดยอนุญาตให้ใช้พจนานุกรมได้

ขั้นที่ 3 บูรณาการการสังเกตไปสู่มโนคติ และความคิดรวบยอด โดยการศึกษาด้วยตนเองหรือใบงานที่ครูเตรียมให้

ขั้นที่ 4 พัฒนามโนคติ ครูแบ่งกลุ่มนักเรียน ตั้งคำถาม ถามนักเรียนว่า ใครทำอะไร ที่ไหน อย่างไร บทสรุปเป็นอย่างไร มีข้อคิดอะไรบ้าง ความเห็นของนักเรียน ต่อเรื่องราวที่ได้อ่านพร้อมทั้งวาดภาพประกอบหรือแสดงบทบาทสมมติ

ขั้นที่ 5 ปฏิบัติตามมโนคติ ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มเพื่อให้ช่วยกันคิดเรื่อง หรือหาเรื่องราวที่น่าสนใจจากแหล่งความรู้ต่าง ๆ มาสร้างคำถาม

ขั้นที่ 6 ปรับแต่งให้สมบูรณ์ ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเรื่องราวที่ได้อ่าน

ขั้นที่ 7 มาสร้างสรรค์ โดยระดมความคิดเพื่อผลิตผลงานที่มีคุณภาพและสอดคล้องกับเนื้อหาที่เรียน

ขั้นที่ 8 วิเคราะห์คุณค่าและนำไปใช้ ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอผลงานหน้าชั้นเพื่อให้ครูและเพื่อน ๆ ช่วยกันซักถามเรื่องราวและอภิปรายแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม

ขั้นที่ 9 แลกเปลี่ยนประสบการณ์ นักเรียนนำผลงาน ไปจัดแสดงบนป้ายนิเทศ

สรุป ได้ว่าขั้นตอนการสอนอ่านจับใจความ เริ่มจากการอ่านเรื่องที่ครูกำหนดให้หรือการฟังเรื่องแล้วสามารถตั้งคำถาม ตอบคำถาม ลำดับเหตุการณ์ของเรื่องได้ ขั้นตอนต่อไปคือการนำความรู้ที่ได้จากเรื่องที่อ่านไปใช้แก้ปัญหา ในสถานการณ์ที่อาจเกิดขึ้นกับตัวนักเรียนรวมทั้งการแสดงความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อเรื่องที่อ่าน แล้วสรุปแนวคิดของเรื่องได้ ขั้นตอนสุดท้ายคือการประเมินค่าเรื่องที่อ่านว่าให้ข้อคิดที่เป็นประโยชน์สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้อย่างไรบ้าง

ระดับความเข้าใจในการอ่าน

ระดับความเข้าใจในการอ่านมีหลายระดับ เริ่มจากระดับที่ง่ายซึ่งผู้อ่านไม่จำเป็นต้องใช้ความคิดเห็นเพียงแต่เข้าใจตรงตามตัวอักษรที่อ่านเท่านั้น ไปจนถึงระดับที่ยากผู้อ่านต้องใช้ความคิดเพื่อวิเคราะห์ตัดสินและประเมินค่าสิ่งที่อ่านอีกด้วย มีผู้กล่าวถึงระดับความเข้าใจในการอ่านตามรายละเอียดดังนี้คือ

รัคเคลล์ (Ruddell,2002,p.109) ได้เสนอลำดับขั้นการคิดที่แสดงให้เห็นถึงความสามารถในการอ่านจับใจความ และลักษณะคำถามที่ใช้ถามเพื่อให้เกิดกระบวนการในการคิดดังนี้

1. **ระดับข้อเท็จจริง (Factual level)** การคิดระดับนี้ประกอบด้วย การจำและการระลึกข้อมูลจากข้อความที่อ่านในเรื่อง โดยตรง และไม่ต้องการกระบวนการคิดขั้นสูง คำถามที่ถามจะเป็นการให้บอกเรื่องราวรายละเอียดของเรื่อง (Identifying details)

2. **ระดับการแปลความ (Interpretive level)** การคิดระดับนี้ประกอบด้วย การลงความเห็น(Inference) การจัดกระทำกับข้อมูลที่อ่าน เรื่องที่อ่านจะมีข้อมูลที่บอกเป็นนัย กระบวนการนี้อาจถือว่าการอ่านเรื่องราวมากกว่าที่มีให้

3. **ระดับการประยุกต์ (Applicative level)** การคิดระดับนี้ประกอบด้วย การผสมผสานข้อมูลจากเรื่องที่อ่านกับความรู้และประสบการณ์เดิมที่บุคคลมีอยู่ เพื่อพัฒนาความหมายจากการอ่านให้เป็นของตนเอง โดยจำเป็นต้องอาศัยการอ่านที่ไกลไปจากข้อความในเรื่อง (Reading beyond the lines)

4. **ระดับการประมวลเรื่องราว (Transactive level)** การคิดระดับนี้เป็นระดับการคิดที่ก่อให้เกิดการใช้ข้อมูลจากเรื่องที่อ่าน ความรู้และประสบการณ์เดิมของบุคคล และการให้คุณค่าเรื่องที่อ่าน ผู้อ่านจะได้รับการกระตุ้นเพื่อให้ออกลักษณะของสิ่งที่มีในเรื่องที่อ่าน การคิดระดับนี้ถือได้ว่าเป็นการอ่านที่สอดคล้องไปกับตัวละครของเรื่อง การที่จะเข้าถึงการคิดระดับนี้ก็คือเมื่อผู้อ่านแปลงเรื่องราวที่อ่านเป็นวิถีทางของตนเอง ซึ่งเป็นการตอบสนองจากภายในต่อเรื่องที่อ่านคำถามที่ใช้ถามจะเป็นการให้คุณค่าเรื่องที่อ่าน (Valuing) ในการอ่านจับใจความ ผู้อ่านนอกจากจะใช้ความคิดในระดับต่างๆดังกล่าวแล้วยังต้องมีการผสมผสานความคิดเข้ากับทักษะการจับใจความที่เฉพาะเจาะจง ดังนี้

1. การบอกรายละเอียด (Identifying detail) ทักษะนี้ผู้อ่านจะต้องระลึกข้อมูลเฉพาะจากเรื่องที่อ่านให้ได้ ประกอบด้วย การจำหรือการอ่านแบบกวาดสายตา (Visual scanning) เพื่อหาข้อมูลในการตอบคำถาม คำถามและคำสั่งส่วนมากจะทำให้เกิดการคิดระดับข้อเท็จจริง มากกว่าคำถามที่ทำให้เกิดความเข้าใจในเรื่องและใช้การคิดในระดับสูง

2. การลำดับเหตุการณ์ (Sequence of events) ทักษะนี้เกี่ยวข้องกับการเรียงลำดับแนวคิดหรือเรื่องราวที่เกิดในเรื่อง ทักษะนี้จะต้องใช้การคิดในระดับข้อเท็จจริง และระดับแปลความเพื่อสรุปเรื่องราว

3. การบอกถึงเหตุและผล (Cause and effect) ทักษะนี้ต้องมีการอธิบายถึงสาเหตุของเหตุการณ์ในเรื่องและผลที่ตามมา ถ้าข้อมูลของสาเหตุที่ปรากฏโดยตรงในเรื่อง การคิดในระดับข้อเท็จจริงจะถูกนำมาใช้ในการระลึกข้อมูล เพื่อตอบคำถาม ถ้าถามด้วยคำว่า อะไร ทำไม และอย่างไรจะต้องใช้การคิดในระดับสูงทุกระดับ

4. การจับใจความสำคัญ (Main idea) ทักษะนี้จะเน้นที่แนวคิดของเรื่อง และต้องการการสังเคราะห์และแปลความจากข้อมูลในเรื่อง อาจจะใช้การคิดทุกระดับ ถ้าคำถามมีพื้นฐานใจความสำคัญในประโยคของเรื่อง ผู้เรียนอาจจะระลึกความรู้อย่างง่ายในการตอบสนองโดยใช้การคิดระดับข้อเท็จจริง ถ้าเป็นการคิดขั้นแปลความ จะต้องการคำถามที่ให้ผู้เรียนผสมผสานระหว่างเนื้อหาในเรื่องและสังเคราะห์เนื้อหาที่สัมพันธ์กับความคิดหลักของเรื่อง โดยส่วนมากคำถามเพื่อให้จับใจความสำคัญจะพัฒนาการคิดระดับการแปลความ การประยุกต์ และการประมวลเรื่องราว

5. การทำนายผล (Predicting outcomes) การทำนายผล ต้องการการคิดที่ผสมผสานระหว่างรายละเอียดของเรื่องที่อ่าน ลักษณะเฉพาะของตัวละคร นัยของโครงเรื่อง เพื่อพัฒนาเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นนี้ ทันทีทันใด หรือเหตุการณ์ต่อไป ทักษะการจับใจความนี้สามารถใช้พัฒนาการคิดระดับการแปลความ การประยุกต์และการประเมินเรื่องราว

6. การให้คุณค่า (Valuing) ประกอบด้วยการใช้เจตคติของบุคคลกับการให้คุณค่าในการแปลความ แรงจูงใจ หรือลักษณะของตัวละคร หรือแม้กระทั่งแรงจูงใจของผู้เขียน ทักษะนี้ผู้อ่านต้องใช้ทักษะการจับใจความอื่นๆ ตั้งแต่ทักษะการบอกรายละเอียดจนถึงการทำนายผลคำถาม แบบการให้คุณค่านี้สามารถนำมาใช้พัฒนาการคิดระดับการแปลความ การประยุกต์ และการประมวลเรื่องราว

7. การแก้ปัญหา (Problem solving) ทักษะนี้ประกอบด้วย การจัดกระทำและแปลงข้อมูล เป็นทักษะที่ซับซ้อนและต้องนำทักษะการจับใจความอื่นๆ มาใช้ตั้งแต่ทักษะการบอกรายละเอียด ทักษะการเรียงลำดับแนวคิด การให้คุณค่า และทำนายผล ทักษะการแก้ปัญหานี้ผู้เรียนจะต้องบอกถึงปัญหาที่แท้จริง มีข้อมูลที่จำเป็นสำหรับตั้งสมมุติฐาน ทดสอบสมมุติฐานและค้นหาวิธีแก้ปัญหา แล้วนำมาอธิบายและหาข้อสรุป ทักษะการจับใจความนี้สามารถสร้างการคิดระดับการแปลความ การประยุกต์ และการประมวลเรื่องราวได้

เบอร์มิสเตอร์ (Burmeister อ่างใน ศิริวรรณ อินทร์พ่วง, 2540, น.17) กล่าวถึงระดับต่าง ๆ ของความเข้าใจในการอ่านไว้ดังนี้ คือ

1. ระดับความจำ (Memory) เป็นระดับของการจำในสิ่งที่ผู้เขียนได้กล่าวไว้ ได้แก่การจำหรือการเข้าใจเกี่ยวกับข้อเท็จจริง วันที่ คำจำกัดความ ใจความสำคัญของเรื่องและลำดับเหตุการณ์สำคัญของเรื่องและลำดับเหตุการณ์สำคัญของเรื่อง

2. ระดับแปลความ (Translation) เป็นการนำข้อความหรือสิ่งที่เข้าใจไปแปลเป็นรูปอื่น เช่น การแปลภาษาหนึ่งเป็นอีกภาษาหนึ่ง การถอดความ การนำใจความสำคัญของเรื่องไปเขียนเป็นแผนภูมิ เป็นต้น

3. ระดับการตีความ (Interpretation) คือ การเข้าใจและมองเห็นความสัมพันธ์ของสิ่งที่ผู้เขียนไม่ได้บอกไว้ เช่น หาเหตุ เมื่อกำหนดผลมาให้ ให้คาดการณ์ว่าจะอะไรจะเกิดขึ้นต่อไปการจับใจความของเรื่อง โดยที่ผู้เขียนไม่ได้บอกไว้

4. ระดับการประยุกต์ใช้ (Application) เป็นการเข้าใจหรือมองเห็นหลักการของสิ่งที่อ่านแล้วนำหลักการไปประยุกต์ใช้จนประสบผลสำเร็จ

5. ระดับการวิเคราะห์ (Analysis) คือ ความเข้าใจและรู้ในแง่ของการตรวจตราส่วนย่อยที่ประกอบเข้าเป็นส่วนเต็ม เช่น การวิเคราะห์ โฆษณาชวนเชื่อ การแยกแยะ วิเคราะห์คำประพันธ์ การรู้ถึงการให้เหตุผลที่ผิด ๆ ของผู้เขียน

6. ระดับการสังเคราะห์ (Synthesis) เป็นการนำความคิดเห็นที่ได้จากการอ่านมาผสมผสานกันแล้วจัดเรียบเรียงใหม่ในรูปแบบต่าง ๆ

7.การประเมินผล (Evaluation) เป็นการวางแผนแล้วตัดสินใจสิ่งที่อ่านโดยอาศัยหลักเกณฑ์ที่ตั้งไว้เป็นบรรทัดฐานเช่นเรื่องราวที่อ่านอะไรบ้างที่เป็นจริง(Facts)และอะไรบ้างที่เป็นจินตนาการอะไรบ้างที่เป็นความคิดเห็น และอะไรบ้างที่เป็นความเชื่อ เป็นต้น

นอกจากนี้ สมิท (Smith อ้างใน พงศกัญญา ภาวภูวนาจารย์, 2540, น.61) ได้กล่าวถึงระดับการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนว่าจัดแบ่งออกได้เป็น 4 ระดับ คือ

1.ระดับความเข้าใจความหมายตัวอักษร (Literal Comprehension) เป็นการจับความหมายตรงตามตัวอักษร และข้อความที่ปรากฏโดยไม่ต้องอาศัยการตีความหรืออ่านระหว่างบรรทัด

2. ระดับความเข้าใจแบบตีความ (Interpretation) เป็นการเข้าใจความหมายที่ไม่มีปรากฏตรงตามตัวอักษร แต่ผู้อ่านต้องพยายามอ่านให้ได้มาซึ่งความหมายที่แฝงอยู่ (Reading between the lines) ประกอบด้วยทักษะต่าง ๆ เช่น การตีความจากภาพประกอบ การเปรียบเทียบความแตกต่างและความเหมือน การเรียงลำดับเหตุการณ์ การหาเหตุและผล การจับใจความสำคัญ การพยากรณ์ การสรุปความ การเข้าใจลักษณะของตัวละคร และเข้าใจจุดมุ่งหมายของผู้เขียน

3. ระดับการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ (Critical Reading) ความเข้าใจในระดับนี้จะเกี่ยวข้องกับการแยกแยะข้อเท็จจริงวิเคราะห์ และประเมินค่าในสิ่งที่อ่านในการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณผู้อ่านจะต้องสามารถเข้าใจความหมายตรงตามตัวอักษรและเข้าใจความหมายที่เกิดจากการตีความจากนั้นจะต้องเปรียบเทียบความหมายที่ได้นี้กับประสบการณ์เดิม มีการใช้เกณฑ์เพื่อประเมินข้อความและนำไปสู่การยอมรับ ตลอดจนการปรับเปลี่ยนโครงสร้างความรู้หรือเจตคติของตนต่อหัวข้อเรื่องที่อ่านได้ในที่สุด

4. ระดับการอ่านอย่างสร้างสรรค์ (Creative Reading) การอ่านเพื่อความเข้าใจนั้นไม่ได้หยุดอยู่ที่เพียงการปรับโครงสร้างข้อมูลหรือเจตคติ แต่ยังรวมไปถึงการนำความรู้มาใช้ในโอกาสอื่นอย่างเหมาะสม

บาร์เรทท์ (อ้างถึงใน อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด, 2538, น.145-150) ได้จัดลำดับขั้นทักษะการอ่านโดยอาศัยการแบ่งวัตถุประสงค์ทางการศึกษาของบลูม (Bloom) ออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ระดับที่ 1 ระดับความเข้าใจความหมายตามตัวอักษร (Literal comprehension)

เป็นระดับความเข้าใจให้นักเรียนสามารถเข้าใจเรื่องราวที่ปรากฏอย่างชัดเจนในเรื่องที่นักเรียนอ่านและสามารถจับใจความสำคัญ จำแนกเหตุการณ์และทบทวนเรื่องที่อ่านได้ สามารถเรียงลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นลำดับได้ การตั้งคำถามควรถามจากง่ายไปยาก ตามลำดับดังนี้

1.1 การเข้าใจ (Recognition) หลังจากนักเรียนอ่านเรื่องจบแล้วนักเรียนสามารถจำเรื่องที่อ่านได้ สามารถเปิดหนังสือค้นหาคำตอบได้ สิ่งที่นักเรียนควรจำได้มีดังนี้

1.1.1 รายละเอียดของเรื่อง (Recognition of details) นักเรียนสามารถบอกชื่อตัวละคร สถานที่ เวลา ที่เกิดขึ้นในเนื้อเรื่องได้

1.1.2 ใจความสำคัญ (Recognition of main ideas) นักเรียนสามารถบอกได้ว่าใจความสำคัญของเรื่องอยู่ส่วนใดของเรื่องและบอกได้ว่าใจความสำคัญของเรื่องคืออะไร

1.1.3 การเรียงลำดับเหตุการณ์ (Recognition of a sequence) นักเรียนสามารถเรียงลำดับเหตุการณ์เกิดขึ้นก่อนหลังได้

1.1.4 การเปรียบเทียบ (Recognition of comparison) นักเรียนสามารถเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างของตัวละคร เวลา สถานที่และนำมาประยุกต์ใช้กับเหตุการณ์ของตัวเองได้

1.1.5 ความสัมพันธ์ระหว่างเหตุและผล (Recognition of cause and effect relationships) นักเรียนสามารถบอกได้ว่าถ้าเหตุการณ์เช่นนี้เกิดขึ้น มีผลอะไรตามมาบ้าง

1.1.6 ลักษณะเฉพาะของตัวละคร (Recognition of character traits) นักเรียนสามารถบอกได้ว่าส่วนใดของประโยคที่ทำให้เราทราบว่าตัวละครในเรื่องเป็นคนอย่างไร

1.2 การระลึกได้ (Recall) หลังจากนักเรียนอ่านเรื่องจบแล้วครูตั้งคำถาม ตามนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน โดยนักเรียนไม่เปิดหนังสือตอบ ซึ่งคำถามที่ควรจะมีดังนี้

1.2.1 รายละเอียดของเรื่อง (Recognition of details)

1.2.2 ใจความสำคัญ (Recognition of main ideas)

1.2.3 การเรียงลำดับเหตุการณ์ (Recognition of a sequence)

1.2.4 การเปรียบเทียบ (Recognition of comparison)

1.2.5 ความสัมพันธ์ระหว่างเหตุและผล (Recognition of cause and effect relationships)

1.2.6 ลักษณะเฉพาะของตัวละคร (Recognition of character traits)

ระดับที่ 2 ระดับการจัดเรียงใหม่ (Reorganization)

หลังจากนักเรียนอ่านเรื่องแล้วสามารถจำแนก สังเคราะห์และเรียบเรียงความคิดหรือเรื่องราวที่ปรากฏอย่างชัดเจนจากเรื่องที่อ่าน ซึ่งการจัดเรียงใหม่มีดังนี้

2.1 การแยกประเภทของสิ่งต่าง ๆ (Classifying) นักเรียนสามารถแยกประเภทของสิ่งต่าง ๆ เป็นหมวดหมู่ตามลักษณะต่าง ๆ กัน ดังนี้

2.1.1 จัดแยกประเภทสิ่งของแต่ละสถานที่ได้ เช่น ในห้องครัว ห้องอาหาร ห้องรับแขก ห้องนอน ห้องน้ำ

2.2.2 จัดแยกประเภทของสัตว์ได้ตามสถานที่อยู่อาศัย เช่น บนบก ในน้ำ อากาศ

2.2.3 จัดแยกประเภทของสัตว์ตามลักษณะรูปร่างได้ เช่น สัตว์ 4 ขา 2 ขา 8 ขา ไม่มีขา

2.2.4 จัดแยกประเภทของคนตามลักษณะได้ เช่น อ้วน ผอม สูง ต่ำ คำ ขาว

2.2.5 จัดแยกประเภทของคนตามลักษณะอารมณ์ได้ เช่น เสียใจ ดีใจ เศร้าใจ หิว

โครง

2.2.6 จัดแยกประเภทตามชนิดของคำได้ เช่น คำนาม สรรพนาม กริยา วิเศษณ์

2.2.7 จัดแยกประเภทตามชนิดของสิ่งของได้ เช่น หมวกผัก ผลไม้ สัตว์ สิ่งของ สี

รูปร่าง ขนาด

2.2 การเขียนเค้าโครง (Outlining) นักเรียนสามารถเรียบเรียงความคิดจากการอ่านโดยย่อสรุปความ สามารถใช้ประโยคหรือวลีโดยตรงในเรื่องที่อ่านหรือจะใช้ประโยคที่เขียนขึ้นใหม่เพื่ออธิบายสิ่งที่อ่านจากเรื่องก็ได้ เช่น สรุปความจากบทสนทนาว่าผู้พูดพูดกันเกี่ยวกับเรื่องอะไร

2.3 การย่อใจความ (Summarizing) นักเรียนสามารถเรียบเรียงความคิดเพื่อสรุปเรื่องที่อ่านทั้งหมดโดยใช้วลีหรือประโยคจากเรื่องที่อ่านหรือจะใช้ประโยคที่เขียนขึ้นใหม่เพื่ออธิบายสิ่งที่อ่านจากเรื่องก็ได้ เช่น ย่อใจความของเรื่องที่อ่านว่าใครทำอะไร ที่ไหน เมื่อไหร่ อย่างไร

2.4 การสังเคราะห์ (Synthesizing) นักเรียนสามารถรวบรวมความคิดหรือข้อความที่ชัดเจนจากการอ่านจากเรื่องหลายเรื่อง แล้วนำมาเขียนโดยใช้ความเข้าใจของตัวเองแต่งประโยคเอง

ระดับที่ 3 ระดับการให้ความคิดเห็น (Inferential comprehension)

หลังจากนักเรียนอ่านเรื่องจบแล้ว สามารถนำความคิดเห็นและรายละเอียดที่ได้จากเรื่องมาประกอบกับความคิดเห็นส่วนตัวมาใช้เป็นพื้นฐานในการสร้างจินตนาการหรือข้อสมมติฐานซึ่งนักเรียนแต่ละคนอาจแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างกันไป เนื่องจากภูมิหลังประสบการณ์เดิมที่แตกต่างกันไปซึ่งการแสดงความคิดเห็นจะแสดงในเรื่องต่อไปนี้

3.1 รายละเอียดของเรื่อง (Inferring supporting details) สามารถบอกได้ว่าความคิดซึ่งมิได้กล่าวไว้ในข้อความที่อ่านคืออะไร

3.2 ใจความสำคัญของเรื่อง (Inferring main ideas) นักเรียนสามารถบอกได้ว่าเรื่องที่อ่านมีคิใด เนื้อหาใจความสำคัญ โดยที่ข้อความเหล่านั้นไม่ได้กล่าวถึงโดยตรงจากเรื่องที่อ่าน และสามารถตั้งชื่อเรื่องที่อ่านได้

3.3 การเรียงลำดับเหตุการณ์ (Inferring sequence) นักเรียนสามารถคิดถึงเหตุการณ์ที่อาจจะเกิดขึ้นระหว่าง 2 เหตุการณ์ที่ได้เล่าไว้ในเรื่องหรือสามารถจะลงความเห็นได้ว่าเรื่องควรจะดำเนินต่อไปอย่างไร

3.4 การเปรียบเทียบ (Inferring comparisons) นักเรียนสามารถเปรียบเทียบตัวละครในเรื่อง สถานที่และเวลาที่เหตุการณ์เกิดขึ้น

3.5 ความสัมพันธ์ของเหตุผล (Inferring cause and effect relationships) นักเรียนสามารถบอกถึงเหตุผลของตัวละคร เหตุผลที่มีต่อเวลาและสถานที่ที่จะทำให้เกิดเรื่องราว เหตุผลของผู้แต่งในการใช้คำพูด การกระทำต่าง ๆ ของตัวละคร

3.6 บุคลิกลักษณะของตัวละคร (Inferring character traits) นักเรียนสามารถบอกนิสัยของตัวละครจากการกระทำหรือคำพูดที่ปรากฏให้เห็นจากเรื่องที่อ่าน

3.7 การทำนายเรื่อง (Predicting outcomes) นักเรียนสามารถบอกผลที่จะตามมาได้ในเรื่อง

3.8 การตีความภาษา (Interpreting figurative language) นักเรียนสามารถบอกความหมายของประโยคได้แม้ว่าประโยคนั้นจะไม่ได้กล่าวไว้โดยตรง เช่น การอุปมา การเยาะเย้ยแดกดัน

ระดับที่ 4 ระดับการประเมินค่า (Evaluation)

เป็นระดับความสามารถให้นักเรียนตัดสินใจและประเมินค่าของสิ่งที่อ่านด้วยตนเองว่า ข้อความหรือเรื่องที่อ่านเป็นความจริง (fact) จินตนาการ (fantasy) หรือความคิดเห็น (opinion) ตลอดจนสามารถประเมินความเชื่อถือของเรื่องที่อ่านได้ โดยใช้ประสบการณ์ ความรู้หรือจริยธรรมตัดสินใจ ซึ่งจะประเมินในเรื่องต่อไปนี้

4.1 ตัดสินได้ว่าเป็นความจริงหรือจินตนาการ (Judgments of reality or fantasy) นักเรียนสามารถบอกได้ว่าเรื่องที่อ่านมีเหตุผลเพียงพอที่จะตัดสินว่าเรื่องที่อ่านเป็นความจริง (fact) หรือจินตนาการ (fantasy)

4.2 ตัดสินได้ว่าเป็นความจริงหรือความคิดเห็น (Judgments of fact or opinion) นักเรียนสามารถบอกได้ว่าเรื่องที่อ่านมีเหตุผลเพียงพอที่จะตัดสินว่าเรื่องที่อ่านเป็นความจริง (fact) หรือจินตนาการ (fantasy)

4.3 ตัดสินได้ว่าเรื่องที่อ่านมีเหตุผลน่าเชื่อถือเพียงพอ (Judgments of adequacy and validity) นักเรียนสามารถบอกได้ว่าเรื่องที่อ่านน่าเชื่อถือหรือไม่ เมื่อนำไปเปรียบเทียบกับข้อมูลอื่น ๆ ที่เคยได้อ่านมาในเรื่องเดียวกันนี้ ข้อมูลที่ได้อ่านนั้นสอดคล้องกับความรู้ที่มีปรากฏอยู่หรือไม่ มีความสมบูรณ์ในเนื้อหาหรือไม่

4.4 ตัดสินได้ว่าเรื่องที่อ่านมีความเหมาะสม (Judgments of appropriateness) นักเรียนสามารถบอกได้ว่าส่วนใดของเรื่องบรรยายถึงตัวละครของเรื่องได้ดีที่สุด ผู้อ่านจะต้องสามารถตัดสินใจในส่วนต่าง ๆ ของเรื่องที่อ่าน

4.5 ตัดสินได้ว่าเรื่องที่อ่านมีคุณค่า ความพึงพอใจและการยอมรับ (Judgments of worth, desirability and acceptability) นักเรียนสามารถตัดสินใจการกระทำของตัวละครว่าถูกหรือผิด ดี/เลวได้ ซึ่งขึ้นอยู่กับคุณธรรมและค่านิยมของคนอ่าน

ระดับที่ 5 ระดับความซาบซึ้ง (Appreciation)

เป็นความสามารถในการอ่านระดับสูงสุดให้นักเรียนมีอารมณ์คล้อยตามเนื้อเรื่องที่อ่านตามภาษาของผู้เขียน นักเรียนต้องมีความสามารถที่จะเข้าใจเรื่องและรับรู้ความสุนทรีย์ภาพของสิ่งที่อ่าน นักเรียนจะต้องมีความรู้และอารมณ์ตอบสนองต่อเทคนิคในการเขียนรูปแบบสำนวนโวหารและโครงสร้าง ตลอดจนการสร้างภาพพจน์จากการอ่านเรื่องในเรื่องต่อไปนี้

5.1 มีอารมณ์ตอบสนองตามเนื้อเรื่อง (Emotional response to the content) นักเรียนสามารถเขียนแสดงความรู้สึกว่าเรื่องที่อ่านเป็นอย่างไร เช่น น่าสนใจ น่าตื่นเต้น น่าเบื่อหน่าย น่ากลัวสนุกสนาน เพื่อดพิณ

5.2 มีอารมณ์คล้อยตามตัวละครหรือเหตุการณ์ในเรื่อง (Identification with characters or incidents) นักเรียนสามารถมีอารมณ์คล้อยตามตัวละคร เช่น สนุกสนาน สงสาร เห็นใจ เสียใจ เศร้าใจ ต้องการให้ความช่วยเหลือ

5.3 มีปฏิกิริยาต่อการใช้ภาษาของผู้เขียน (Reactions to the author's use of language) นักเรียนสามารถอธิบายความหมายที่แฝงอยู่ในเนื้อความโดยที่ผู้เขียนมิได้กล่าวไว้อย่างชัดเจนได้

5.4 การสร้างภาพพจน์ (Imagery) นักเรียนสามารถอธิบายถึงความรู้สึกของตนเองจากการอ่านข้อความที่ผู้เขียนได้ใช้ความสามารถในการเขียนทำให้ผู้อ่านเกิดภาพพจน์ราวกับได้รู้สึกได้สัมผัส ได้ยิน ได้กลิ่น ด้วยตนเอง

จากแนวคิดเกี่ยวกับการแบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านที่กล่าวมาแล้วนั้น ผู้วิจัยมีจุดประสงค์ให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในการอ่านตามทฤษฎีการอ่านจับใจความของบารททั้ง 3 ระดับ ซึ่งได้แก่ ระดับความเข้าใจความหมายตามตัวอักษร ระดับการจัดเรียบเรียงใหม่ และระดับการให้ความคิดเห็น

องค์ประกอบที่พัฒนาความสามารถในการอ่าน

มีนักการศึกษาได้กล่าวถึงองค์ประกอบของความสามารถในการอ่านไว้ดังนี้

วิลเลียม (William, 1994, p.3-12) กล่าวว่าองค์ประกอบในการอ่านประกอบด้วย

1. ความรู้ในระบบการเขียน (Knowledge of the writing system) หมายถึง ความรู้ด้านการศึกษาสะกดคำ การอ่านออกเสียง
2. ความรู้ในเรื่องภาษา (Knowledge of the language) หมายถึง ความรู้ด้านรูปแบบของคำ การเรียบเรียงคำ โครงสร้างและไวยากรณ์ภาษา
3. ความสามารถในการตีความ (Ability of interpretation) หมายถึง ความเข้าใจในจุดประสงค์ของข้อความ รู้วิธีการเรียบเรียงประโยคเป็นข้อความและเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างประโยค

4. ความรู้รอบตัวทั่วไป (General knowledge) ได้แก่ วัฒนธรรม เหตุการณ์ปัจจุบัน ตลอดจนประสบการณ์ต่างๆ การมีความรู้รอบตัวมากจะทำให้สามารถนำความรู้มาเชื่อมโยงกับความรู้ของผู้เขียนได้ง่ายขึ้น

5. เหตุผลในการอ่านและวิธีการอ่าน (Reasons for reading and reading styles) เหตุผลและความต้องการในการอ่านของแต่ละคนแตกต่างกันจึงต้องเลือกวิธีการอ่านให้ถูกต้อง

กูดแมน (Goodman, 1990, p.25-30) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบในการอ่านมี 4 ประการคือ

1. ความรู้ทางภาษา (Linguistic knowledge) เป็นระยะเริ่มต้นที่ผู้อ่านรู้เพียงความสัมพันธ์ระหว่างเสียงกับตัวอักษรและความหมายของคำศัพท์ เมื่อผู้อ่านมีประสบการณ์ในการอ่านมากขึ้น ผู้อ่านจะสามารถทำความเข้าใจในภาษาที่ปรากฏในบทอ่าน ได้มากขึ้น

2. ประสบการณ์และความรู้เกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน (Schema) ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับบทอ่านและความรู้เดิมที่ผู้อ่านมีอยู่

3. ความสมบูรณ์เกี่ยวกับความคิดรวบยอดหรือความหมายของคำ (Conceptual or semantic completeness) ถ้าบทอ่านนั้นมีเนื้อเรื่องที่ไม่สมบูรณ์ จะทำให้ผู้อ่านไม่สามารถเข้าใจในสิ่งที่อ่านได้ นอกจากผู้อ่านจะมีความรู้พื้นฐานเรื่องนั้นมาก่อนแล้ว

4. ความสามารถในการวิเคราะห์โครงสร้างของงานเขียน (Text schema) งานเขียนแต่ละชิ้น ผู้เขียนจะนำเสนอความเชื่อและวัฒนธรรมของผู้เขียนรวมอยู่ด้วยหากผู้อ่านมีวัฒนธรรมและประสบการณ์เดิมที่แตกต่างกัน ผู้อ่านอาจจะไม่ประสบความสำเร็จในการอ่านงานเขียนนั้น

จากเอกสารดังกล่าว สรุปได้ว่าระดับขั้นของความเข้าใจในการอ่านนั้นจะเรียงจากง่ายไปหายาก หรือจากระดับตรงตามตัวอักษรไปจนถึงระดับที่ต้องใช้ความคิด สรุปเหตุผลจึงจะสามารถเข้าใจได้นอกจากนี้ระดับความเข้าใจในการอ่านยังมีตั้งแต่ระดับความเข้าใจในรายละเอียดของเนื้อหาความสัมพันธ์ของข้อความซึ่งต้องใช้ประสบการณ์ของผู้อ่านและสุดท้ายคือความเข้าใจระดับสรุปความถึงสิ่งที่ผู้เขียนไม่ได้เขียนไว้ แต่ผู้อ่านสามารถสรุปได้เอง รวมทั้งสามารถประเมินค่าของบทอ่านและมีอารมณ์สุนทรีย์ต่องานเขียนอีกด้วย ดังนั้นการอ่านจึงแบ่งออกเป็นหลายระดับขั้นขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายของการอ่านนั้น ๆ ผู้สอนจึงควรจัดกิจกรรมการสอนอ่านให้มีความเหมาะสมสอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย ระดับและวัยของผู้อ่านเป็นสำคัญ

วิธีการวัดผลประเมินผลการอ่านจับใจความ

กรมวิชาการ (2543, น. 88 - 89) เสนอแนวคิดการอ่านจับใจความว่าเป็นการพัฒนาทักษะทางภาษา วิธีการวัดผลประเมินผลจึงขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการอ่านในแต่ละครั้ง จึงได้เสนอหลักการพื้นฐานของการเรียนรู้ภาษา เพื่อเป็นแนวทางการวัดและประเมินผลการเรียนสำหรับครูผู้สอนดังต่อไปนี้

1. การบูรณาการทักษะทางภาษาทั้งการอ่าน การเขียน การฟัง และการพูดซึ่งแต่ละทักษะมีความสำคัญที่ควรเรียนรู้ไปพร้อม ๆ กัน ทักษะทางภาษาทักษะหนึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาทักษะทางภาษาอื่น ๆ ด้วย

2. นักเรียนต้องได้รับการพัฒนาความสามารถทางภาษาพร้อมกับการพัฒนาความคิด เนื่องจากภาษาเป็นสื่อของความคิด การติดต่อสื่อสารกับผู้อื่น ควรจัดให้นักเรียนได้ใช้ภาษาตามสถานการณ์จริงทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อเป็นการฝึกทักษะทางสังคมในสถานการณ์จริง

3. นักเรียนต้องเรียนรู้การใช้ภาษาพูดและภาษาเขียนได้อย่างถูกต้องทั้งไวยากรณ์หรือหลักภาษา การสะกดคำ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน

4. นักเรียนทุกคนจะได้รับการพัฒนาทักษะทางภาษาเท่ากัน แต่การพัฒนาทางภาษาของแต่ละคนจะไม่เท่ากันตามศักยภาพของนักเรียน วิธีการเรียนรู้ก็ต่างกัน

5. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ต้องจัดให้สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น และช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาทักษะทางภาษาไปพร้อมๆ กับการเรียนรู้วัฒนธรรม เป็นการกระตุ้นให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างมีความสุข

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2545, น. 98) ได้เสนอความเห็นเกี่ยวกับการประเมินในชั้นเรียนไว้ว่ามีเป้าหมายเพื่อให้ได้ข้อมูลนำมาปรับปรุงการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน ดังนี้

ประการที่หนึ่ง การประเมินผลที่มีประสิทธิภาพต้องส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนและจะต้องมีอยู่ทุกขั้นตอนของกระบวนการคือ การประเมินผลก่อนเรียนเพื่อตรวจสอบความรู้พื้นฐาน การประเมินผลระหว่างเรียนและการประเมินผลหลังเรียน โดยมีเกณฑ์ที่กำหนดไว้ล่วงหน้าและต้องแจ้งผลการประเมินให้ผู้เรียนทราบอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ นักเรียน ได้มีการพัฒนาตนเองไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้

ประการที่สอง การประเมินจะต้องใช้ข้อมูลจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลายตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตราที่ 26 กำหนดให้ประเมินผู้เรียน โดยพิจารณาผลการประเมินด้วยวิธีการต่าง ๆ

ประการที่สาม การประเมินจะต้องมีความเที่ยงตรง เชื่อถือได้ และยุติธรรมโดยการใช้เครื่องมือวัดผลการเรียนรู้ที่สามารถวัดสิ่งที่ต้องการวัดได้ การอ่านจับใจความควรประเมินผลโดยการสังเกตพฤติกรรมขณะอ่านจับใจความ เช่น ปฏิบัติคนได้ถูกต้องตามหลักการอ่าน สามารถตั้งคำถามและตอบคำถาม เล่าเรื่องหรือเขียนแผนภาพ โครงเรื่อง บอกแนวคิดของเรื่องสรุปประเด็นสำคัญของเรื่องได้

สรุปได้ว่าการวัดผลประเมินผลการอ่านจับใจความ ขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ของการอ่านในแต่ละครั้งว่าต้องการวัดผลประเมินผลพฤติกรรมใด เช่น วัดความรู้ ความจำ การนำไปใช้ และจะใช้เครื่องมือวัดแบบใดจึงจะเหมาะสม

แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนแบบร่วมมือ

ความหมายของการจัดการเรียนแบบร่วมมือ

นักจิตวิทยาทางการศึกษาและนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของการเรียนแบบร่วมมือไว้ดังนี้

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2542,น.34) กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือ หมายถึง วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนให้แก่ นักเรียนได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ แต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความรู้ความสามารถแตกต่างกัน โดยที่แต่ละคนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงในการเรียนรู้และในความสำเร็จของกลุ่ม ทั้งโดยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การแบ่งปันทรัพยากรการเรียนรู้ รวมทั้งการเป็นกำลังใจแก่กันและกัน คนที่เรียนเก่งจะช่วยเหลือคนที่อ่อนกว่าสมาชิกในกลุ่มไม่เพียงแต่รับผิดชอบต่อการเรียนของตนเองเท่านั้น หากแต่จะต้องร่วมกันรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของเพื่อนสมาชิกทุกคนในกลุ่ม

พิมพ์พันธ์ เฉชะคุปต์ (2544,น.6) กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือ หมายถึง วิธีสอนแบบหนึ่ง โดยกำหนดให้นักเรียนที่มีความสามารถต่างกันทำงานพร้อมกันเป็นกลุ่มขนาดเล็กโดยทุกคนมีความรับผิดชอบงานของตนเอง และงานส่วนรวมร่วมกันมีปฏิสัมพันธ์กันและกันมีทักษะการทำงานกลุ่ม เพื่อให้งานบรรลุเป้าหมาย ส่งผลให้เกิดความพอใจอันเป็นลักษณะเฉพาะของกลุ่มร่วมมือ

สมพิศ แสงศิริรักษ์ (2545,น.18) กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือ หมายถึง กิจกรรมการเรียนเป็นกลุ่มซึ่งได้รับการจัดเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ระหว่างผู้เรียนในกลุ่ม โดยอาศัยการแลกเปลี่ยนข้อมูลที่จัดเป็นโครงสร้างทางสังคม ผู้เรียนจะรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเองพอๆกับรับผิดชอบการเรียนรู้ของสมาชิกภายในกลุ่มที่นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันในการทำงานช่วยเหลือเกื้อกูลสนับสนุนความสำเร็จของกันและกัน โดยที่นักเรียนแต่ละคนในกลุ่มจะมีความรับผิดชอบงานของตน การทำงานที่ได้รับมอบหมายของแต่ละคนจะมีการตรวจสอบ และนำผลการทำงานเสนอในกลุ่ม กลุ่มจะทำหน้าที่ช่วยเหลือว่าใครอ่อนด้านใด คนที่เก่งจะช่วยเหลือด้านนั้น ซึ่งจะทำให้การทำงานกลุ่มเข้มแข็งขึ้น

อาร์เซท และนิวแมน (Artzt and Newman,1990,p.448 – 449) กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือเป็นวิธีที่ผู้เรียนทำการแก้ปัญหาพร้อมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ สมาชิกทุกคนในกลุ่มมีความสำคัญ

ต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวของกลุ่ม เพื่อบรรลุเป้าหมายสมาชิกทุกคนจึงช่วยเหลือซึ่งกันและกันให้เกิดการเรียนรู้และแก้ปัญหาครู ไม่ใช่เป็นแหล่งความรู้ที่คอยป้อนแก่นักเรียน แต่จะมีบทบาทเป็นผู้คอยให้ความช่วยเหลือจัดหาและชี้แนะแหล่งข้อมูลในการเรียนตัวนักเรียนเองจะเป็นแหล่งความรู้ซึ่งกันและกันในกระบวนการเรียนรู้

จอห์นสัน และจอห์นสัน (Johnson and Johnson,1991, p.6-7) กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือเป็นการเรียนที่จัดขึ้นโดยการคละกันระหว่างนักเรียนที่มีความสามารถต่างกันนักเรียนทำงานร่วมกันและช่วยเหลือกันเพื่อให้กลุ่มของตนประสบผลสำเร็จในการเรียน

สลาวิน (Slavin,1995,p.2 - 7) ได้ให้ความหมายว่า การเรียนแบบร่วมมือเป็นวิธีสอนที่นำไปประยุกต์ใช้ได้หลายวิชาและหลายระดับชั้น โดยแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อยโดยทั่วไปมีสมาชิก 4 คน ที่มีความสามารถแตกต่างกันเป็นนักเรียนเก่ง 1 คน ปานกลาง 2 คน และอ่อน 1 คน นักเรียนในกลุ่มที่ต้องเรียนและรับผิดชอบงานกลุ่มร่วมกัน นักเรียนจะประสบผลสำเร็จก็ต่อเมื่อเพื่อนสมาชิกในกลุ่มทุกคนประสบผลสำเร็จบรรลุเป้าหมายร่วมกัน จึงทำให้นักเรียนช่วยเหลือพึ่งพากัน และสมาชิกในกลุ่มจะได้รับรางวัลร่วมกัน เมื่อกลุ่มทำคะแนนได้ถึงเกณฑ์ที่กำหนดไว้

จากความหมายของการเรียนแบบร่วมมือข้างต้น สรุปได้ว่า การเรียนแบบร่วมมือ เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางที่นักเรียนมีความสามารถแตกต่างกัน โดยแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ในการเรียนร่วมกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน ขอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ซึ่งนักเรียนจะบรรลุถึงเป้าหมายของการเรียนรู้ได้ก็ต่อเมื่อสมาชิกคนอื่น ๆ ในกลุ่มไปถึงเป้าหมายเช่นเดียวกัน ความสำเร็จของตนเองก็คือความสำเร็จของกลุ่มตัว

แนวทางการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

มีนักการศึกษาทั้งต่างประเทศและในประเทศกล่าวถึงลักษณะของการเรียนแบบร่วมมือไว้ดังนี้

จอห์นสัน และจอห์นสัน (Johnson and Johnson,1991,p.10-15) กล่าวถึงลักษณะสำคัญของการเรียนแบบร่วมมือ ไว้ 5 ประการ ดังนี้

1. การสร้างความรู้สึกพึ่งพากันทางบวกให้เกิดขึ้นในกลุ่มนักเรียน (Positive interdependence)วิธีการที่ทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกพึ่งพากันจะต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีการพึ่งพากันในด้านการได้รับประโยชน์จากความสำเร็จของกลุ่มร่วมกัน เช่น รางวัลหรือคะแนน และพึ่งพากันในด้านกระบวนการทำงานเพื่อให้งานกลุ่มสามารถบรรลุได้ตามเป้าหมายโดยมีการกำหนดบทบาทของแต่ละคนที่เท่าเทียมกันและสัมพันธ์ต่อกันจึงจะทำให้งานสำเร็จ และ

การแบ่งงานให้นักเรียนแต่ละคนในกลุ่มให้มีลักษณะที่ต่อเนื่องกัน ถ้าขาดสมาชิกคนใดจะทำให้งานดำเนินต่อไปไม่ได้

2. การมีปฏิสัมพันธ์ที่ส่งเสริมกันระหว่างนักเรียน (Face-to-face promotive interaction) คือ นักเรียนในแต่ละกลุ่มจะมีการอภิปราย อธิบาย ชักถาม แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันเพื่อให้สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มเกิดการเรียนรู้ และการเรียนรู้เหตุผลซึ่งกันและกัน ให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับการทำงานของตน สมาชิกในกลุ่มมีการช่วยเหลือ สนับสนุน กระตุ้นส่งเสริมและให้กำลังใจกัน และกันในการทำงานและการเรียนเพื่อให้ประสบผลสำเร็จบรรลุเป้าหมายของกลุ่ม

3. ความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละบุคคล (Individual accountability) คือ ความรับผิดชอบในการเรียนรู้ของสมาชิกแต่ละคน โดยต้องทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถ ต้องรับผิดชอบในผลการเรียนของตนเองและของเพื่อนสมาชิกในกลุ่ม ทุกคนในกลุ่มจะรู้ว่าใครต้องการความช่วยเหลือ ส่งเสริมสนับสนุนในเรื่องใด มีการกระตุ้นกันและกันให้ทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สมบูรณ์ มีการตรวจสอบ เพื่อให้แน่ใจว่านักเรียนเกิดการเรียนรู้เป็นรายบุคคลหรือไม่โดยสมาชิกทุกคนในกลุ่มต้องมีความมั่นใจ และพร้อมที่จะได้รับการทดสอบเป็นรายบุคคลเพื่อเป็นการประกันว่าสมาชิกทุกคนในกลุ่มมีความรับผิดชอบร่วมกันกับกลุ่ม

4. ทักษะระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานกลุ่มย่อย (Interpersonal and small group skills) การทำงานกลุ่มย่อยจะต้องได้รับการฝึกฝนทักษะทางสังคมและทักษะในการทำงานกลุ่ม เพื่อให้สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ดังนั้นนักเรียนควรจะต้องทำความรู้จักกัน เรียนรู้ลักษณะนิสัยและสร้างความไว้วางใจต่อกันและกัน รับฟังและยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่นอย่างมีเหตุผล รู้จักติดต่อสื่อสาร และสามารถตัดสินใจแก้ปัญหา ข้อขัดแย้งในการทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5. กระบวนการกลุ่ม (Group process) เป็นกระบวนการทำงานที่มีขั้นตอนหรือวิธีการที่จะช่วยให้การดำเนินงานของกลุ่มเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมายได้ โดยสมาชิกกลุ่มต้องทำความเข้าใจในเป้าหมายการทำงาน วางแผนปฏิบัติงานและดำเนินงานตามแผนร่วมกัน และที่สำคัญจะต้องมีการประเมินผลงานของกลุ่ม ประเมินกระบวนการทำงานกลุ่ม ประเมินบทบาทของสมาชิกว่า สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มสามารถปรับปรุงการทำงานของตนให้ดีขึ้นได้อย่างไร สมาชิกทุกคนในกลุ่มช่วยกันแสดงความคิดเห็น และตัดสินใจว่าควรมีการปรับปรุง หรือเปลี่ยนแปลงอะไร และอย่างไร ดังนั้นกระบวนการกลุ่มจะเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่นำไปสู่ความสำเร็จของกลุ่ม

คาแกน (Kagan,1994,p.1-11) ได้กล่าวถึงลักษณะสำคัญของการเรียนแบบร่วมมือว่า ต้องมีโครงสร้างที่ชัดเจน โดยมีแนวคิดสำคัญ 6 ประการ สรุปได้ดังนี้

1. เป็นกลุ่ม (Team) ซึ่งเป็นกลุ่มขนาดเล็ก ประมาณ 2-6 คน เปิดโอกาสให้ทุกคนร่วมมืออย่างเท่าเทียมกัน ภายในกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่แตกต่างกัน
2. มีความตั้งใจ (Willing) เป็นความตั้งใจที่ร่วมมือในการเรียนและทำงาน โดยช่วยเหลือกันและกัน มีการยอมรับซึ่งกันและกัน
3. มีการจัดการ (Management) การจัดการเพื่อให้การทำงานกลุ่มเป็นไปอย่างราบรื่น และมีประสิทธิภาพ
4. มีทักษะ (Skills) เป็นทักษะทางสังคมรวมทั้งทักษะการสื่อความหมาย การช่วยสอน และการแก้ปัญหาความขัดแย้ง ซึ่งทักษะเหล่านี้จะช่วยให้สามารถทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ
5. มีหลักการสำคัญ 4 ประการ (Basic principles) เป็นตัวบ่งชี้ว่าเป็นการเรียนเป็นกลุ่ม หรือการเรียนแบบร่วมมือ การเรียนแบบร่วมมือต้องมีหลักการ 4 ประการ ดังนี้

1) การพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันเชิงบวก (Positive interdependence) การช่วยเหลือพึ่งพาซึ่งกันและกันเพื่อสู่ความสำเร็จและตระหนักว่าความสำเร็จของแต่ละคนคือความสำเร็จของกลุ่ม

2) ความรับผิดชอบรายบุคคล (Individual accountability) ทุกคนในกลุ่มมีบทบาทหน้าที่ ความรับผิดชอบในการค้นคว้าทำงาน สมาชิกทุกคนต้องเรียนรู้ในสิ่งที่เรียนเหมือนกันจึงถือว่าเป็นความสำเร็จของกลุ่ม

3) ความเท่าเทียมกันในการมีส่วนร่วม (Equal participation) ทุกคนต้องมีส่วนร่วมในการทำงาน ซึ่งทำได้โดยกำหนดบทบาทของแต่ละคน

4) การมีปฏิสัมพันธ์ไปพร้อม ๆ กัน (Simultaneous interaction) สมาชิกทุกคนจะทำงาน คิด อ่าน ฟัง ฯลฯ ไปพร้อม ๆ กัน

6. มีเทคนิคหรือรูปแบบการจัดกิจกรรม (Structures) รูปแบบการจัดกิจกรรมหรือเทคนิคการเรียนแบบร่วมมือเป็นสิ่งที่ใช้เป็นคำสั่งให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กัน เทคนิคต่าง ๆ จะต้องเลือกใช้ให้ตรงกับเป้าหมายที่ต้องการแต่ละเทคนิคนั้นออกแบบได้เหมาะสมกับเป้าหมายที่ต่างกัน

เคลย์ (Kley,1991 อ้างถึงใน วรรณทิพา รอดแรงคำ,2540,น.101) นอกจากองค์ประกอบนี้แล้วยังมีลักษณะอื่นที่สามารถบ่งบอกให้เห็นความแตกต่างที่ชัดเจนระหว่างการเรียนแบบร่วมมือกับการเรียนเป็นกลุ่มแบบเดิม ซึ่งเสนอไว้ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการเรียนเป็นกลุ่มแบบเดิมกับการเรียนแบบร่วมมือ

การเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning)	การเรียนแบบดั้งเดิม (Traditional Learning)
1. มีการพึ่งพาอาศัยกับภายในกลุ่ม 2. สมาชิกเอาใจใส่รับผิดชอบต่อกันเอง 3. สมาชิกมีความสามารถแตกต่างกัน 4. สมาชิกผลัดเปลี่ยนกันเป็นผู้นำ 5. รับผิดชอบร่วมกัน 6. เน้นผลงานของกลุ่ม 7. สอนทักษะทางสังคม 8. ครูคอยสังเกตและแนะนำ 9. สมาชิกกลุ่มมีกระบวนการทำงานเพื่อประสิทธิผลของกลุ่ม	1. ขาดการพึ่งพากันระหว่างสมาชิก 2. สมาชิกขาดความรับผิดชอบในตนเอง 3. สมาชิกมีความสามารถเท่าเทียมกัน 4. มีผู้นำที่ได้รับการแต่งตั้งเพียงคนเดียว 5. รับผิดชอบเฉพาะตนเอง 6. เน้นผลงานของตนเองเพียงคนเดียว 7. ไม่เน้นทักษะทางสังคม 8. ครูขาดความสนใจ หน้าที่ของกลุ่ม 9. ขาดกระบวนการในการทำงานกลุ่ม

สลาวิน (Slavin,1995,p.12-111) ได้กล่าวถึงลักษณะสำคัญของการเรียนแบบร่วมมือไว้ 6 ประการ ดังนี้

1. เป้าหมายของกลุ่ม (Group goals) หมายถึงกลุ่มมีเป้าหมายร่วมกันคือการยอมรับผลงานของกลุ่ม
2. การรับผิดชอบเป็นบุคคล (Individual accountability) หมายถึง ความสำเร็จของกลุ่ม ซึ่งขึ้นกับผลการเรียนรู้รายบุคคลของสมาชิกในกลุ่ม และงานพิเศษที่ได้รับมอบหมายเป็นรายบุคคลผลของการประเมินรายบุคคล จะมีผลต่อคะแนนความสำเร็จของกลุ่ม
3. โอกาสในความสำเร็จเท่าเทียมกัน (Equal opportunities for success) หมายถึง การที่นักเรียนได้รับโอกาสที่จะทำคะแนนให้กับกลุ่มของตน ได้เท่าเทียมกัน
4. การแข่งขันเป็นทีม (Team competition) การเรียนแบบร่วมมือจะมีการแข่งขันระหว่างทีม ซึ่งหมายถึงการสร้างแรงจูงใจให้เกิดขึ้นภายในทีม
5. งานพิเศษ (Task specialization) หมายถึง การออกแบบงานย่อยๆ ของแต่ละกลุ่มให้นักเรียนแต่ละคนรับผิดชอบ ซึ่งนักเรียนแต่ละคนจะเกิดความภูมิใจที่ได้ช่วยเหลือกลุ่มของคนให้ประสบผลสำเร็จลักษณะงานจะเป็นการพึ่งพาซึ่งกันและกันมีการตรวจสอบความถูกต้อง

6. การคัดแปลงความต้องการของแต่ละบุคคลให้เหมาะสม (Adaptation to individual needs) หมายถึง การเรียนแบบร่วมมือแต่ละประเภทจะมีบางประเภทได้คัดแปลงการสอนให้เหมาะกับความต้องการของแต่ละบุคคล

พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ (2544,น.6) กล่าวถึงลักษณะสำคัญของการเรียนแบบร่วมมือไว้ 6 ข้อดังนี้

1. องค์ประกอบของกลุ่มประกอบด้วยผู้นำ สมาชิก และกระบวนการกลุ่ม
2. สมาชิกมีตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป
3. กลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความสามารถทางการเรียนคละกัน เพศคละกัน เชื้อชาติคละกัน
4. สมาชิกทุกคน ต้องมีบทบาทหน้าที่ชัดเจนและทำงานไปพร้อมๆ กัน รวมทั้งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคละกัน
5. สมาชิกทุก ๆ คนต้องมีความรับผิดชอบร่วมกัน
6. คะแนนของกลุ่มคือคะแนนที่ได้จากคะแนนสมาชิกแต่ละคนร่วมกัน

จากการศึกษาลักษณะของการเรียนแบบร่วมมือที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า ลักษณะสำคัญของการเรียนแบบร่วมมือเป็นการเรียนที่แบ่งเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ประกอบด้วยสมาชิกที่มีความสามารถแตกต่างกันไม่ว่าจะเป็นเพศ ความสามารถด้านการเรียน ที่ได้มาทำงานร่วมกัน โดยมีเป้าหมายที่จะประสบความสำเร็จร่วมกันมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน มีการช่วยเหลือกันมีความรับผิดชอบต่อตนเองและกลุ่ม ที่มีกระบวนการทำงานกลุ่มเป็นลำดับขั้นตอน เพื่อช่วยให้การทำงานประสบความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ

ประเภทของการเรียนแบบร่วมมือ

การเรียนแบบร่วมมือเป็นวิธีการจัดการเรียนการสอน โดยอาศัยหลักการอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่ม สมาชิกในกลุ่มต้องทำงานร่วมกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีความรับผิดชอบ มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันเพื่อให้กลุ่มประสบผลสำเร็จ วิธีการเรียนแบบร่วมมือนี้ได้รับการพัฒนาขึ้นเพื่อให้มีความเหมาะสมกับการเรียนรู้ในลักษณะต่าง ๆ ซึ่ง สลาวิน (Slavin,1995,p.4-11) ได้พัฒนารูปแบบของการเรียนที่น่าสนใจไว้หลายรูปแบบ และที่ได้รับความนิยมใช้กันโดยทั่วไปในปัจจุบันมีดังนี้

1. วิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคการค่อบทเรียน (Jigsaw) เป็นเทคนิคที่พัฒนาขึ้นเพื่อส่งเสริมความร่วมมือและถ่ายทอดความรู้ระหว่างเพื่อนในกลุ่ม เทคนิคนี้ใช้กันมากในรายวิชาที่ผู้เรียนต้องเรียนเนื้อหาวิชาจากตำราเรียน เช่น สังคมศึกษา ภาษาไทย เป็นต้น ขั้นตอนกิจกรรมประกอบด้วย

1.1 แบ่งเนื้อหาที่จะเรียนออกเป็นหัวข้อย่อย ๆ ให้เท่ากับจำนวนสมาชิกในกลุ่ม

1.2 จัดกลุ่มผู้เรียนโดยให้มีความสามารถคล้ายกัน แล้วให้สมาชิกแต่ละคนศึกษาหัวข้อที่แตกต่างกัน

1.3 ผู้เรียนที่ได้หัวข้อเดียวกันจากแต่ละกลุ่มมานั่งด้วยกัน เพื่อทำงานและศึกษาร่วมกันในหัวข้อดังกล่าว

1.4 สมาชิกแต่ละคนออกจากกลุ่มกลับไปกลุ่มเดิมของตนผลัดกันอธิบายเพื่อถ่ายทอดความรู้ที่ตนศึกษาให้เพื่อนฟังจนครบทุกหัวข้อ

1.5 ครูทดสอบเนื้อหาที่ศึกษา แล้วให้คะแนนรายบุคคล

2. วิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคการต่อบทเรียน (Jigsaw II) เป็นเทคนิคที่พัฒนาขึ้นจากเทคนิคเดิม โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีส่วนช่วยเหลือซึ่งพากันในกลุ่มมากขึ้นกระบวนการของ Jigsaw II เหมือนเดิมทุกประการเพียงแต่ในส่วนการประเมินผล ครูจะนำคะแนนทุกคนในกลุ่มมารวมกันเป็นคะแนนกลุ่ม กลุ่มที่ได้คะแนนรวมหรือค่าเฉลี่ยสูงสุดจะติดประกาศไว้ที่ป้ายประกาศของห้อง

3. วิธีการเรียนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิคการแข่งขันระหว่างกลุ่มด้วยเกม (Team Games-Tournament: TGT) เป็นกิจกรรมที่เหมาะสมกับการเรียนการสอนในจุดประสงค์ที่ต้องการให้กลุ่มศึกษาประเด็นหรือปัญหาที่มีคำตอบที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียวหรือมีคำตอบที่ถูกต้องชัดเจน เช่น การคำนวณทางคณิตศาสตร์ การใช้ภาษา ภูมิศาสตร์และทักษะการใช้แผนที่ ความคิดรวบยอดทางคณิตศาสตร์ ขั้นตอนของกิจกรรมประกอบด้วย

3.1 ครูนำเสนอบทเรียนหรือข้อความรู้ใหม่ให้แก่ผู้เรียน

3.2 แบ่งกลุ่มผู้เรียนโดยละความสามารถและเพศ กลุ่มละ 4-5 คน ศึกษาบททวนความรู้ที่ครูนำเสนอ สมาชิกที่มีความสามารถสูงจะช่วยเหลือสมาชิกที่มีความสามารถน้อยกว่าเตรียมกลุ่มสำหรับแข่งขันในช่วงท้ายสัปดาห์หรือท้ายบทเรียน

3.3 จัดแข่งขัน โดยจัด โต๊ะแข่งขันหรือทีมแข่งขันที่มีตัวแทนของแต่ละกลุ่มที่มีความสามารถใกล้เคียงกันร่วมกันแข่งขันตามรูปแบบและกติกาที่กำหนด คำถามที่ใช้จะเกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียนมาแล้ว

3.4 ให้ค่าคะแนนการแข่งขัน โดยให้จัดลำดับคะแนนผลการแข่งขันในแต่ละโต๊ะ แล้วผู้เล่นจะกลับเข้ากลุ่มเดิมของตน

3.5 นำคะแนนการแข่งขันของแต่ละคนมารวมกันเป็นคะแนนของทีม ทีมที่ได้คะแนนรวมหรือค่าเฉลี่ยสูงสุดจะได้รางวัล

4. วิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (Student Teams-Achievement Divisions: STAD) เทคนิคนี้พัฒนาเพิ่มเติมจากเทคนิค TGT แต่จะใช้การทดสอบรายบุคคลแทนการแข่งขัน ขั้นตอนกิจกรรมประกอบด้วย

4.1 ครูเสนอประเด็นหรือเนื้อหาใหม่ โดยการนำเสนอด้วยสื่อที่น่าสนใจ ใช้การสอนโดยตรงหรือประเด็นให้ผู้เรียนอธิบาย

4.2 จัดผู้เรียนเป็นกลุ่มๆ ละ 4-5 คน ให้สมาชิกมีความสามารถละกันทั้งความสามารถสูง ปานกลางและต่ำ

4.3 แต่ละคนร่วมกันศึกษาทบทวนเนื้อหาที่ครูนำเสนอจนเข้าใจ

4.4 ผู้เรียนทุกคนทำแบบทดสอบเพื่อวัดความรู้ความเข้าใจเนื้อหาที่เรียน

4.5 ตรวจสอบคำตอบของผู้เรียน นำคะแนนของสมาชิกทุกคนมารวมกันเป็นคะแนนกลุ่ม

4.6 กลุ่มที่ได้คะแนนสูงจะได้รับการชมเชย

5. วิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคการสอนเป็นกลุ่มที่ช่วยเหลือเป็นรายบุคคล (Team Assisted Individualization: TAI) กิจกรรมนี้เน้นการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคนมากกว่าการเรียนรู้ในลักษณะกลุ่ม เหมาะสำหรับการสอนคณิตศาสตร์ การจัดกลุ่มผู้เรียนจะคล้ายกับเทคนิค STAD และ TGT แต่เทคนิคนี้ผู้เรียนแต่ละคนจะเรียนรู้และทำงานตามระดับความสามารถของแต่ละคน เมื่อทำงานในส่วนของตนเสร็จแล้วจึงไปจับคู่หรือเข้ากลุ่มทำงาน ขั้นตอนการจัดกิจกรรมประกอบด้วย

5.1 จัดผู้เรียนเป็นกลุ่มเล็ก ๆ แบบคละความสามารถ กลุ่มละ 2-4 คน

5.2 ผู้เรียนทบทวนสิ่งที่เรียนมาแล้วหรือศึกษาประเด็นเนื้อหาใหม่ โดยการอภิปรายสรุปข้อความรู้หรือถามตอบ

5.3 ผู้เรียนแต่ละคนทำใบงานที่ 1 แล้วจับคู่กันภายในกลุ่มตนเพื่อแลกเปลี่ยนกันตรวจใบงานที่ 1 เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและอธิบายข้อสงสัยหรือข้อผิดพลาดของกลุ่มตนเอง หากผู้เรียนคู่ใดทำใบงานได้ถูกต้องร้อยละ 75 ขึ้นไป ให้ทำใบงานชุดที่ 2 หากคนใดคนหนึ่งหรือคู่ใดได้คะแนนน้อยกว่าร้อยละ 75 ให้ผู้เรียนทำใบงานชุดที่ 3 หรือ 4 จนกว่าจะทำคะแนนได้มากกว่าร้อยละ 75 ขึ้นไปจึงถือว่าผ่าน

5.4 ผู้เรียนทุกคนทำแบบทดสอบ

5.5 นำคะแนนผลการสอบของนักเรียนทุกคนมารวมกันเป็นคะแนนกลุ่มหรือใช้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม

5.6 กลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุดจะได้รับรางวัลหรือชมเชยโดยการติดป้ายประกาศ

6. วิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคการทำงานที่ได้รับมอบหมาย (Group Investigation: GI) เป็นการจัดกลุ่มผู้เรียนเพื่อเตรียมการทำโครงการกลุ่มหรือทำงานที่ครูมอบหมาย ก่อนใช้เทคนิคนี้ครูต้องฝึกทักษะการสื่อสารทางสังคมให้ผู้เรียนก่อน เหมาะสำหรับการสืบค้นความรู้หรือเพื่อแก้ปัญหาเพื่อหาคำตอบในประเด็นหรือหัวข้อที่สนใจ เช่น การเรียนในวิชาชีววิทยา หรือสิ่งแวดล้อม ขั้นตอนการจัดกิจกรรมประกอบด้วย

6.1 ครูและผู้เรียนร่วมกันอภิปราย ทบทวนเนื้อหาหรือประเด็นที่กำหนด

6.2 แบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ความสะดวกสามารถกลุ่มละ 2-4 คน

6.3 แบ่งเรื่องที่ศึกษาเป็นหัวข้อย่อย ๆ แต่ละหัวข้อเป็นใบงานที่ 1 ใบงานที่ 2 ใบงานที่ 3

6.4 ผู้เรียนแต่ละกลุ่มเลือกทำหนึ่งหัวข้อ โดยให้นักเรียนที่เรียนอ่อนในกลุ่มเลือกหัวข้อที่จะศึกษาก่อนหรือให้ผู้เรียนแบ่งกลุ่มกันหาคำตอบตามใบงานแล้วนำคำตอบทั้งหมดมารวมกันเป็นคำตอบที่สมบูรณ์

6.5 ผู้เรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันอภิปรายเรื่องหรือหัวข้อจากใบงานที่ศึกษา จนเป็นที่เข้าใจของทุกคนในกลุ่ม

6.6 ให้แต่ละกลุ่มรายงานผลการศึกษา โดยเริ่มจากกลุ่มที่ทำใบงานที่ 1 จนถึงใบงานสุดท้ายแล้วชมเชยกลุ่มที่ทำใบงานได้ถูกต้องที่สุด

7. วิธีการเรียนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิคการเรียนแบบ Learning Together (LT) เป็นวิธีที่เหมาะสมกับการสอนวิชาที่มีโจทย์ปัญหา การคำนวณหรือการฝึกปฏิบัติในห้องปฏิบัติการ ขั้นตอนการจัดกิจกรรมคือ

7.1 ครูและนักเรียน อภิปราย สรุปเนื้อหาที่เรียนในคาบที่แล้ว

7.2 แบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มความสามารถกัน กลุ่มละ 4-5 คน

7.3 ครูแจกใบงานกลุ่มละ 1 แผ่น

7.4 แบ่งหน้าที่ของผู้เรียนแต่ละคนในกลุ่ม ดังนี้

คนที่ 1 อ่านคำสั่งหรือขั้นตอนการทำงาน

คนที่ 2 ฟังขั้นตอนและจดบันทึก

คนที่ 3 อ่านคำถามและหาคำตอบ

คนที่ 4 ตรวจสอบคำตอบ

7.5 แต่ละกลุ่มส่งกระดาษคำตอบเพียงแผ่นเดียว แต่ละกลุ่มส่งงาน 1 ชิ้น ผลงานที่เสร็จแล้วเป็นผลงานที่ทุกคนยอมรับ ซึ่งทุกคนในกลุ่มจะได้คะแนนเท่ากัน

7.6 ปิดประกาศชมเชยกลุ่มที่ได้คะแนนสูงสุด

8. วิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคการเรียนแบบ Numbered Heads Together เป็นกิจกรรมที่เหมาะสมสำหรับการทบทวนหรือตรวจสอบความเข้าใจ ขั้นตอนการจัดกิจกรรมประกอบด้วย

8.1 เตรียมประเด็นปัญหาหรือข้อคำถามที่จะให้ผู้เรียนศึกษา

8.2 แบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4 คน ประกอบด้วยผู้เรียนที่เก่ง 1 คน ผู้เรียนที่ปานกลาง 2 คนและผู้เรียนที่อ่อน 1 คน แต่ละคนมีหมายเลขประจำตัว

8.3 ถามคำถามแล้วมอบหมายงานให้ทำ

8.4 ให้ผู้เรียนอภิปรายในกลุ่มย่อยจนมั่นใจว่าสมาชิกทุกคนเข้าใจคำตอบ

8.5 ครูถามคำถามในประเด็นที่กำหนด โดยเรียกหมายเลขประจำตัวผู้เรียนคนใดคนหนึ่งในกลุ่มเป็นคนตอบ

8.6 ให้คำชมเชยกลุ่มที่สมาชิกตอบคำถามได้ถูกต้องมากที่สุด ผู้เรียนทุกคนตรวจสอบความถูกต้องของข้อคำตอบที่ตนและกลุ่มร่วมกันศึกษา ชักถาม ทำความเข้าใจข้อคำถามจนชัดเจน

9. วิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคการร่วมกลุ่ม (Co-op-Co-op) เป็นเทคนิคที่เน้นการทำงานร่วมกัน โดยสมาชิกของกลุ่มมีความสามารถและความถนัดแตกต่างกันได้แสดงบทบาทหน้าที่ที่ตนถนัดเต็มที่ ผู้ที่เรียนเก่งได้ช่วยเหลือผู้ที่เรียนอ่อน เป็นกิจกรรมเกี่ยวกับการคิดระดับสูง ทั้งการวิเคราะห์และการคิดสังเคราะห์และเป็นวิธีการที่สามารถนำไปใช้สอนวิชาใดก็ได้ ขั้นตอนการจัดกิจกรรมมีดังนี้

9.1 กำหนดข้อประเด็นหรือเนื้อหาตามจุดประสงค์ ที่จะให้ผู้เรียนได้ศึกษา

9.2 ผู้เรียนทั้งชั้นร่วมกันอภิปรายเพื่อกำหนดประเด็นหรือหัวข้อที่จะศึกษา

9.3 กำหนดกลุ่มย่อยโดยให้สมาชิกในแต่ละกลุ่มมีความสามารถละกัน

9.4 แต่ละกลุ่มเลือกหัวข้อที่จะศึกษา

9.5 สมาชิกในแต่ละกลุ่มช่วยกันกำหนดหัวข้อย่อยแล้วแบ่งหน้าที่รับผิดชอบ โดยให้สมาชิกแต่ละคนเลือกศึกษาหัวข้อย่อยคนละหนึ่งหัวข้อ

9.6 สมาชิกนำผลงานมารวมกันเป็นงานกลุ่ม อาจมีการอ่านทบทวนและปรับแต่งภาษา ให้ผลงานกลุ่มที่ทำร่วมกัน มีความสละสลวยต่อเนื่อง หลังจากนั้นเตรียมผู้ที่จะนำเสนอผลงานกลุ่ม

9.7 นำผลงานกลุ่มเสนอต่อชั้นเรียน

9.8 ทุกกลุ่มช่วยกันประเมินผล

10. วิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคการบูรณาการการอ่านและการเขียน (Cooperative Integrated Reading and Composition: CIRC) เป็นแนวทางการนำเทคนิคการเรียนแบบร่วมมือไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษา มีขั้นตอนการจัดกิจกรรม ดังนี้

10.1 การสร้างกลุ่มการอ่าน โดยแบ่งผู้เรียนกลุ่มละ 8-15 คน ตามระดับความสามารถ

10.2 จัดกลุ่มย่อยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มทำงานเป็นคู่ ๆ หรือกลุ่มละ 3 คน ตามความเหมาะสม นำกลุ่มย่อยที่สร้างขึ้นไปจับคู่กับกลุ่มย่อยจากกลุ่มอ่านกลุ่มอื่น เพื่อให้แต่ละกลุ่มมีสมาชิกที่มีความสามารถคละกันทั้งความสามารถสูง ปานกลางและต่ำ

10.3 กิจกรรมการอ่านขั้นพื้นฐาน ผู้เรียนทุกคนอ่านหนังสือที่บังคับตามหลักสูตร จากนั้นครูจะเล่าเรื่องให้นักเรียนฟังวันละ 20 นาที หลังจากเล่าเรื่องจะนำหนังสือมาเสนอให้ผู้เรียนสนใจหรืออยากอ่าน ผู้เรียนได้รับมอบหมายให้อ่านหรือกิจกรรมที่เกี่ยวกับการอ่าน

10.4 หลังจากทำกิจกรรมเสร็จให้เพื่อนในกลุ่มลงชื่อรับรองว่าได้ทำกิจกรรมและเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด

10.5 หลังจากเรียนแต่ละครั้งจะมีการทดสอบย่อยโดยใช้เวลาสั้น ๆ

10.6 ในแต่ละสัปดาห์ครูจะสอบอ่านแก่ผู้เรียนหนึ่งครั้ง โดยเน้นการสอนอ่านจับใจความ แล้วมอบหมายงานให้ผู้เรียนฝึกอ่านจับใจความ

10.7 ครูจะสอนเขียนในขณะที่เรียนกลุ่มย่อยหลังจากเรียนในชั้นเรียน 3 ชั่วโมง โดยเขียนเรื่องที่ตนเองสนใจและชอบ

จากการศึกษาประเภทของการเรียนแบบร่วมมือ สรุปได้ว่า การเรียนแบบร่วมมือมีหลายประเภทด้วยกันมีเทคนิคที่แตกต่างกันไป การเลือกใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของจุดมุ่งหมายในการเรียนรู้ ในการศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาได้เลือกใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยวิธี CIRC เพราะเป็นการเรียนแบบร่วมมือผสมผสานซึ่งพัฒนาขึ้นเพื่อการสอนอ่านและการเขียน

ประโยชน์ของการเรียนแบบร่วมมือ

การเรียนแบบร่วมมือเป็นวิธีการเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ทำให้นักเรียนได้ทำงานร่วมกัน มีเป้าหมายในการทำงานร่วมกัน ซึ่งจะทำให้มีทักษะในการทำงานกลุ่ม ซึ่งมีนักการศึกษาได้กล่าวถึงประโยชน์ของการเรียนแบบร่วมมือไว้ ดังนี้

จอห์นสัน และจอห์นสัน (Johnson and Johnson, 1987, p.27-30) กล่าวถึงประโยชน์ของการเรียนแบบร่วมมือไว้ สรุปได้ 9 ประการ ดังนี้

1. นักเรียนเก่งที่เข้าใจคำสอนของครูได้ดี จะเปลี่ยนคำสอนของครูเป็นภาษาพูดของนักเรียน แล้วอธิบายให้เพื่อนฟังได้และทำให้เพื่อนเข้าใจได้ดีขึ้น

2. นักเรียนที่ทำหน้าที่อธิบายบทเรียนให้เพื่อนฟัง จะเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น

3. การสอนเพื่อนเป็นการสอนแบบตัวต่อตัวทำให้นักเรียน ได้รับความเอาใจใส่และมีความสนใจมากยิ่งขึ้น

4. นักเรียนทุกคนต่างก็พยายามช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพราะครูคิดคะแนนเฉลี่ยของทั้งกลุ่มด้วย

5. นักเรียนทุกคนเข้าใจดีว่าคะแนนของตน มีส่วนช่วยเพิ่มหรือลดค่าเฉลี่ยของกลุ่ม ดังนั้นทุกคนต้องพยายามปฏิบัติหน้าที่ของตนเองอย่างเต็มความสามารถ เพื่อให้กลุ่มประสบความสำเร็จ

6. นักเรียนทุกคนมีโอกาสฝึกทักษะทางสังคมมีเพื่อนร่วมกลุ่มและเป็นการเรียนรู้วิธีการทำงานเป็นกลุ่ม ซึ่งจะเป็นประโยชน์มากเมื่อเข้าสู่ระบบการทำงานอันแท้จริง

7. นักเรียนได้มีโอกาสเรียนรู้กระบวนการกลุ่ม เพราะในการปฏิบัติงานร่วมกันนั้นก็ต้องการทบทวนกระบวนการทำงานของกลุ่มเพื่อให้ประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน หรือคะแนนของกลุ่มดีขึ้น

8. นักเรียนเก่งจะมีบทบาททางสังคมในชั้นมากขึ้น เขาจะรู้สึกว่าเขาไม่ได้เรียนหรือหลบไปท่องหนังสือเฉพาะตน เพราะเขาต้องมีหน้าที่ต่อสังคมด้วย

9. ในการตอบคำถามในห้องเรียน หากตอบผิดเพื่อนจะหัวเราะ แต่เมื่อทำงานเป็นกลุ่มนักเรียนจะช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ถ้าหากตอบผิดก็ถือว่าผิดทั้งกลุ่ม คนอื่น ๆ อาจจะทำให้ความช่วยเหลือบ้าง ทำให้นักเรียนในกลุ่มมีความผูกพันกันมากขึ้น

บาร์ดูดี (Baroody, 1993, p.2-102) ได้กล่าวถึงประโยชน์ที่สำคัญของการเรียนแบบร่วมมือไว้ ดังนี้

1. การเรียนแบบร่วมมือช่วยส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้เนื้อหาได้ดี

2. การเรียนแบบร่วมมือช่วยส่งเสริมให้เกิดความสามารถในการแก้ปัญหา และการให้เหตุผล แนวทางในการพัฒนาทักษะการแก้ปัญหา และช่วยให้เกิดการช่วยเหลือกันในกลุ่มเพื่อน 3 แนวทาง คือ

1) การอภิปรายร่วมกันกับเพื่อนในกลุ่มย่อยให้นักเรียนได้แก้ปัญหาโดยคำนึงถึงบุคคลอื่น ซึ่งช่วยให้นักเรียนได้ตรวจสอบและปรับปรุงแนวคิดและคำตอบ

2) ช่วยให้เห็นใจปัญหาของแต่ละคนในกลุ่ม เนื่องจากพื้นฐานความรู้ของแต่ละคนต่างกัน

3) นักเรียนเข้าใจการแก้ปัญหาจากการทำงานกลุ่ม

3. การเรียนแบบร่วมมือส่งเสริมความมั่นใจในตนเอง

4. การเรียนแบบร่วมมือส่งเสริมทักษะทางสังคมและทักษะการสื่อสาร

อาเรนด์ส (Arends, 1994, p.345-346) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการเรียนแบบร่วมมือไว้สรุปได้ 5 ประการ ดังนี้

1. ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การเรียนแบบร่วมมือนี้เป็นการเรียนที่จัดให้นักเรียนได้ร่วมมือกันเรียนเป็นกลุ่มเล็กประมาณ 2 - 6 คน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางการเรียนร่วมกันนับว่าเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคนในกลุ่มได้แสดงความคิดเห็น และแสดงออกตลอดจนลงมือกระทำอย่างเท่าเทียมกัน มีการให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เช่น นักเรียนที่เก่งช่วยนักเรียนที่ไม่เก่ง ทำให้นักเรียนที่เก่งมีความรู้สึภาคภูมิใจรู้จักใช้เวลา และช่วยให้เข้าใจในเรื่องที่ตื้นเขิน ส่วนนักเรียนที่ไม่เก่งก็จะซาบซึ้งในน้ำใจเพื่อน มีความอบอุ่น รู้สึกเป็นกันเอง กล้าซักถามในข้อสงสัยมากขึ้น จึงง่ายต่อการทำความเข้าใจในเรื่องที่เรียน ที่สำคัญในการเรียนแบบร่วมมือนี้คือนักเรียนในกลุ่มได้ร่วมกันคิด ร่วมกันทำงาน จนกระทั่งสามารถหาคำตอบที่เหมาะสมที่สุดได้ ถือว่าเป็นการสร้างความรู้ด้วยตนเอง ช่วยให้ความรู้ที่ได้รับเป็นความรู้ที่มีความหมายต่อนักเรียนอย่างแท้จริง จึงมีผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น

2. ด้านการปรับปรุงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล การเรียนแบบร่วมมือเปิดโอกาสให้นักเรียนที่มีภูมิหลังต่างกันได้มาทำงานร่วมกัน ฟังพียงซึ่งกันและกัน มีการรับฟังความคิดเห็นกันเข้าใจและเห็นใจสมาชิกในกลุ่มทำให้เกิดการยอมรับกันมากขึ้น เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันซึ่งจะส่งผลให้มีความรู้สึกที่ดีต่อผู้อื่นในสังคมมากขึ้น

3. ด้านทักษะในการทำงานร่วมกันให้เกิดผลสำเร็จที่ดี และการรักษาความสัมพันธ์ที่ดีทางสังคม การเรียนแบบร่วมมือช่วยปลูกฝังทักษะในการทำงานเป็นกลุ่มทำให้นักเรียนไม่มีปัญหาในการทำงานร่วมกับผู้อื่น และส่งผลให้งานกลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมายร่วมกัน ทักษะทางสังคมที่นักเรียนจะเกิดการเรียนรู้ได้แก่ ความเป็นผู้นำการสร้างควมไว้วางใจกันการตัดสินใจ การสื่อสาร การจัดการกับข้อขัดแย้ง ทักษะเกี่ยวกับการจัดกลุ่มสมาชิกภายในกลุ่ม เป็นต้น

4. ด้านทักษะการร่วมมือกันแก้ปัญหา ในการทำงานกลุ่มสมาชิกกลุ่มจะได้รับทำความเข้าใจในปัญหาร่วมกัน จากนั้นก็ระดมความคิดช่วยกันวิเคราะห์หาสาเหตุของปัญหา เมื่อทราบสาเหตุของปัญหาสมาชิกในกลุ่มก็จะแสดงความคิดเห็นเพื่อหาวิธีการแก้ไขปัญหาก็ไปรายให้เหตุผลซึ่งกันและกันจนสามารถตกลงร่วมกันได้ว่า จะเลือกวิธีการใดในการแก้ปัญหาจึงเหมาะสมพร้อมกับลงมือร่วมกันแก้ปัญหาตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ ตลอดจนทำการประเมินกระบวนการแก้ปัญหาของกลุ่มด้วย

5. ด้านการทำให้รู้จักและตระหนักในคุณค่าของตนเอง ในการทำงานกลุ่มสมาชิกกลุ่มทุกคนจะได้แสดงความคิดเห็นร่วมกัน การที่สมาชิกในกลุ่มยอมรับในความคิดเห็นของเพื่อนสมาชิกด้วยกัน ย่อมทำให้สมาชิกในกลุ่มนั้นมีความรู้สึภาคภูมิใจในตนเองและคิดว่าตนเองมีคุณค่าที่สามารถช่วยให้กลุ่มประสบความสำเร็จได้

จากการศึกษาประโยชน์ของการเรียนแบบร่วมมือสรุปได้ว่า ประโยชน์ของการเรียนแบบร่วมมือคือผู้เรียน มีทั้งในด้านการมีส่วนร่วมในการเรียน การมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันและการทำให้ผู้เรียนรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของสังคม เพราะการเรียนแบบร่วมมือในห้องเรียนเป็นการฝึกให้นักเรียนมีความรับผิดชอบร่วมกัน มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน รู้จักคิด รู้จักแก้ปัญหาซึ่งจะทำให้นักเรียนเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพในการช่วยพัฒนาประเทศต่อไปในอนาคต

แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนโดยวิธีซี ไอ อาร์ ซี

ความหมายของการเรียนโดยวิธีซี ไอ อาร์ ซี

มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของการเรียนโดยวิธีซี ไอ อาร์ ซีไว้ดังนี้

วรพรรณ สิริพิสิฐ (2537,น.18) กล่าวว่า การเรียนโดยวิธีซี ไอ อาร์ ซี เป็นวิธีการเรียนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยให้ผู้เรียนสามารถถ่ายทอดความเข้าใจในการอ่านออกมาในรูปการเขียนสรุปเรื่องราวที่อ่าน นอกจากนี้การเรียนโดยวิธีซี ไอ อาร์ ซี ยังเป็นการเรียนที่ใช้รูปแบบกลุ่มสัมพันธ์เป็นสื่อในการพัฒนาการอ่านได้อย่างกว้างขวาง โดยผู้สอนจะแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่ม แต่ละกลุ่มประกอบด้วยผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านสูง 2 คน และผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านต่ำ 2 คน ผู้สอนจะจัดผู้เรียนในแต่ละกลุ่มเป็นคู่ ระหว่างผู้ที่เรียนเก่งและผู้ที่เรียนอ่อน ช่วยกันทำกิจกรรมการอ่านที่ครอบคลุมหมายหลังจากที่ครูนำเสนอเนื้อหาเรียบร้อยแล้ว และในช่วงสุดท้ายของการเรียน ผู้เรียนในกลุ่มทั้งหมดจะกลับเข้ามาทำงานช่วยกันตรวจแก้ไขงานของกันและกันอีกครั้งหนึ่ง หลังจากเรียนจบบทเรียนแต่ละบทแล้ว มีการทดสอบเป็นรายบุคคล คะแนนที่ได้จากการทดสอบกับคะแนนที่ได้จากการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มจะนำมารวมกันเป็นคะแนนของกลุ่มเพื่อสร้างความตระหนักในความสำเร็จของการเรียน

นัยนา จันดาวงศ์ (2551,น.16) กล่าวว่า การเรียนด้วยวิธีซี ไอ อาร์ ซีเป็นวิธีการเรียนที่มุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนาการอ่านไปพร้อมกับเน้นการเรียนเป็นรายกลุ่มไปด้วย เป็นการเรียนที่คำนึงถึงผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งจะก่อให้เกิดบรรยากาศในการเรียนที่ดี เพราะผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนเป็นกลุ่มและเป็นคู่ ให้ผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านสูงได้ช่วยเหลือผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านต่ำเป็นการช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในการอ่านดีขึ้น

ทิตนา แคมมณี (2551,น.270) กล่าวว่า รูปแบบ CIRC หรือ “Cooperative Integrated Reading And Composition” เป็นรูปแบบการเรียนการสอนแบบร่วมมือที่ใช้ในการสอนอ่านและเขียนโดยเฉพาะ รูปแบบนี้ประกอบด้วยกิจกรรมหลัก 3 กิจกรรม คือ กิจกรรมการอ่านแบบเรียน การสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจ และการบูรณาการภาษากับการเรียน

วัชราน เล่าเรียนดี (2552,น.181) กล่าวว่า วิธีสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้เทคนิคการอ่าน และเขียนหรือเทคนิค CIRC (Cooperative Integrated Reading And Composition) ออกแบบ เพื่อใช้สอนอ่านและเขียน และการสะกดคำโดยเฉพาะตั้งแต่ระดับประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษาปลาย เป็นต้นไป เป็นเทคนิคการสอนที่ยึดหลักการร่วมมือกันเรียนรู้ที่ให้สมาชิกร่วมมือกันเรียนรู้อย่างจริงจังทุกคน มีการยอมรับกันและกันและมีเป้าหมายความสำเร็จเดียวกัน โดยที่ครูต้องดำเนินการสอนความรู้และทักษะการอ่านและการเขียน ก่อนให้ฝึกปฏิบัติด้วยการร่วมมือกันเรียนรู้

จากความหมายของการเรียน โดยวิธีซี ไอ อาร์ ซี ที่กล่าวมาพอสรุปได้ว่า เป็นการเรียนแบบร่วมมือที่สมาชิกในกลุ่มช่วยกันเรียนรู้ในการพัฒนาการอ่านและการเขียน โดยผู้สอนจะแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่ม แต่ละกลุ่มประกอบด้วยผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านสูง ปานกลาง และผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านต่ำ ผู้สอนจะจัดผู้เรียนในแต่ละกลุ่มเป็นกลุ่มย่อย ประมาณ 2 - 3 คน ระหว่างผู้ที่เรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน ช่วยกันทำกิจกรรมการอ่านที่ครูมอบหมาย หลังจากทีครุนำเสนอเนื้อหาเรียบร้อยแล้ว หลังจากทีเรียนจบบทเรียนแต่ละบทแล้วจะมีการทดสอบเป็นรายบุคคล คะแนนที่ได้จากการทดสอบกับคะแนนที่ได้จากการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม จะนำมารวมกันเป็นคะแนนของกลุ่ม ใครที่ทำคะแนนเฉลี่ยทั้งการอ่านและการเขียน ได้ตามเกณฑ์ที่ครูกำหนดจะได้รับรางวัล

องค์ประกอบของการเรียนโดยวิธีซี ไอ อาร์ ซี

การเรียนโดยวิธี ซี ไอ อาร์ ซี ผู้เรียนจะได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ เป็นทีมมีองค์ประกอบใหญ่ ๆ ดังต่อไปนี้ คือ

1. ทีมการเรียน (Team Study) ผู้สอนจะเป็นผู้จัดนักเรียนเข้าเป็นกลุ่มอ่าน (Reading Groups) กลุ่มละ 2 คน แต่ถ้าจำนวนผู้เรียนไม่ลงตัวเป็นคู่ ก็สามารถจัดกลุ่มอ่านกลุ่มละ 3 คนก็ได้ หลังจากทีผู้สอนจัดผู้เรียนเข้าเป็นกลุ่มอ่านเรียบร้อยแล้ว ผู้สอนจะจัดนักเรียนกลุ่มอ่านเข้าเป็นทีม (Team) ในแต่ละทีมประกอบด้วยสมาชิกจากกลุ่มอ่าน 2 กลุ่มรวมกันเป็น 4 คนประกอบด้วยผู้ที่มีความสามารถในการอ่านภาษาสูง 2 คน และต่ำ 2 คน สมาชิกในแต่ละทีมจะจับคู่กันช่วยกันทำกิจกรรมที่ครูกำหนดให้จนครบ

2. กิจกรรมเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน (Study Related Activities) เป็นกิจกรรมที่ครูกำหนดให้นักเรียนทำหลังจากทีครุนำเสนอบทเรียนไปแล้ว กิจกรรมดังกล่าว ได้แก่

2.1 กิจกรรมการฝึกเกี่ยวกับคำศัพท์ นักเรียนจะต้องฝึก

2.1.1 การหาความหมายของคำ (Word Meaning Practice) ครูจะแจกใบ

งานที่มีรายการคำศัพท์ยากหรือศัพท์ใหม่ที่นักเรียนยังไม่เคยเรียนมาก่อนให้นักเรียนทุกคนนักเรียนในแต่ละกลุ่มจะอภิปราย และหาความหมายของคำศัพท์ในพจนานุกรม รวมทั้งสร้างประโยคจากคำศัพท์ที่ครูกำหนดให้

2.1.2 การอ่านออกเสียงคำ (Words Out Loud Practice) ครูจะแจกใบงานที่มีรายการคำศัพท์ใหม่และศัพท์ยากให้นักเรียนทุกคน นักเรียนจะต้องฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์ให้ได้ถูกต้อง โดยไม่ติดขัดกับคู่ของตน หรือจะอ่านกับเพื่อนร่วมทีมก็ได้

2.1.3 การสะกดคำ (Spelling) การฝึกสะกดคำ นักเรียนอาจจะฝึกกับเพื่อนเป็นคู่หรือจะฝึกกันเป็นทีมก็ได้ โดยให้คนหนึ่งเป็นคนอ่านหรือบอกคำ เพื่อนร่วมทีมหรือคู่ของตนจะเขียนคำศัพท์ตามที่เพื่อนบอก แล้วเปลี่ยนกันตรวจ กิจกรรมในขั้นนี้ นักเรียนสามารถจำฝึกได้จนกระทั่งเขียนไม่ผิดพลาด

2.2 การสอนอ่านเพื่อความเข้าใจโดยตรง (Direct Instruction in Reading Comprehension) ครูจะเป็นผู้สอนวิธีการอ่านเพื่อความเข้าใจให้แก่เด็กเรียนในชั้นนำเสนอบทเรียนเพื่อแนะนำให้นักเรียนสามารถอ่านหาใจความสำคัญ (Main Ideas) เข้าใจความสัมพันธ์ของเหตุและผล (Understanding Casual Relations) และการอ้างอิงจากเรื่องที่อ่าน (Inferences)

2.3 การอ่านเป็นคู่ (Partner Reading) นักเรียนจะต้องอ่านเรื่องในใจก่อนแล้วจึงฝึกอ่านออกเสียงกับคู่ของตนหรือกับเพื่อนร่วมทีม โดยเปลี่ยนกันอ่านคนละย่อหน้า ให้คู่หรือเพื่อนร่วมทีมฟัง โดยช่วยกันแก้ไขการอ่านออกเสียงให้ถูกต้อง

2.4 การเล่าเรื่อง (Story Retelling) หลังจากที่นักเรียนอ่านเรื่องจบ นักเรียนต้องช่วยกันเล่าสรุปใจความสำคัญและลำดับเหตุการณ์ของเรื่องที่อ่าน โดยการใช้คำถามเพื่อแสดงความเข้าใจในการอ่าน

2.5 การค้นหาคำตอบจากเรื่องที่อ่าน (Treasure Hunt) ในระหว่างที่นักเรียนอ่าน นักเรียนจะต้องตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านไปด้วย

2.6 การเขียนเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน (Story Grammar and Story Related Writing) เมื่อนักเรียนอ่านเรื่องซึ่งเป็นโครงสร้างข้อเขียน (Story Grammar) ที่มีองค์ประกอบของเรื่องอันได้แก่ฉาก ตัวละคร สถานที่และเวลา แนวเรื่องซึ่งประกอบด้วยเหตุการณ์ที่เป็นเหตุให้เรื่องดำเนินไป และเป้าหมายของตัวละคร โครงเรื่องซึ่งประกอบด้วยจำนวนตอนว่าเป็นเรื่องตอนเดียวหรือมากกว่าหนึ่งตอน ซึ่งจะอธิบายว่าตัวละครมีเป้าหมายย่อยอะไร กระทำอะไรบ้าง และมีผลจากการกระทำดังกล่าวอย่างไรบ้าง และสุดท้ายคือการแก้ปัญหาว่า ตัวละครบรรลุเป้าหมายหรือไม่ และเรื่องจบแบบใดหลังจากอ่านจบแล้ว นักเรียนก็จะเขียนเรียงความเกี่ยวกับหัวข้อเรื่องที่ครูให้อ่านตามแนวคิดของคน ซึ่งตอนจบอาจไม่เหมือนกับเรื่องที่อ่านก็ได้

2.7 การตรวจงานโดยผู้ร่วมทีม (Partner Checking) หลังจากที่นักเรียนทุกคนทำกิจกรรมในข้อ 2 ครบหมดแล้ว คู่ของคุณจะเป็นผู้บันทึกลงในแบบฟอร์มการทำงาน (Student Assignment Form) เพื่อเป็นการตรวจสอบความรับผิดชอบต่องานที่ครูมอบหมาย

3. การอ่านด้วยตนเอง (Independent Reading) หากนักเรียนต้องการทำการอ่านเพิ่มเติมด้วยตนเอง ก็สามารถทำได้นอกห้องเรียน หรือครูผู้สอนอาจจะมอบหมายให้ไปอ่านเป็นการบ้านตอนเย็นทุกวันๆละ 20 นาที โดยเลือกอ่านหนังสือเรื่องที่ตนเองชอบแล้วเขียนรายงานส่งครูผู้สอนทุก ๆ 2 สัปดาห์ โดยมีลายเซ็นของผู้ปกครองรับรอง

4. การทดสอบ (Testing) นักเรียนจะต้องทดสอบความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน สร้างประโยคจากคำศัพท์ที่ครูให้ สะกดคำศัพท์ และอ่านออกเสียงคำศัพท์ในตอนท้ายคาบที่ 2 หรือ 3 หรือเมื่อเรียนจบแต่ละบทเรียน นักเรียนจะต้องสอบเป็นรายบุคคลไม่มีการช่วยเหลือกัน คะแนนที่แต่ละบุคคลได้จะนำมารวมกับคะแนนการเขียนเรียงความจากเรื่องที่อ่านและนำคะแนนทั้งหมดมารวมกันเป็นคะแนนของทีม

5. การตระหนักถึงความสำเร็จของกลุ่ม (Team Recognition) เมื่อผู้สอนคิดคำนวณคะแนนของผู้เรียนแต่ละคนและแต่ละกลุ่มเสร็จแล้ว ควรจะให้รางวัล เกียรติบัตร หรือคำชมแก่กลุ่มที่ทำคะแนนได้ถึงเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เพื่อเป็นการชี้ให้นักเรียนได้เห็นความสำคัญและคุณค่าของความสำเร็จของกลุ่ม และครูควรจะให้แก่นักเรียนทราบคะแนนในคาบเรียนต่อไปพร้อมกับมอบเกียรติบัตรหรือรางวัลชมเชยไปพร้อมๆ กัน สิ่งที่คุณเรียนจะต้องคำนึงถึงในการเรียนโดย

วิธีซี ไอ อาร์ ซี มี 3 ประการ เช่นเดียวกันกับวิธีสอนแบบอื่น ๆ ในการเรียนรู้แบบร่วมมือประเภทกลุ่มแข่งขัน คือ

5.1 รางวัลของกลุ่ม (Team Rewards) ซึ่งได้แก่ เกียรติบัตรที่ครูผู้สอนมอบให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มเมื่อทำคะแนนเฉลี่ยในการทดสอบแต่ละบทรวมกับคะแนนการเขียนเรียงความได้ถึงเกณฑ์ที่กำหนดไว้

5.2 โอกาสความสำเร็จที่เท่าเทียมกัน (Equal Opportunities for Success) หมายถึง การที่สมาชิกทุกคนในกลุ่มมีโอกาสที่จะประสบความสำเร็จเท่าเทียมกัน เพราะทุกคนต้องช่วยกันทำงาน ผลที่ได้จึงมีค่าและเท่าเทียมกัน

5.3 ความรับผิดชอบเป็นรายบุคคล (Individual Accountability) ได้แก่ ความสำเร็จของแต่ละทีม ซึ่งขึ้นอยู่กับความสามารถในการที่สมาชิกในทีมเข้าใจเนื้อเรื่องที่ครูให้อ่านได้เพียงใด ด้วยเหตุนี้สมาชิกทุกคนจะต้องทำแบบทดสอบด้วยตนเอง แล้วจึงนำคะแนนมารวมกันและเฉลี่ยเป็นคะแนนของกลุ่ม

ขั้นตอนการสอนโดยวิธี ซี ไอ อาร์ ซี

การเรียนการสอนโดยวิธี ซี ไอ อาร์ ซี เป็นวิธีที่ฝึกการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้กระบวนการเรียนเป็นกลุ่มเป็นเครื่องมือ ดังนั้นลำดับขั้นตอนการสอนจึงพอสรุปขั้นตอนได้สองประการคือการเตรียมการสอน และกิจกรรมการเรียนการสอน สตีเวนส์ (อ้างในวรพรรณ สัทธิลศ, 2537, น.72)

1. การเตรียมการสอน

สิ่งที่ผู้สอนจะต้องคำนึงในขั้นเตรียมการสอนโดยวิธี ซี ไอ อาร์ ซี มีอยู่ 4 ประการ คือ

1.1 การเตรียมเนื้อหา เนื้อหาที่ใช้สอนเป็นแบบโครงสร้างข้อเขียน (Story Gramma) ที่จะเป็นชุด ๆ ตามระดับความสามารถของผู้เรียนที่มหาวิทยาลัยจอห์นส์ ฮอปกินส์ เป็นผู้สร้างขึ้นเอง หรือครูผู้สอนสามารถที่จะเลือกเนื้อหาที่ใช้สอนประเภทเดียวกัน เช่น เรื่องที่เป็นตอนเดียวจบหรือมากกว่าหนึ่งตอน ซึ่งจะอธิบายถึงฉาก ตัวละคร สถานที่ เวลา ที่มีเหตุการณ์ดำเนินไปอธิบาย เป้าหมายของตัวละคร การกระทำ และผลจากการกระทำเป็นอย่างไรบ้างและเรื่องจบลงแบบใด หรืออาจจะใช้เรื่องที่ไม่สมบูรณ์แล้วให้นักเรียนคาดคะเนว่าส่วนที่ไม่สมบูรณ์นั้นควรเป็นอะไร เช่น นักเรียนอ่านเรื่องที่ไม่มีตอนจบแล้วคาดคะเนว่าเหตุการณ์จะจบอย่างไร เป็นต้น

1.2 การจัดนักเรียนเข้ากลุ่ม (Assigning Students to Terms) ครูเป็นผู้จัดกลุ่มนักเรียนเข้าเป็นกลุ่ม (Reading Group) ก่อน กลุ่มละ 2 คน โดยจัดให้นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านสูงจับคู่กับนักเรียนที่มีความสามารถต่ำ แล้วจัดนักเรียนกลุ่มอ่านเข้าเป็นกลุ่มซึ่งประกอบด้วยสมาชิกที่มาจากกลุ่มอ่าน 2 กลุ่ม คือ ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านสูง 2 คน และต่ำ 2 คน ครูควรเป็นผู้จัดการแบ่งกลุ่มเองเพื่อจัดปัญหานักเรียนที่ชอบพอและสนิทสนมกันมารวมกลุ่มกัน และครูจะต้องคอยกระตุ้นให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการเรียนเป็นกลุ่ม ความร่วมมือกันของสมาชิกในกลุ่มทุกคนไม่เฉพาะแต่คู่ของคนเท่านั้น ครูอาจจะจัดกลุ่มใหม่เมื่อเรียนจบในแต่ละแผนการสอน

1.3 การจัดทำใบคะแนนของนักเรียน (Team Score Sheet) เป็นแบบบันทึกคะแนนรายบุคคลของนักเรียน แต่ละทีมประกอบด้วยรายชื่อสมาชิกในทีมและตารางและคะแนนทดสอบเมื่อจบแต่ละบทเรียน เช่น ความเข้าใจในการอ่าน อ่านออกเสียงคำศัพท์ หาความหมายของคำ การสอบสะกดคำ และการเขียนเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เป็นต้น ครูจะอธิบายการได้มาซึ่งคะแนนแต่ละอย่าง ทีมที่ทำคะแนนได้ถึง 90 คะแนนขึ้นไป จะได้รับเกียรติบัตร “ Great team “ และทีมที่ได้คะแนน 70-79 จะได้รับเกียรติบัตร “ Good team “ ครูควรอธิบายเกณฑ์การให้คะแนนและให้นักเรียนเป็นผู้กรอกรายชื่อสมาชิกในทีมเอง

1.4 การจัดทำแบบฟอร์มบันทึกการทำงานที่ได้รับมอบหมาย (Assignment Record Form) ในแบบฟอร์มจะมีชื่อนักเรียน วันที่ที่เรียน และตารางกิจกรรมที่ทำหลังการอ่านและในระหว่างการอ่าน

2. กิจกรรมการเรียนการสอน

การสอนโดยวิธี ซี ไอ อาร์ ซี ประกอบด้วยกิจกรรมการเรียนการสอนอ่านที่เป็นระบบครบวงจร โดยเริ่มจาก

1. **ขั้นนำเสนอบทเรียน (Teacher Presentation)** ครูเป็นผู้นำเสนอบทเรียน โดยการทบทวนคำศัพท์เก่า สอนคำศัพท์ใหม่ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อที่จะให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง คล่องแคล่ว ให้นักเรียนเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์ยาก โดยการอธิบายและให้คำจำกัดความเพื่อที่จะให้นักเรียนสามารถนำเอาคำศัพท์ไปสร้างประโยคได้อย่างมีความหมาย และถูกต้องตามหลักไวยากรณ์หลังจากที่ครูสอนคำศัพท์แล้วครูก็แนะนำเรื่องที่จะให้นักเรียนอ่าน ให้นักเรียนเดาหรือคาดการณ์ล่วงหน้าว่าเรื่องที่ครูจะให้อ่านเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร โดยเดาจากคำศัพท์ที่ครูสอนเพื่อเป็นการโยงประสบการณ์เดิมเข้ากับเรื่องที่จะเรียน

2. **ขั้นฝึกทำงานเป็นทีม (Team Practice)** กิจกรรมที่นักเรียนฝึกทำงานเป็นทีม จะทำเมื่อครูนำเสนอบทเรียนเรียบร้อยแล้ว ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอนดังนี้คือ

2.1 ฝึกโดยมีครูควบคุมอยู่ (Controlled Practice) ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรมดังนี้

2.1.1 **อ่านออกเสียงคำศัพท์ (Word Out Loud)** นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์จากรายการศัพท์ (Words Mastery List) ที่ครูให้กับคู่ของตน เปลี่ยนกันอ่านและช่วยกันแก้ไขเมื่อผิด จนกระทั่งอ่านได้ราบรื่น รวดเร็วและถูกต้อง กิจกรรมในข้อนี้จะช่วยให้นักเรียนรู้ความหมายของคำโดยอัตโนมัติ และไม่เป็นอุปสรรคในการทำความเข้าใจในเรื่องที่ครูจะให้อ่าน

2.1.2 **ฝึกหาความหมายของคำ (Word Meaning Practice)** นักเรียนใช้คำศัพท์จากรายการศัพท์ (Words Mastery List) ในการฝึกหาความหมายของคำศัพท์จากพจนานุกรม แล้วเขียนความหมายของคำศัพท์เป็นคำพูดของตนเอง (ถ้าทำได้) และสร้างประโยคจากคำศัพท์ที่ครูให้

2.1.3 **สะกดคำ (Spelling)** นักเรียนฝึกสะกดคำศัพท์กับคู่ของตนหรือกับเพื่อนในทีม โดยมีคนบอก 1 คนให้สมาชิกในกลุ่มเขียนแล้วเปลี่ยนกันตรวจจนกว่าจะสะกดคำได้ทุกตัว

2.1.4 **อ่านในใจ (Silent Reading)** หลังจากหาความหมายของคำและสะกดคำได้แล้วนักเรียนอ่านเรื่องที่ครูกำหนดให้ในใจก่อนเพื่อรวบรวมและทำความเข้าใจเรื่องก่อนที่จะฝึกอ่านออกเสียงในขั้นต่อไปกับเพื่อน

2.1.5 การอ่านออกเสียง (Reading Aloud) นักเรียนเปลี่ยนกันอ่านคนละย่อหน้ากับคู่ของตนหรือกับเพื่อนร่วมทีมเมื่อใครอ่านออกเสียงไม่ถูกก็ช่วยกันแก้ไขส่วนครูผู้สอนจะต้องคอยเดินคูนักเรียนทุกกลุ่มเป็นการสังเกตความถูกต้องในการอ่านของนักเรียนและคอยช่วยเหลือเมื่อนักเรียนมีปัญหา

2.1.6 การค้นหาคำตอบจากเรื่องที่อ่าน (Treasure Hunt) นักเรียนแต่ละทีมช่วยกันตอบคำถามแต่ละตอนของเรื่องที่ครูให้อ่าน ปรีกษาและอภิปรายหาคำตอบที่ถูกต้องก่อนที่นักเรียนแต่ละคนจะเขียนคำตอบของตนเองส่งครู

2.1.7 การเล่าเรื่อง (Story Retelling) นักเรียนในแต่ละกลุ่มช่วยกันสรุปใจความสำคัญของเรื่องตามลำดับเหตุการณ์เป็นคำพูดของตนเอง โดยครูใช้คำถามแนะแนวทางการเล่าเรื่อง

2.1.8 การเขียนเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน (Story-Related Writing) นักเรียนเขียนสรุปใจความสำคัญของเรื่องตามลำดับเหตุการณ์จากการเล่าเรื่อง สอดแทรกความรู้สึกนึกคิดและความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ตามแนวคิดของตนหลังจากที่ทำให้นักเรียนทำกิจกรรมในข้อ 2.1.1-2.1.8 ครบแล้ว นักเรียนจะบันทึกลงในแบบฟอร์มการทำงานที่ได้รับมอบหมาย

2.2 ขั้นตอนการฝึกแบบอิสระ (Free Practice) หลังจากที่นักเรียนได้ทำงานเป็นกลุ่มโดยมีครูคอยควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิดนักเรียนยังจะได้ฝึกทำงานเองตามลำพัง โดยการช่วยตรวจแก้ไขความถูกต้องในการทำงานของผู้ร่วมทีม (Peer Pre-assessment) ก่อนที่จะส่งครู นอกจากนี้นักเรียนยังสามารถฝึกอ่านเรื่องที่ตนสนใจได้ตามความต้องการนอกห้องเรียน

3. ขั้นตอนการทดสอบ (Testing) หลังจากที่นักเรียนเรียนจบแต่ละบทแล้ว ครูผู้สอนจะทดสอบนักเรียนเกี่ยวกับความเข้าใจการอ่านเรื่อง การสร้างประโยคจากคำศัพท์ที่ให้ และการอ่านออกเสียงคำศัพท์ ซึ่งใช้เวลาประมาณ 15-20 นาที โดยทดสอบเป็นรายบุคคลไม่อนุญาตให้ช่วยเหลือกันครูผู้สอนต้องให้นักเรียนแยกโต๊ะจากกลุ่ม คะแนนของกลุ่มขึ้นอยู่กับความสามารถของสมาชิกในทีมทุกคนเมื่อทุกคนทำการทดสอบเสร็จ ครูผู้สอนควรรีบตรวจและบอกคะแนนของแต่ละทีมให้ทุกคนทราบ หากเป็นไปได้ควรบอกให้นักเรียนทราบในคาบต่อไป เพื่อเป็นการกระตุ้นและให้กำลังใจแก่ผู้เรียน

4. ขั้นตระหนักถึงความสำเร็จของกลุ่ม (Team Recognition) ทันทีที่ผู้สอนคิดคะแนนของผู้เรียนแต่ละคนและแต่ละทีมเสร็จแล้วควรจะให้รางวัลเกียรติบัตร หรือคำชมแก่กลุ่มที่ทำคะแนนได้ดีถึงเกณฑ์ที่กำหนด เพื่อเป็นการชี้ให้เห็นคุณค่าความร่วมมือและความสำเร็จในทีม

การคิดคะแนน

สตีเวนและคณะ (Stevens et al. อ้างใน วรพรรณ สิทธิเลิศ, 2537, หน้า 28) ได้กำหนดการคิดคะแนนเพื่อเป็นการตัดสินความสำเร็จของกลุ่มไว้ดังนี้

1. การกำหนดคะแนนของทีมในการอ่าน (Determining Team Scores in Reading) มีจุดประสงค์เพื่อที่จะให้นักเรียนมีความรับผิดชอบในการทำงานของตนเอง เพื่อเป็นแรงเสริมในการให้ความร่วมมือกันในการทำงาน และกระตุ้นให้นักเรียนขยันทำงานติดต่อกันอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการให้คะแนนหรือรางวัลทีมในการอ่านเพื่อเป็นแรงเสริมแก่ผู้เรียนคะแนนที่จะได้มาของแต่ละทีมจะเป็นคะแนนที่สมาชิกในแต่ละทีม ได้จากการทดสอบ แล้วจึงนำเอคะแนนที่แต่ละคนได้มารวมกันเฉลี่ยเป็นคะแนนของทีม ดังเช่นการสอบข้อที่ 4 ซึ่งได้แก่ การอ่านออกเสียงคำศัพท์ นักเรียนจะสอบกับครูตัวต่อตัวซึ่งอาจจะใช้เวลาออกชั้นเรียนก็ได้ ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 การคิดคะแนนทีมอ่าน

	กิจกรรม (Activities)	การให้คะแนน (Scoring)
1	Reading Comprehension Test	100
2	Word Meaning Test	
3	Spelling Test	
(การทดสอบตามกิจกรรมดังกล่าว นักเรียนทำในกระดาษคำตอบ)		
4	Word Out Loud Test	อ่านถูกหมดครั้งแรกได้ 100 คะแนน อ่านถูกหมดครั้งที่สองได้ 80 คะแนน เป็นต้น

นอกจากนี้ถ้าผู้เรียนคนใดหรือทุกคนต้องการฝึกอ่านเพิ่มเติม โดยอิสระนอกเหนือจากเรื่องที่ครูให้อ่านในชั้นเรียนก็ย่อมทำได้ แต่นักเรียนจะต้องทำรายงานเรื่องที่ไปอ่านเองมาส่งครูทุก 2 สัปดาห์ ครูก็จะมีคะแนนพิเศษให้

2. คะแนนการทำงานของทีม (Teamwork Points) หมายถึง คะแนนความร่วมมือในทีมครูจะมีคะแนนให้ 20 คะแนน สมาชิกของทีมแต่ละทีมจะได้คะแนนตามพฤติกรรมในการเรียนซึ่งขึ้นอยู่กับความสำเร็จของการทำงานที่ได้รับมอบหมายจากครู ความร่วมมือและช่วยเหลือกันและกันและการปฏิบัติตามกฎของห้องเรียน ในคาบสุดท้ายของการเรียนแต่ละสัปดาห์ ครูจะให้คะแนนสมาชิกแต่ละคนในทีม โดยเขียนลงในแบบฟอร์มการทำงาน

3. การคิดคะแนนทีม (Calculating Team Scores) ครูผู้สอนนำคะแนนที่นักเรียนได้จากการสอบข้อเขียน สอบอ่านออกเสียงคำศัพท์ คะแนนการทำงานที่สมาชิกแต่ละคนในทีมได้มารวมกันแล้วหารด้วยจำนวนสมาชิกในแต่ละทีม คะแนนที่ได้ออกมาจะเป็นคะแนนทีม

กลุ่มที่ได้คะแนน 90-100	จะได้รับเกียรติบัตรให้เป็น Super teams
กลุ่มที่ได้คะแนน 80-89	จะได้รับเกียรติบัตรให้เป็น Great teams
กลุ่มที่ได้คะแนน 70-79	จะได้รับเกียรติบัตรให้เป็น Good teams

ครูผู้สอนอาจจะให้รางวัลเพิ่มรวมกับเกียรติบัตรก็ได้ หลังจากการสอบแต่ละครั้งทันทีที่ครูกำหนดทำคะแนนเสร็จ ครูจะบอกคะแนนในคาบต่อไป เพื่อให้นักเรียนตื่นตื่น และกระตุ้นให้นักเรียนอยากเรียน รวมทั้งเพื่อให้นักเรียนเกิดความรู้สึกในความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในความร่วมมือของสมาชิก ทำให้ได้มาซึ่งความสำเร็จของกลุ่ม และเพื่อพัฒนาตนเองในครั้งต่อไป

การเรียนการสอนโดยวิธี ซี ไอ อาร์ ซี เป็นอีกทางเลือกหนึ่งของครูผู้สอน ที่ได้พยายามค้นคว้าหาวิธีการสอนใหม่ ๆ หรือการนำนวัตกรรมมาใช้เพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเอง ทางด้านการอ่านจับใจความได้เป็นอย่างดี จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ประสบผลสำเร็จเพราะในการเรียนแบบ ซี ไอ อาร์ ซี มุ่งเน้นให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านไปพร้อม ๆ กับการเน้นการเรียนเป็นกลุ่มไปด้วย เป็นการเรียนที่คำนึงถึงผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการแบ่งกลุ่มเรียนเป็นกลุ่มย่อย โดยให้สมาชิกในกลุ่มทุกคนตระหนักว่าตนมีความสำคัญต่อกลุ่มเท่าเทียมกัน ความสำเร็จหรือความล้มเหลวของกลุ่ม จะเป็นความสำเร็จหรือความล้มเหลวของสมาชิกทุกคนซึ่งเป็นการฝึกการทำงานเป็นทีม และฝึกให้มีความรับผิดชอบต่อส่วนรวมได้เป็นอย่างดี และการเรียนแบบนี้ยังช่วยแก้ปัญหาชั้นเรียนใหญ่ได้อีกด้วยเพราะภายในกลุ่มมีการดูแลกันเองอยู่แล้ว

สำหรับปัญหาความแตกต่างระหว่างบุคคล การแบ่งให้มีนักเรียนหลายระดับความสามารถในแต่ละกลุ่ม จะช่วยให้เกิดการช่วยเหลือกันภายในกลุ่ม เด็กที่มีความสามารถในการอ่านสูงจะช่วยเหลือเด็กที่มีความสามารถในการอ่านต่ำ เป็นการช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านดียิ่งขึ้น และการช่วยเหลือกันในกลุ่มย่อยนี้ จะให้ผลดีกว่าที่ครูต้องคอยให้ความช่วยเหลือเด็กอ่อนเป็นรายบุคคล และยังเป็นการลดบทบาทของครูในชั้นเรียนลงด้วย ครูจะได้มีเวลาเตรียมบทเรียนเตรียมกิจกรรม หรือมีเวลาให้คำแนะนำในการเรียนเพิ่มมากขึ้น

แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมกรามีส่วนร่วม

พฤติกรรมของสมาชิกแต่ละคนในกลุ่มเพื่อทำงานร่วมกันจะแตกต่างกัน สักดิ์ไทย สุรกิจบวร (2545, น.207 - 208) แบ่งพฤติกรรมของสมาชิกกลุ่ม เป็น 3 ลักษณะ ดังนี้

1. พฤติกรรมที่เกี่ยวกับการทำงาน (Task oriented behavior) หมายถึง พฤติกรรมที่เอื้อต่อการทำงานให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

2. พฤติกรรมที่เกี่ยวกับการรักษากลุ่มให้คงอยู่ (Maintenance oriented behavior) คือ พฤติกรรมทั้งหลายที่สมาชิกกลุ่มทำไปเพื่อเป็นการทำให้กลุ่มอยู่ต่อไปอย่างเข้มแข็งและเหนียวแน่น มีการสร้างบรรยากาศที่ดีในกลุ่มมีการยอมรับ คล้อยตามช่วยเหลือและสนับสนุนสมาชิกคนอื่นๆ เพื่อให้เขาพอใจคนและพยายามจะช่วยให้ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกของกลุ่มเป็นไปด้วยดี

3. พฤติกรรมที่มุ่งประโยชน์ส่วนตัว (Self-oriented behavior) เป็นพฤติกรรมที่สมาชิกตอบสนอง หรือกระทำออกไปโดยมุ่งประโยชน์ส่วนตัว ทำให้บางครั้งไปขัดขวางการทำงานของกลุ่มทำให้งานกลุ่มไม่บรรลุจุดมุ่งหมาย หรือบรรลุช้ากว่าที่ควรจะเป็น

บทบาทของสมาชิกกลุ่ม

พฤติกรรมต่าง ๆ ที่ปรากฏในกลุ่ม มีอิทธิพลต่อสัมฤทธิ์ผลและจุดมุ่งหมายของกลุ่มการที่กลุ่มจะทำหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพได้นั้นขึ้นอยู่กับการแสดงบทบาทที่แตกต่างของสมาชิกซึ่งบทบาทต่าง ๆ นั้น อาจแยกออกเป็น 3 ลักษณะ (ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร , 2545, น.221-222) ดังนี้

1. บทบาทเกี่ยวกับการทำงาน (task function) เป็นบทบาทที่เกี่ยวข้องกับการทำงานโครงการ หรือปัญหาต่าง ๆ ที่กลุ่มกำลังทำอยู่ รวมทั้งเรื่องราวที่กลุ่มกำลังอภิปรายถกเถียงกันและจุดมุ่งหมายในการดำเนินงานด้วย ซึ่งมีการแสดงพฤติกรรมดังนี้

1.1 ผู้ริเริ่ม ผู้มีส่วนร่วม (Initiating, Contributing) เป็นผู้เสนอความคิดหรือวิธีการใหม่ ๆ ในการพิจารณาปัญหาหรือจุดมุ่งหมายของกลุ่ม และพยายามก่อให้เกิดการเคลื่อนไหวต่าง ๆ เพื่อให้กลุ่มบรรลุผลตามที่ต้องการ

1.2 ผู้แสวงหาข้อมูลหรือแสดงความคิดเห็น (Information or Opinion seeking) เป็นผู้ถามคำถามเพื่อให้เกิดความกระจ่าง หรือเพื่อให้ได้ข้อเสนอแนะข้อมูลข้อเท็จจริงต่าง ๆ มาใช้ในการแก้ปัญหาของกลุ่ม

1.3 ผู้ให้ข้อมูลหรือข้อคิดเห็น (Information or Opinion giving) เป็นผู้ให้ข้อมูลข้อเท็จจริงหรือข้อสรุปต่าง ๆ ซึ่งเป็นความเห็นที่พยายามให้ผู้อื่นคล้อยตาม หรือใช้ประสบการณ์ของตนเป็นเกณฑ์ในการพิจารณาปัญหา พยายามใช้ความรู้สึกรู้สึก ความเชื่อถือหรือทัศนคติของตนเอง เข้ามาเกี่ยวข้องกับการทำงานของกลุ่ม

1.4 ผู้ชี้แนะ แสดงเหตุผล (Elaboration, Clarifying) เป็นผู้ให้รายละเอียดต่าง ๆ โดยการให้ตัวอย่างหรือให้ความหมายพยายามวาดภาพพจน์หรือทำความเข้าใจกับความคิดหรือข้อเสนอแนะต่าง ๆ พยายามรวบรวมความคิดให้ต่อเนื่องให้ร่วมกัน พยายามเชื่อมโยงความคิดเห็นของสมาชิกแต่ละคนเข้าด้วยกัน

1.5 ผู้บอกกล่าว ผู้สรุป ผู้ประเมิน (Orienting, Summarizing, Evaluating) เป็นผู้ที่คอยบอกให้ทราบว่าขณะนี้กลุ่มทำงานไปแล้วถึงไหน โดยสรุปสิ่งที่ได้ทำไปแล้ว พยายามประเมินความก้าวหน้าของกลุ่ม ตั้งปัญหาตามถึงความเคลื่อนไหวของกลุ่ม ตามถึงการปฏิบัติงาน เหตุผลข้อเท็จจริง กระบวนการทำงาน หรือวิธีการในการแก้ปัญหา

1.6 ผู้กำหนดมาตรฐาน (Standard setting) เป็นผู้กำหนดมาตรฐานซึ่งกลุ่มพยายามจะก้าวไปถึง หรือพยายามใช้มาตรฐานในการประเมินผลความก้าวหน้าของกลุ่มพยายาม ทดสอบสัมฤทธิ์ผลหรือผลงานของกลุ่มล่วงหน้า

1.7 ผู้ปฏิบัติการ (Acting as procedural technician) เป็นผู้ช่วยให้กลุ่มบรรลุจุดมุ่งหมายที่ต้องการได้ง่าย โดยกระทำการต่าง ๆ เพื่อกลุ่ม เช่น ทำงานประจำ ทำสิ่งต่าง ๆ ให้เป็นระเบียบ เก็บรวบรวมงานในสิ่งที่ทำ เขียนข้อเสนอแนะหรือความคิดเห็นต่าง ๆ

2. บทบาทในการรวมกลุ่ม (Maintenance function) บทบาทต่าง ๆ ที่มีผลทำให้กลุ่มรวมกันและดำเนินการปฏิบัติงานเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายต่าง ๆ ร่วมกันได้สำเร็จ

2.1 ผู้สนับสนุน ผู้กระตุ้น (Supporting, Encouraging) เป็นผู้พยายามกระตุ้นให้ใคร ๆ มีส่วนร่วม ให้ข้อเสนอแนะ ขอมรับฟังความคิดเห็น เป็นผู้ให้คำชมเชยในเวลาอันเหมาะสม แสดงความชื่นชมในสิ่งที่มีผู้เสนอ แม้ว่าเขาจะไม่เห็นด้วยกับเนื้อหา ให้ความอบอุ่น และยอมรับสมาชิกทุกคนในกลุ่ม

2.2 ผู้ควบคุมการสนทนา หรือผู้อำนวยความสะดวก (Gate keeping, Expediting) เป็นผู้ที่พยายามจะควบคุมการสนทนาให้เป็นไปด้วยดี โดยให้ทุกคนได้มีส่วนร่วมในการสนทนาอย่างทั่วถึง

2.3 ผู้ประสานงาน หรือผู้ประนีประนอม (Harmonizing, Compromising) เป็นผู้ที่คอยไกล่เกลี่ย เมื่อสมาชิกเกิดความเห็นขัดแย้งกัน หรือกลุ่มเกิดความตึงเครียดขัดแย้งกัน

2.4 ผู้สังเกตการณ์และให้คำติชม (Observating and providing feedback) เป็นผู้ที่คอยสังเกตกระบวนการของกลุ่ม และบอกให้กลุ่มทราบเพื่อให้ประเมินประสิทธิภาพของการทำงานร่วมกัน

2.5 ผู้ผ่อนคลายความตึงเครียด (Tension reducing) เป็นผู้ที่พยายามจะสร้างอารมณ์ขันในเวลาที่ถูกคนตึงเครียด ช่วยรักษาบรรยากาศทำงานกลุ่ม

3. บทบาทเฉพาะตน (Self-oriented function) คือ บทบาทของสมาชิกแต่ละคนซึ่งถ้ามีมากเกินไปก็อาจจะลดประสิทธิภาพของกลุ่มหรือทำให้กลุ่มแยกจากกันได้ถ้าบทบาทของแต่ละคนไม่ประสานหรือสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของกลุ่ม

3.1 ผู้คล้อยตาม (Following) เป็นผู้คล้อยตามกลุ่มอยู่ตลอดเวลา เขาอาจแสดงความคิดเห็นด้วยกับผู้อื่น ขอมรับฟังความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะของผู้อื่น ในบางครั้งบุคคลประเภทนี้จะไม่ค่อยมีส่วนร่วม หรือไม่มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นของกลุ่มเลย

3.2 ผู้ก้าวร้าว (Aggressive) เป็นผู้คอยลดสถานภาพของผู้อื่น คอยทับถมขัดแย้ง เอะเหยียด และโจมตีความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะของผู้อื่น โดยพยายามพุดถากถางและพยายามให้กลุ่มเกิดความขัดแย้งกันมากกว่าจะช่วยกันคว่ำหาเหตุผล หรือพยายามทำความเข้าใจปัญหา

3.3 ผู้ขัดคอ (Blocking) เป็นผู้ที่มองโลกในแง่ร้าย คือคิด มีความขัดแย้งและไม่เห็นด้วยกับเหตุผลที่มีผู้เอ่ยมา

3.4 ผู้ข่มขู่ (Domination) เป็นผู้ที่พยายามกระทำการบังคับใช้อำนาจกับสมาชิกกลุ่ม

3.5 ผู้ที่ถอนตัวและหลีกเลี่ยงกลุ่ม (Withdrawing, Avoiding involvement) เป็นผู้พยายามว่าขาดความสามารถหรือความสนใจในการรวมกลุ่มซึ่งแสดงออกมาในรูปการเฉยเมย ความสัมพันธ์กับผู้อื่น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

ศศิตยา ไผ่วงษ์ (2544) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธี ซี ไอ อาร์ ซี เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยวิธี ซี ไออาร์ ซี กับวิธีการสอนปกติ และความคิดเห็นต่อวิธี ซี ไอ อาร์ ซี ของนักเรียนในกลุ่มทดลอง โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่รับการสอนโดยวิธี ซี ไอ อาร์ ซี มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนส่วนใหญ่ที่ได้รับการสอนโดยวิธี ซี ไอ อาร์ ซี มีความคิดเห็นต่อการเรียนโดยวิธี ซี ไอ อาร์ ซี ระดับเห็นด้วยอย่างยิ่งในทุกด้าน

ขจรศักดิ์ สุนธิ (2545) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ และความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยวิธีการสอนแบบ CIRC ประกอบกับการใช้สื่อในชีวิตประจำวัน กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 โรงเรียนโยนออฟอาร์ค เขตคูสิต กรุงเทพมหานคร จำนวน 48 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่ายด้วยวิธีการจับฉลาก ซึ่งแบบแผนการทดลองที่ใช้เป็นแบบทดสอบก่อนและหลังทดลองใช้เวลาในการทดลอง 10 คาบ คาบละ 50 นาที เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่

แผนการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 หลังจากได้รับการสอนอ่านด้วยวิธีแบบ CIRC ประกอบกับการใช้สื่อในชีวิตประจำวัน และนักเรียนมีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หลังจากที่ได้รับการสอนอ่านด้วยวิธีการสอนแบบ CIRC ประกอบกับการใช้สื่อในชีวิตประจำวัน

นพมณี ขัติแก้ว (2547) ได้ทำการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการอ่านจับใจความสำคัญสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียน โคยวิธิ ซี ไอ อาร์ ซี และศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนขณะที่เรียน โคยวิธิ ซี ไอ อาร์ ซี พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนที่เรียน โคยวิธิ ซี ไอ อาร์ ซี มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 77.50 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้คือ ร้อยละ 60 และพฤติกรรมมีส่วนร่วมในการเรียนการอ่านจับใจความสำคัญในด้านการให้ความช่วยเหลือ ด้านการปฏิบัติคนที่ดีต่อเพื่อน และด้านการให้ความร่วมมือของนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในเกณฑ์ดี

นิตยา สิริตะ (2547) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธี ซี ไอ อาร์ ซี เพื่อ เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการอ่านก่อนและหลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ 60% พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอน โคยวิธิ ซี ไอ อาร์ ซี มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น มีคะแนนเฉลี่ยหลังการเรียนคิดเป็นร้อยละ 65 เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ของโรงเรียนพบว่าสูงกว่าเกณฑ์

ศรัณย์ จันทร์ทะเล (2548) ได้ศึกษาการส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ความสามารถในการเขียนสรุปความและความภาคภูมิใจของนักศึกษาระดับปริญญาตรีโดยการเรียนแบบ ซี ไอ อาร์ ซี เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษความสามารถในการเขียนสรุปความและความภาคภูมิใจของนักศึกษาระดับปริญญาตรีก่อนและหลังการเรียนแบบซี ไอ อาร์ ซี พบว่า ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความสามารถในการเขียนสรุปความของนักศึกษาเพิ่มขึ้น และความภาคภูมิใจในตนเองของนักศึกษาอยู่ในระดับสูงหลังจากได้รับการเรียนแบบ ซี ไอ อาร์ ซี

ครุณี อินทร์บัว (2549) ได้ศึกษาและเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาไทยและเจตคติต่อการอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียน ก่อนและหลังการเรียนแบบร่วมมือ ซี ไอ อาร์ ซี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหนองหิ้งพิทยาศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่เรียนแบบร่วมมือแบบ ซี ไอ อาร์ ซี มีคะแนนผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาไทย เฉลี่ยหลังเรียนคิดเป็นร้อยละ 79.87 ซึ่งไม่น้อยกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ โดยผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความหลังเรียน

สูงกว่าก่อนเรียนและนักเรียนแบบร่วมมือแบบซี ไอ อาร์ ซี มีเจตคติต่อการอ่านจับใจความภาษาไทย หลังเรียนอยู่ในระดับค่อนข้างดี ($X = 4.39$) โดยที่มีเจตคติต่อการอ่านจับใจความภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

งานวิจัยต่างประเทศ

เบรมเล็ท โรแนลด์ (Bramlett Ronald ,1994,p. 83-84) ได้ศึกษาผลจากการใช้วิธีร่วมมือกันเรียนรู้ในการสอนอ่านและการใช้ภาษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 18 ห้องเรียน โดยวิธีการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้แบบผสมผสาน (CIRC) แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 19 ห้องเรียนจำนวน 198 คน กลุ่มควบคุม 9 ห้องเรียนจำนวน 194 คน ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มนักเรียนที่สอนโดยการใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้แบบผสมผสาน (CIRC) มีผลทางการอ่านสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ดิแมส (Dimas,1995) ได้ทำการศึกษาเรื่องผลของการเรียนแบบร่วมมือที่มีต่อการยอมรับตนเองของนักเรียนที่ไม่ได้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 6 จำนวน 3 คน โดยทำการศึกษาเป็นรายกรณี โดยครูและผู้วิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้จากการสัมภาษณ์ การบันทึกกระเบื้องสะสมของโรงเรียน สํารวจเจตคติ บันทึกเทปในขณะที่นักเรียนทำกิจกรรมและจดบันทึก ผลการวิจัยพบว่า การทำงานกลุ่มมีผลกระทบทางบวกต่อการยอมรับตนเองของนักเรียน การทำงานกลุ่มจะรวมถึงการทำกิจกรรมร่วมกัน ได้ตอบสนองและความรู้สึกในการช่วยเหลือหรือได้รับการช่วยเหลือจากเพื่อน

แอลเลน (Allen,1999, p.135-136) ศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมของนักเรียนระหว่างการเรียนแบบร่วมมือและแบบบรรยายเป้าหมายในการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมของนักเรียนในห้องเรียนวิทยาศาสตร์ที่เรียนด้วยวิธีเรียนแบบร่วมมือกับห้องเรียนวิทยาศาสตร์ที่เรียนด้วยวิธีแบบบรรยายจากครู ผู้สอน กลุ่มตัวอย่างเป็นครูผู้สอนคณิตศาสตร์/วิทยาศาสตร์และนักเรียนเกรด 5 ในโรงเรียนเอกชนประมาณ 300 คน โดยแบ่งครูและนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่มและใช้วิธีในการสอน 2 วิธี พบว่าส่วนใหญ่พฤติกรรมในทางที่ไม่ดีไม่เหมาะสมของนักเรียนจะเกิดขึ้นในห้องที่เรียนด้วยวิธีบรรยายจากครูผู้สอน

ชุง (Chung,1999,p.234-235) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองในห้องเรียนทั่ว ๆ ไป ซึ่งเก็บข้อมูลจากโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งหนึ่ง โดยการสัมภาษณ์ครูผู้สอนจำนวน 8 คน นักเรียนที่เรียนห้องเรียนทั่วไปจำนวน 18 คน และนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองจำนวน 12 คน โดยใช้การวิจัยเชิงคุณภาพเป็นหลัก มีการสังเกตจากการวิเคราะห์โดยใช้ทฤษฎีของคิอูอิในเรื่องการปฏิสัมพันธ์และของวิไวโกสกี ใน

การใช้ภาษาเป็นเครื่องมือเบื้องต้น พบว่าการเรียนแบบร่วมมือส่งผลให้นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองมีความรู้ทางวิชาการสูง ด้านสังคมเพิ่มขึ้นและมีทักษะทางภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น

สลาวิน และคณะ (Slavin et al., 1987 อ้างถึงในพิสมัย กองธรรม, 2552) ได้ทดลองใช้โปรแกรม ซี ไอ อาร์ ซี ในการสอนอ่านและเขียนกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีความสามารถแตกต่างกัน ในการทดลองใช้การเรียนรู้เป็นทีมในกลุ่มการอ่านให้นักเรียนทำงานเป็นคู่ของตนตามกิจกรรมการอ่าน การถอดความ อธิบายโครงสร้างของเรื่อง การทำนายและการสรุปเรื่อง โดยนักเรียนได้รับการสอนอ่านโดยตรงในกลุ่มการเขียน ใช้กระบวนการตามลักษณะของการเขียน เช่น การประชุมกับเพื่อนเพื่อวางแผนปรับปรุงและเขียนงานออกมา นอกจากนั้นนักเรียนยังได้รับการสอนการใช้ภาษา และกิจกรรมการแสดงออกทางภาษา ซึ่งสามารถนำไปใช้ในกิจกรรมการเขียนด้วย ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ทำกิจกรรมอยู่ในกลุ่มซี ไอ อาร์ ซี มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและการเขียนดีกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญ โดยคู่ได้จากการวัดความเข้าใจในการอ่าน การอ่านคำศัพท์ การใช้เครื่องมือต่าง ๆ ทางภาษา การแสดงออกทางภาษาและการสะกดคำ

จากงานวิจัยทั้งในและต่างประเทศที่กล่าวมาข้างต้นแสดงให้เห็นว่า การสอนการอ่านโดยใช้วิธีซี ไอ อาร์ ซี ช่วยพัฒนาให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพิ่มสูงขึ้นกว่าการสอนโดยวิธีปกติหรือเพิ่มสูงขึ้นจากเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำวิธีนี้มาทดลองใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอ่านจับใจความภาษาอังกฤษกับนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อพัฒนาและส่งเสริมให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพิ่มสูงขึ้นต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้วิธี ซี ไอ อาร์ ซี ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเอี่ยมพานิชวิทยา ผู้วิจัยได้นำเสนอ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 2 ห้องเรียน ได้แก่ 6/1-6/2 โรงเรียนเอี่ยมพานิชวิทยา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดกรุงเทพมหานครเขต 2 รวมทั้งสิ้น 50 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 โรงเรียนเอี่ยมพานิชวิทยา จำนวนทั้งสิ้น 28 คน โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม ได้มาโดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ จำนวน 9 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 18 ชั่วโมง

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ จำนวน 40 ข้อ เป็นแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก เพื่อวัดความเข้าใจในการอ่าน 3 ระดับคือ ระดับความเข้าใจความหมายตามตัวอักษร ระดับการจัดเรียงเรียงใหม่ ระดับการให้ความคิดเห็น ใช้เวลาในการสอบ 1.30 ชั่วโมง

3. แบบสังเกตพฤติกรรมกรรมการมีส่วนร่วมของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้วิธี ซี ไอ อาร์ ซี จำนวน 15 ข้อ

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้

การสร้างและหาคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้ มีรายละเอียดดังนี้

1.1 ศึกษาหลักการ จุดมุ่งหมาย และ โครงสร้างของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้น

พื้นฐานพุทธศักราช 2551

1.2 ศึกษาสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ คำอธิบายรายวิชาของกลุ่มสาระการเรียนรู้

ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ระดับชั้นประถมศึกษา สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนเอี่ยมพานิชวิทยา จังหวัด กรุงเทพมหานคร

1.3 ศึกษาแนวคิดทฤษฎีการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของบารเท

1.4 ศึกษาการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้จากตำราและเอกสารต่าง ๆ โดยเน้น

วิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้วิธีซี ไอ อาร์ ซี ของ Stevens (อ้างใน วรพรรณ สิทธิเลิศ, 2537, น.72)

1.5 นำเนื้อเรื่องและบทอ่านที่คัดเลือกได้จากการวิเคราะห์หลักสูตร โดยการ

แยกแยะเนื้อหาเพื่อให้เหมาะสมกับระดับของผู้เรียนทั้งด้านคำศัพท์ โครงสร้างของรูปประโยค ความสอดคล้องกับตัวชี้วัดตามมาตรฐานการเรียนรู้ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตลอดจนสิ่งที่คุณเรียนควรจะได้รับจากการอ่าน ไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ ตรวจสอบและแก้ไขปรับปรุงความเหมาะสมของเนื้อหา และพิจารณาถึงความสอดคล้องของเนื้อหา กับหน่วยการเรียนรู้ ตามที่หลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนเอี่ยมพานิชวิทยากำหนดในสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

1.6 เขียนแผนการจัดการเรียนรู้วิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้วิธีซี ไอ อาร์ ซี

จำนวนทั้งหมด 9 แผน แผนการจัดการเรียนรู้แต่ละแผนประกอบด้วยกิจกรรมการเรียนการสอน 4 ขั้นตอน คือ

ขั้นที่ 1 ขั้นนำเสนอบทเรียน ครูเป็นผู้นำเสนอบทเรียน โดยการทบทวนคำศัพท์เก่า สอนคำศัพท์ใหม่ แนะนำเรื่องที่จะให้นักเรียนอ่าน และแนะนำสิ่งที่เกี่ยวข้องในตอนต้นบทเรียน

ขั้นที่ 2 ขั้นฝึกทำงานเป็นทีม นักเรียนฝึกทำงานเป็นทีม จะทำเมื่อครูนำเสนอ บทเรียนเรียบร้อยแล้วซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอนดังนี้คือ

2.1 ฝึกโดยมีครูควบคุมอยู่ ซึ่งกิจกรรมในขั้นนี้ ได้แก่ อ่านออกเสียงคำศัพท์ฝึกหา ความหมายของคำ สะกดคำ อ่านในใจ การอ่านออกเสียง การค้นหาคำตอบจากเรื่องที่อ่าน การเขียน เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

2.2 ขั้นตอนการฝึกแบบอิสระ นักเรียนฝึกทำงานด้วยตนเอง โดยการช่วยตรวจ แก้ไขความถูกต้องในการทำงานของผู้ร่วมทีมก่อนที่จะส่งครู

ขั้นที่ 3 ขั้นตอนการทดสอบ นักเรียนทำแบบทดสอบความเข้าใจการอ่าน การสะกดคำศัพท์และการอ่านออกเสียงคำศัพท์ที่ได้เรียนไปเป็นรายบุคคล คะแนนของกลุ่มนี้ขึ้นอยู่กับความสามารถของสมาชิกในทีมทุกคน

ขั้นที่ 4 ขั้นตระหนักถึงความสำเร็จของกลุ่ม ครูศึกษาคะแนนของนักเรียนแต่ละคน ต่อจากนั้นศึกษาคะแนนของทีม โดยนำคะแนนที่สมาชิกแต่ละคนในทีมได้มารวมกันแล้วหารด้วยจำนวนสมาชิกในแต่ละทีม เสร็จแล้วครูประกาศคะแนนที่ได้ให้นักเรียนทราบพร้อมทั้งให้รางวัล เกียรติบัตร หรือคำชมแก่กลุ่มที่ทำคะแนนได้ดีถึงเกณฑ์ที่กำหนด

1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา ความเหมาะสมและความสมบูรณ์ของแผน ความสอดคล้องของจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อ ตลอดจนการวัดและประเมินผล เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข จากนั้นจึงนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมทำการตรวจสอบอีกครั้ง และหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Item Objective Congruence) และกำหนดค่าดัชนีความสอดคล้องไม่ต่ำกว่า 0.50 ปรากฏว่าได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.84

- +1 แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับหัวข้อที่ระบุไว้จริง
- 0 ไม่แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับหัวข้อที่ระบุไว้จริง
- 1 แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้ไม่สอดคล้องกับหัวข้อที่ระบุไว้จริง

1.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 ที่ไม่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ในการนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้ครั้งนี้เพื่อเป็นการหาข้อบกพร่องเกี่ยวกับเวลา สื่อการเรียนรู้ ปริมาณเนื้อหา และความเหมาะสมของกระบวนการจัดการเรียนรู้

1.9 นำแผนการจัดการเรียนรู้มาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องเกี่ยวกับเวลาและเนื้อหาเพื่อนำไปใช้จริง

2. การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ

2.1 ศึกษาเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

1) ศึกษาตัวชี้วัดตามมาตรฐานการเรียนรู้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนเอี่ยมพานิชวิทยา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดกรุงเทพมหานคร เขต 2

2) ศึกษาสาระการเรียนรู้รายปีกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนเอี่ยมพานิชวิทยา สังกัดสำนักคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดกรุงเทพมหานคร เขต 2

3) ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษจากตำรา และเอกสารต่าง ๆ

2.2 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษจำนวน 50 ข้อ สำหรับใช้ทดสอบก่อนเรียนและทดสอบหลังเรียน โดยมีวิธีการสร้างดังนี้

1) ผู้วิจัยได้กำหนดจุดมุ่งหมายในการวัด (ด้านความเข้าใจความหมายตามตัวอักษร การจัดเรียบเรียงใหม่ การให้ความคิดเห็น) ว่าต้องสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายในการเรียนการสอนตามเนื้อหาวิชา / หลักสูตรและมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหามากที่สุดที่จะวัดได้ โดยเนื้อหาที่ต้องการวัดผู้วิจัยได้จำแนกเป็นหน่วยจนถึงเนื้อเรื่อง จากนั้นมาจัดทำตารางโครงสร้างลักษณะข้อสอบ ซึ่งประกอบด้วยเนื้อหาและจุดมุ่งหมายในการวัดพร้อมทั้งคำนวณหาน้ำหนักและแสดงค่าเป็นร้อยละระหว่างเนื้อหากับจุดมุ่งหมายที่ปรากฏในวิชา / หลักสูตร และจากการคำนวณหาค่าน้ำหนักในแต่ละด้านผลปรากฏว่าด้านความเข้าใจความหมายตามตัวอักษรมีจำนวน 20 ข้อ ด้านการจัดเรียบเรียงใหม่ มีจำนวน 15 ข้อ และด้านการให้ความคิดเห็น มีจำนวน 15 ข้อ

2) เขียนสอบปรนัยเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก แบบทดสอบฉบับก่อนเรียนและฉบับหลังเรียนจากหน่วยการเรียนรู้เรื่อง City Life และ Advertising จำนวน 50 ข้อ เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ โดยแบ่งเป็น 3 ระดับ คือ

(1) ระดับเข้าใจความหมายตามตัวอักษร เป็นการอ่านที่ผู้อ่านเข้าใจเรื่องราวที่ปรากฏอย่างชัดเจน สามารถจับใจความสำคัญ จำแนกเหตุการณ์และสามารถเรียงลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นลำดับในใจมีจำนวน 20 ข้อ

(2) ระดับจัดเรียบเรียงใหม่ เป็นการอ่านที่ให้อ่านสามารถจำแนกสังเคราะห์และเรียบเรียงความคิดหรือเรื่องราวที่ปรากฏอย่างชัดเจนจากเรื่องที่อ่านมีจำนวน 15 ข้อ

(3) ระดับการให้ความคิดเห็น เป็นการอ่านที่ผู้อ่านสามารถนำความคิดเห็นและรายละเอียดที่ได้จากเรื่อง มาประกอบกับความคิดเห็นส่วนตัวมาใช้เป็นพื้นฐานในการสร้างจินตนาการ หรือข้อสมมติฐานมีจำนวน 15 ข้อ

ตารางที่ 5 จำนวนข้อสอบที่สร้างไว้ก่อนนำไปหาคุณภาพ

ระดับความเข้าใจในการอ่าน	จำนวนข้อสอบทั้งหมด		จำนวนข้อสอบที่เลือกไว้	
	ก่อนเรียน	หลังเรียน	ก่อนเรียน	หลังเรียน
1. ระดับเข้าใจความหมายตามตัวอักษร	20	20	15	15
2. ระดับจัดเรียบเรียงใหม่	15	15	15	15
3. ระดับการให้ความคิดเห็น	15	15	10	10
รวม	50	50	40	40

2.3 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้อง ทางด้านภาษา สำนวน และความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Item Objective Congruence) และกำหนดค่าดัชนีความสอดคล้องไม่ต่ำกว่า 0.50

2.4 นำแบบทดสอบฉบับก่อนเรียนและฉบับหลังเรียนที่คัดเลือกแล้วทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 โรงเรียนเอี่ยมพานิชวิทยา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดกรุงเทพมหานคร เขต 2 จำนวน 22 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างเพื่อวิเคราะห์หาคุณภาพของแบบทดสอบดังนี้

1) หาค่าความยากง่าย (p) โดยแต่ละข้อจะต้องมีความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.20 – 0.80 จึงถือว่าใช้ได้

2) หาค่าอำนาจจำแนก (r) โดยแต่ละข้อจะต้องมีอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.20 – 1.00 จึงถือว่าใช้ได้

2.5 หาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้ KR-20 โดยกำหนดค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบต้องไม่ต่ำกว่า 0.7 ปรากฏว่าได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.8

2.6 จัดทำเป็นแบบทดสอบฉบับก่อนเรียนและฉบับหลังเรียน เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ จากหน่วย City Life และ Advertising จำนวน 40 ข้อ เพื่อนำไปใช้จริง

ตารางที่ 6 จำนวนข้อสอบที่ใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

ระดับความเข้าใจในการอ่าน	จำนวนข้อสอบทั้งหมด	
	ก่อนเรียน	หลังเรียน
1. ระดับเข้าใจความหมายตามตัวอักษร	15	15
2. ระดับจัดเรียบเรียงใหม่	15	15
3. ระดับการให้ความคิดเห็น	10	10
รวม	40	40

3. การสร้างแบบสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้วิธี ซี ไอ อาร์ ซี

การสร้างและหาคุณภาพแบบสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้วิธี ซี ไอ อาร์ ซี มีรายละเอียดดังนี้

3.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับการสร้างแบบสังเกตพฤติกรรมจากเอกสารและตำราต่าง ๆ

ร้อยละ 21-40 หมายถึง มีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับ
ต่ำ

ร้อยละ 1-20 หมายถึง มีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับ
ต่ำมาก

(ดัดแปลงจาก กิตติพร ปัญญาภิญโญผล, 2549, น. 136)

แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental research) แบบ One group Pretest-Posttest Design ซึ่งแบบแผนการวิจัยมีลักษณะดังนี้

ตารางที่ 7 แสดงแบบแผนการวิจัย

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
SG	T1	X	T2

เมื่อ SG แทน กลุ่มตัวอย่าง
T1 แทน การทดสอบก่อนเรียน (Pre-test)
T2 แทน การทดสอบหลังเรียน (Post-test)
X แทน วิธีการเรียนแบบร่วมมือแบบโดยใช้วิธีซี ไอ อาร์ ซี

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลนั้น ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. ขออนหนังสือราชการจากมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาเพื่อส่งให้ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือสำหรับการวิจัย
2. ขออนุญาตผู้บริหาร โรงเรียนเอี่ยมพานิชวิทยา ใช้สถานศึกษาในการทดลองใช้เครื่องมือวิจัย
3. ขออนุญาตผู้บริหาร โรงเรียนเอี่ยมพานิชวิทยา เพื่อดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตั้งแต่วันที่ 9 กรกฎาคม 2555 ถึง วันที่ 2 ตุลาคม 2555 รวมเป็นเวลา 18 ชั่วโมง ๆ ละ 50 นาที
4. เตรียมแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ จำนวน 28 ฉบับ เพื่อให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 โรงเรียนเอี่ยมพานิชวิทยา ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 28 คน

5. อธิบายให้นักเรียนเข้าใจถึงวัตถุประสงค์และประโยชน์ที่ได้รับจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความและการฝึกทำกิจกรรมระหว่างการทดลอง

6. อธิบายให้นักเรียนเข้าใจถึงวิธีการทำแบบทดสอบวัดสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษและวิธีการตอบก่อนลงมือทำ

7. ดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการทดลองและนำผลการสอบและการฝึกทุกครั้งมาตรวจให้คะแนน

8. นำข้อมูลที่ได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์แล้วนำไปประมวลผลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป แล้วนำผลการคำนวณมาวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ ได้แก่

1.1 หาค่าความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ แผนการจัดการเรียนรู้และแบบสอบถาม โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องหรือค่า IOC (ถ้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2539, น. 249)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ค่าดัชนีความสอดคล้อง
	$\sum R$	แทน	ผลรวมของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

1.2 หาค่าความยากง่าย (p) ของแบบทดสอบ (ถ้วน สายยศและอังคณา สายยศ, 2538, น. 209-210)

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ	R	แทน	จำนวนคนที่ทำข้อนั้นถูก
	N	แทน	จำนวนคนที่ทำข้อนั้นทั้งหมด

1.3 หาค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ (ถ้วน สายยศและอังคณา สายยศ, 2538, น. 209-210)

$$r = P_H - P_L$$

เมื่อ P_H แทน สัดส่วนของกลุ่มสูงที่ตอบถูก

เมื่อ P_L แทน สัดส่วนของกลุ่มต่ำที่ตอบถูก

1.4 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ของครอนบาค (บุญชม ศรีสะอาด, 2541, น. 232)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S^2} \right]$$

เมื่อ α แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ

N แทน จำนวนข้อคำถามในแบบสอบถาม

$\sum S_i^2$ แทน ผลรวมของค่าคะแนนความแปรปรวนเป็นรายข้อ

S^2 แทน คะแนนความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งฉบับ

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

2.1 ค่าร้อยละ ใช้ในการวิเคราะห์พฤติกรรมการณ์มีส่วนร่วมของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้วิธีซี ไอ อาร์ ซี

2.2 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้ในการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน

2.3 ค่าที (t-distribution) ใช้ในการเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยวิธีการ t-test for dependent samples

วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังเรียนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้วิธีซี ไอ อาร์ ซี และศึกษาพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเอี่ยมพานิชวิทยา ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับชั้นในการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนน
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ΣD	แทน	ผลรวมของผลต่างจากคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน
ΣD^2	แทน	ผลรวมของผลต่างจากคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนยกกำลังสอง
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน (t-test)
**	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ลำดับชั้นในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับชั้นดังนี้

ตอนที่ 1 ศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังเรียนได้รับการสอนโดยใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้วิธีซี ไอ อาร์ ซี

ตอนที่ 2 ศึกษาพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้วิธีซี ไอ อาร์ ซี

ผลการวิเคราะห์

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ของการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียน ก่อนและหลังได้รับการสอนโดยใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้วิธีซี ไอ อาร์ ซี

ตารางที่ 8 การเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ของการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังได้รับการสอนโดยใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้ วิธีซี ไอ อาร์ ซี (n = 28)

คนที่	คะแนนก่อนการทดลอง (40 คะแนน)	คะแนนหลังการทดลอง (40 คะแนน)	D	D ²
1	17	21	4	16
2	17	23	6	36
3	21	25	4	16
4	10	16	6	36
5	7	12	5	25
6	9	17	8	64
7	9	16	7	49
8	17	20	3	9
9	21	29	8	64
10	15	19	4	16
11	21	29	8	64
12	23	34	11	121
13	22	28	6	36
14	22	26	4	16
15	25	29	4	16
16	26	33	7	49

ตารางที่ 8 (ต่อ)

คนที่	คะแนนก่อนการทดลอง (40 คะแนน)	คะแนนหลังการทดลอง (40 คะแนน)	D	D ²
17	29	32	3	9
18	18	24	6	36
19	17	22	5	25
20	17	21	4	16
21	29	35	6	36
22	11	19	8	64
23	23	31	8	64
24	24	27	3	9
25	11	16	5	25
26	8	14	6	36
27	20	24	4	16
28	17	18	1	1
	$\Sigma X_1=506$ $\bar{X}=18.07$	$\Sigma X_2=671$ $\bar{X}=23.96$	$\Sigma D=154$ $\bar{X}=5.50$	$\Sigma D^2=970$

จากตารางที่ 8 นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน 18.07 ส่วนคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน 23.96 คะแนนความแตกต่างมีผลรวมเท่ากับ 154 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.50 สรุปได้ว่าผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ โดยใช้วิธีซี ไอ อาร์ ซี สูงกว่าก่อนเรียนสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 9 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการสอนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้วิธีซี ไอ อาร์ ซี (n : 28)

การประเมิน	n	\bar{X}	S.D	t-test
ก่อนเรียน	28	18.07	6.16	13.64**
หลังเรียน	28	23.96	6.50	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 9 แสดงว่าผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้วิธีซี ไอ อาร์ ซี หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน ($\bar{X} = 23.96$) สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน ($\bar{X} = 18.07$) เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตอนที่ 2 ศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ โดยใช้วิธีซี ไอ อาร์ ซี

การวิเคราะห์พฤติกรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ โดยใช้วิธีซี ไอ อาร์ ซี ผู้วิจัยนำเสนอข้อมูลดังนี้

ตารางที่ 10 ค่าร้อยละของพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือ โดยใช้วิธีซี ไอ อาร์ ซี ทั้งหมด 9 แผนการจัดการเรียนรู้ (n = 28)

แผนการจัดการเรียนรู้	ร้อยละของพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของนักเรียน	ระดับพฤติกรรม
1	57.14	ปานกลาง
2	59.76	ปานกลาง
3	72.38	สูง
4	78.33	สูง
5	83.33	สูงมาก
6	90.24	สูงมาก
7	91.67	สูงมาก
8	93.10	สูงมาก
9	95.95	สูงมาก
เฉลี่ย	80.21	สูง

จากตารางที่ 10 พบว่าค่าร้อยละของพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของนักเรียนที่เรียนโดยใช้วิธีซีไออาร์ซีทั้งหมด 9 แผนการจัดการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ย 80.21 แสดงว่ามีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมโดยรวมอยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาด้านการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมในแต่ละแผนพบว่าร้อยละของพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 มีค่า 57.14 และในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 มีค่า 59.76 มีระดับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 มีค่า 72.38 และในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 มีค่า 78.33 มีระดับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับสูงแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5, 6, 7, 8 และ 9 ได้ค่าร้อยละของพฤติกรรมพฤติกรรมการมีส่วนร่วมคือ 83.33, 90.24, 91.67, 93.09 ตามลำดับแสดงว่ามีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับสูงมาก

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้วิธีซี ไอ อาร์ ซี และพฤติกรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเอี่ยมพานิชวิทยา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร เขต 2 โดยมีแนวทางในการค้นคว้าประกอบด้วย สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ คือ

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้วิธีซี ไอ อาร์ ซี ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเอี่ยมพานิชวิทยา
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเอี่ยมพานิชวิทยาที่เรียนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้วิธี ซี ไอ อาร์ ซี

สมมติฐานในการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเอี่ยมพานิชวิทยาที่เรียนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้วิธีซี ไอ อาร์ ซี หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยมีขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. เตรียมการทดลอง

เตรียมเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ซึ่งประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษให้มีจำนวนเพียงพอต่อกับกลุ่มทดลอง

2. ผู้วิจัยชี้แจงนักเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มทดลองเพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยในครั้งนี้

ด้านผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และวิธีการวัดผลและประเมินผล

3. ทดสอบก่อนเรียน (Pre - test) ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษกับนักเรียนกลุ่มทดลอง โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 40 ข้อ

4. ดำเนินการสอนตามแผนการเรียนรู้กับกลุ่มทดลอง ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่เตรียมไว้จำนวน 9 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 18 ชั่วโมง โดยผู้วิจัยดำเนินการสอนด้วยตนเอง

5. เมื่อสิ้นสุดการทดลองแล้ว ให้นักเรียนในกลุ่มทดลอง ทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ

6. ประเมินเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน

7. นำแบบสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้วิธี ซี ไอ อาร์ ซี ไปใช้กับกลุ่มทดลองแล้วนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์การแปลความหมาย ดังนี้

ร้อยละ 81-100	หมายถึง มีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับสูงมาก
ร้อยละ 61 - 80	หมายถึง มีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับสูง
ร้อยละ 41- 60	หมายถึง มีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง
ร้อยละ 21 - 40	หมายถึง มีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับต่ำ
ร้อยละ 1-20	หมายถึง มีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับต่ำมาก

สรุปผล

จากการวิจัยการศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ และพฤติกรรมของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้วิธี ซี ไอ อาร์ ซี ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเอี่ยมพานิชวิทยา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร เขต 2 ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนและสรุปผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเอี่ยมพานิชวิทยาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

2. พฤติกรรมมีส่วนร่วมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเอี่ยมพานิชวิทยาที่เรียนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้วิธี ซี ไอ อาร์ ซี อยู่ในระดับสูง

ผลการดำเนินการสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้วิธี ซี ไอ อาร์ ซี นั้นแผนการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องทุกองค์ประกอบโดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.82 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และจากการใช้แบบทดสอบเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับเข้าใจความหมายตามตัวอักษร ระดับการจัด

เรียบเรียงใหม่ และระดับการให้ความคิดเห็น แบบทดสอบมีความสอดคล้องทุกองค์ประกอบโดยมี
ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.66 – 1.00 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ จากการทดลอง โดยภาพรวม พบว่า คะแนนเฉลี่ยการทดสอบก่อนเรียนเท่ากับ 18.07 หลังเรียนเท่ากับ 23.96 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อนเรียนเท่ากับ 6.16 และหลังเรียนเท่ากับ 6.50

อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่องผลของการสอน โดยใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้วิธีซี ไอ อาร์ ซี ที่มีต่อการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษและพฤติกรรมมีส่วนร่วมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเอี่ยมพานิชวิทยา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร เขต 2 ผู้วิจัยได้นำประเด็นที่ค้นพบมาอภิปรายตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยแบ่งเป็น 3 ประเด็น ดังนี้

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังเรียน โดยใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้วิธี ซี ไอ อาร์ ซี

ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังได้รับการสอน โดยใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้วิธี ซี ไอ อาร์ ซี สูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษก่อนเรียนเท่ากับ 18.07 และหลังเรียนเท่ากับ 23.96 ค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้ การที่ความเข้าใจการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนได้รับการสอน โดยใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้วิธี ซี ไอ อาร์ ซี หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนเนื่องจากสาเหตุดังนี้ คือ

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบร่วมมือโดยใช้วิธี ซี ไอ อาร์ ซี มุ่งพัฒนาที่ทักษะการอ่าน โดยตรง ลักษณะของกิจกรรมเป็นการทำงานกลุ่มแบบแข่งขัน เน้นการปฏิบัติจริง นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้อย่างแท้จริง ดังจะเห็นได้จากขั้นตอนการเรียนการสอนทั้ง 4 ขั้นตอน ที่มีลักษณะให้นักเรียนได้ร่วมกิจกรรมด้วยการปฏิบัติทุกขั้นตอน ตั้งแต่ขั้นสอนเริ่มจากนำเข้าสู่บทเรียนเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนเข้าสู่การเรียนแบบปฏิบัติ ขั้นกิจกรรมเป็นการฝึกการทำกิจกรรมกับคู่ของตนและเพื่อนสมาชิกภายในกลุ่ม ทำให้มีโอกาสดูฝึกการทำงานกับเพื่อนๆ เรียนรู้ที่จะช่วยเหลือกันกล้าคิดและทำกิจกรรมด้วยตนเอง เช่น กิจกรรมการอ่าน นักเรียนได้ฝึกอ่านประโยคกับคู่ของตนและเพื่อนๆ ในกลุ่มคอยช่วยเหลือกันเมื่อเพื่อนมีปัญหา จนกระทั่งอ่านได้รวดเร็วและถูกต้อง ช่วยกันค้นหาคำตอบจากเรื่องที่อ่าน มีการส่งเสริมและให้กำลังใจกัน เมื่อเพื่อนตอบคำถามนักเรียนเก่งช่วยเหลือนักเรียนอ่อน เริ่มให้ความสำคัญกับเพื่อนในกลุ่ม นักเรียนอ่อนมีความพยายามที่จะเรียนมากขึ้น เกิดความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนและตั้งใจมุ่งมั่นในการทำ

เข้าใจในบทเรียน เพื่อความสำเร็จของกลุ่มก่อนจะถึงขั้นตอนการทดสอบซึ่งทำการทดสอบเป็นรายบุคคล ไม่สามารถช่วยเหลือกันได้จึงทำให้นักเรียนลดความเห็นแก่ตัวลง แต่ตระหนักถึงประโยชน์ส่วนรวมมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ จอห์นสันและจอห์นสัน (Johnson; & Johnson, 1994, p. 96-97) และสลาวิน (Slavin, 1983, p.3) ที่ว่านักเรียนมีการแยกความเป็นตัวของตัวเองไว้ เพื่อมุ่งรับผิดชอบในงานของกลุ่ม เห็นความสำคัญของกลุ่มและทำอะไรเพื่อให้งานบรรลุเป้าหมายร่วมกัน ซึ่งส่งผลต่อขั้นตอนสุดท้ายขั้นประเมินผลและมอบรางวัล ถือเป็นขั้นตอนที่ทำให้นักเรียนเห็นคุณค่าของความร่วมมือในการเรียนอันนำมาซึ่งความสำเร็จของกลุ่มและความภาคภูมิใจในการทำงานร่วมกันเป็นทีม ส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังได้รับการสอน โดยใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้วิธี ซี ไอ อาร์ ซี คะแนนผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนซึ่งสอดคล้องกับผลวิจัยของ ขจรศักดิ์ สุนลี (2545) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ และความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยวิธีการสอนแบบ CIRC ประกอบกับการใช้สื่อในชีวิตประจำวัน ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษสูงขึ้น และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของนิคยา ศิริดี (2547) ที่ได้ทำการศึกษาค้นคว้าทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธี ซี ไอ อาร์ ซี เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการอ่านก่อนและหลังเรียนเทียบกันเกณฑ์ 60 % พบว่านักเรียนที่ได้รับการสอน โดยวิธี ซี ไอ อาร์ ซี มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น มีคะแนนเฉลี่ยหลังการเรียนคิดเป็นร้อยละ 65 เมื่อเปรียบเทียบกันเกณฑ์ของโรงเรียนพบว่าสูงกว่าเกณฑ์นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิยวรรณ ศิริรัตน์ (2543) ได้ทำการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษและความสามารถในการทำงานร่วมกันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบ โครงสร้างระดับยอดด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนแบบ CIRC กับการสอนตามคู่มือครู โรงเรียนเทพศิรินทร์ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการเรียนแบบ CIRC มีคะแนนความเข้าใจภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนมีกระบวนการทางความคิดซึ่งนำไปสู่ความคิดรวบยอดดีขึ้น สามารถจัดลำดับขั้นตอนในการเขียนเรื่อง กระชับและชัดเจนขึ้น มีการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มและพยายามช่วยเหลือกันและกัน และเอาใจใส่บทเรียนมากขึ้นด้วยและ ศรีนัย จันทรทะเล (2548) ได้ศึกษาการส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ความสามารถในการเขียนสรุปความและความภาคภูมิใจของนักศึกษาระดับปริญญาตรี โดยการเรียนรู้แบบ ซี ไอ อาร์ ซี เพื่อ

เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ความสามารถในการเขียนสรุปความและความภาคภูมิใจของนักศึกษาระดับปริญญาตรีก่อนและหลังการเรียนแบบ ซี ไอ อาร์ ซี พบว่า ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความสามารถในการเขียนสรุปความของนักศึกษาเพิ่มขึ้นและความภาคภูมิใจในตนเองของนักศึกษาอยู่ในระดับสูงหลังได้รับการเรียนแบบ ซี ไอ อาร์ ซี

ดังนั้น สรุปได้ว่าการสอนอ่านโดยใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้วิธี ซี ไอ อาร์ ซี เป็นวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพ ทำให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษสูงขึ้นซึ่งแสดงให้เห็นว่า การที่ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสอนอ่านด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้วิธี ซี ไอ อาร์ ซี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นแนวทางที่ดีและเหมาะสมกับผู้เรียน

2. พฤติกรรมการมีส่วนร่วมของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้วิธี ซี ไอ อาร์ ซี อยู่ในระดับสูง

จากการสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียน โดยใช้วิธี ซี ไอ อาร์ ซี พบว่าแนวโน้มของพฤติกรรมที่แสดงออกพัฒนาสูงขึ้นอย่างน่าพอใจซึ่งดูจากค่าร้อยละของพฤติกรรมที่แสดงออกแล้วการสอนในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 และ 2 มีระดับการแสดงออกของพฤติกรรมอยู่ในระดับปานกลาง ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 และ 4 มีระดับการแสดงออกของพฤติกรรมอยู่ในระดับสูงแต่หลังจากนั้นก็มีการแสดงออกมากขึ้นเป็นระดับสูงมากในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 ,6,7 ,8 และ 9 จากผลการพัฒนาที่ดีขึ้นนี้เป็นเพราะว่าขั้นตอนการเรียนรู้แบบซี ไอ อาร์ ซี สามารถทำให้นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญของการช่วยเหลือซึ่งกันและกันถึงแม้ว่าช่วงแรกของการเรียนนักเรียนในกลุ่มยังไม่ยอมรับความสามารถของกันและกัน โดยเฉพาะนักเรียนที่เรียนเก่งมักจะแสดงออกถึงท่าทีที่ไม่อยากได้เพื่อนที่เรียนอ่อนมาอยู่ในกลุ่ม โดยมีการย้ายกลุ่มหรือแลกเปลี่ยนสมาชิกในกลุ่ม เกี่ยงกันทำงานกลุ่ม ไม่ยอมปรึกษาหารือกัน ไม่ยอมทำกิจกรรมคู่และกิจกรรมกลุ่มนักเรียนที่เรียนอ่อนไม่กระตือรือร้นในการทำงานแสดงออกถึงความเบื่อหน่ายเพราะทำไม่ได้ ไม่เข้าใจบทเรียนที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องจากนักเรียนยังไม่คุ้นเคยกับการเรียนโดยวิธีซี ไอ อาร์ ซี ที่สมาชิกในกลุ่มทุกคนต้องคอยช่วยเหลือกันและกันในกลุ่มของตนเอง อีกทั้งนักเรียนยังเคยชินกับการเรียนการสอนแบบปกติที่เคยเรียนมาซึ่งเป็นการเรียนการสอนแบบให้ผู้เรียนแข่งขันกันเป็นรายบุคคลไม่มีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน จึงเป็นผลทำให้ไม่มีการปรึกษาหารือช่วยเหลือกันและกันระหว่างนักเรียนที่เรียนเก่งกับนักเรียนที่เรียนอ่อนเท่าที่ควรในช่วงแรก (แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 และ 2) ลักษณะดังกล่าว อัมพรธ ทีวีไผ่งาม (อ้างในนพนมณี ขัติแก้ว, 2547, น.54)อธิบายไว้ว่าครูต้องคอยชี้แนะให้นักเรียนเห็นคุณค่าหรือความจำเป็นในการทำงานร่วมกับผู้อื่นต้องทำงานเป็นหมู่คณะเพื่อจะได้นำไปใช้ประโยชน์เมื่อนักเรียนเติบโตเป็น

ผู้ใหญ่ซึ่งสอดคล้องกับปิยวรรณ สิริรัตน์ (2543) กล่าวว่านักเรียนที่ได้รับการเรียนแบบ CIRC มีกระบวนการทางความคิดซึ่งนำไปสู่ความคิดรวบยอดดีขึ้น สามารถจัดลำดับขั้นตอนในการเขียนเรื่อง กระดาษและชัดเจนขึ้น มีการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มและพยายามช่วยเหลือกันและกัน และเอาใจใส่บทเรียนมากขึ้นด้วย พัทธินทร์ พลอยทับทิม (2546, น.54) กล่าวว่าผู้สอนต้องเน้นย้ำให้เข้าใจถึงหลักการจุดมุ่งหมายของการเรียนรู้แบบซี ไอ อาร์ ซี ซึ่งเป็นการเรียนที่ยึดถือความสำเร็จของกลุ่มเป็นหลักสมาชิกในกลุ่มมีความสำคัญต่อความสำเร็จของกลุ่มเท่าๆกันจากนั้นในแผนการจัดการเรียนรู้ต่อๆมานักเรียนแต่ละกลุ่มเริ่มปรับเปลี่ยนพฤติกรรมใหม่มีการยอมรับความสามารถของกันและกันมีการปรึกษาหารือแก้ปัญหาาร่วมกันมากขึ้นตามลำดับเพื่อที่จะนำไปสู่ความสำเร็จของกลุ่ม

3. การเรียนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้วิธี ซี ไอ อาร์ ซี ช่วยส่งเสริมทักษะทางสังคม เช่น การอยู่ร่วมกันด้วยมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกันเข้าใจกันและกันอีกทั้งเสริมทักษะการสื่อสาร ทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม สิ่งเหล่านี้ล้วนส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้นการทำงานกลุ่มที่เกิดจากการดูแลช่วยเหลือซึ่งกันและกันภายในกลุ่มของตนเอง ทำให้รู้สึกว่าการเรียนไม่ยากเกินไป นักเรียนที่เก่งกว่าช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนอ่อนกว่าก็ได้รับความช่วยเหลือดูแลจากเพื่อนด้วยความเต็มใจ ทำให้เข้าใจเนื้อหามากยิ่งขึ้น การที่นักเรียนที่เรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่แสดงออกเช่นนี้ เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงการพัฒนาการทักษะทางสังคมและค่านิยมที่พึงประสงค์ของนักเรียนเช่น ด้านความมีน้ำใจ การเห็นแก่ประโยชน์ของส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ของตน มีความร่วมมือร่วมใจและความสามัคคีต่อกันภายในกลุ่ม สอดคล้องกับงานวิจัยของกล้า พิมพ่วงษ์ (2543, น.53-55) จอห์นสันและจอห์นสัน (Johnson and Johnson, 1987, p.45-50) ที่ว่าผลพลอยได้จากการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้คือการที่นักเรียนรู้สึกถึงคุณค่าของตนเองเพิ่มขึ้น ทั้งนี้เพราะว่านักเรียนได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมกลุ่ม ซึ่งแต่ละคนจะมีบทบาทสำคัญต่อความสำเร็จของกลุ่มทำให้สมาชิกทุกคนในกลุ่มตระหนักได้ว่าต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ผลงานของกลุ่มจะทำเพียงคนเดียวไม่ได้และความสำเร็จของกลุ่มก็ต้องมาจากการร่วมมือของสมาชิกทุกคนภายในกลุ่ม

สรุปได้ว่าการใช้วิธีการสอนอ่านด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้วิธีซี ไอ อาร์ ซี ช่วยให้นักเรียนพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษดีขึ้น แต่ต้องใช้เวลาในการสอนให้มากกว่านี้ สำหรับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้วิธีซี ไอ อาร์ ซี โดยภาพรวมอยู่ในระดับสูง

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผู้สอนควรแนะนำให้นักเรียนได้เข้าใจขั้นตอนการสอนอ่านทั้ง 4 ขั้นของวิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้วิธีซี ไอ อาร์ ซี เพราะจากปัญหาที่พบในช่วงแรกของการสอนนักเรียนไม่ค่อยเข้าใจถึงขั้นตอนทั้ง 4 ขั้น ทำให้การดำเนินการสอนล่าช้าไม่ทันกับเวลาที่กำหนด

1.2 ในการเลือกเนื้อเรื่อนั้น ผู้สอนควรคำนึงถึงความสามารถและความแตกต่างของนักเรียนแต่ละคนในชั้นเรียน ควรเลือกเนื้อเรื่องตามความสนใจของผู้เรียนและมีความยากง่ายที่เหมาะสมกับวัย

1.3 การนำวิธีการสอนโดยใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้วิธีซี ไอ อาร์ ซีไปใช้ ครูผู้สอนจะต้องจัดกระบวนการเรียนการสอนตามลำดับขั้นและมีความรับผิดชอบในแต่ละขั้นตอน หากมีเนื้อเรื่องที่นำมาอ่านมีความยาวมากเกินไป ควรนำมาใช้สอนเป็นตอน ๆ ให้เหมาะสมกับเวลาที่ใช้สอน

1.4 ผู้สอนควรทบทวนคำศัพท์และโครงสร้างประโยค เพื่อให้นักเรียนเข้าใจบทอ่านได้ง่ายขึ้น เพราะมีนักเรียนบางคนที่ไม่จำคำศัพท์และโครงสร้างประโยคไม่ได้ จึงจำเป็นที่ครูต้องทบทวนทุกครั้ง

1.5 ผู้สอนควรสอดแทรกเกม หรือเพลงในแต่ละแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จะช่วยให้ นักเรียนรู้สึกสนุกสนานและอยากจะทำเรียนมากยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยเปรียบเทียบการสอนอ่านจับใจความภาษาอังกฤษด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้วิธีซี ไอ อาร์ ซีกับการสอนอ่านด้วยวิธีอื่น ๆ

2.2 ควรมีการวิจัยการสอนโดยใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้วิธีซี ไอ อาร์ ซีกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นเกี่ยวกับการอ่าน

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ, กองวิจัยทางการศึกษา. (2542). การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอน
ภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.
- _____. (2542 ก). การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ระดับ
ประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.
- _____. (2543). การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ. กรุงเทพฯ: กรมศาสนา.
- _____. (2543). รายงานการวิจัยเรื่องประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับ
ประถมศึกษา ตามหลักสูตรภาษาอังกฤษ พ.ศ. 2539. กรุงเทพฯ: กองการวิจัย.
- _____. (2544). สรุปผลการประเมินการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการศึกษา ศาสนาและ
วัฒนธรรม ระยะที่ 8 ระยะครึ่งแผน (พ.ศ. 2540-2542). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา.
- _____. (2544). สารและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ:
องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กรมวิชาการ.กระทรวงศึกษาธิการ (2541). คู่มือการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับ
ประถมศึกษาเล่ม 1 ตามหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.
2533). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว.
- _____. (2544). การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ.
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____. (2551)หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์
ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- _____. (2551) หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์
ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- กานต์มณี สักดิ์เจริญ. (2546). กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กล้า พิมพ์พงษ์.(2543) ผลการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้โปรแกรม CIRC ต่อความสามารถในการ
อ่านภาษาไทย เจตคติ และความสัมพันธ์ทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.
วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

กฤษยา แสงเดช. (2542). หลากหลายวิธีสอนของครูต้นแบบ 2541 วิชาภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ :

สำนักงานปฏิรูปการศึกษา.

กฤษณา ช้างน้อย.(2553).การพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้การสอนอ่านด้วยวิธี SQ3R แบบประยุกต์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์.

ขจรศักดิ์ สุบลดี. (2545). การพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ และความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยวิธีสอนแบบ CIRC ประกอบกับการใช้สื่อในชีวิตประจำวัน. ปริญญาบัตรศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

จุฬาลักษณ์ กองพิลา. (2553).การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือแบบ CIRC. สารนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทาลัยมหาสารคาม.

จุระปะนิษฐ์ นาคทรพรพ.(2549). การสอนภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ:อมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์พับลิชชิ่ง.

ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน์. (2524). จิตวิทยาการอ่าน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

ชวาล แพร์ตันกุล. (2520). เทคนิคการเขียนข้อสอบ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์พิทักษ์อักษร.

ชัยขงศ์ พรหมวงศ์. (2532). ชุดการสอนระดับประถมศึกษา. เอกสารการสอนชุดวิชาสื่อการสอนระดับชั้นประถมศึกษา หน่วยที่ 8-15. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

ศศิญา ไผ่วงษ์. (2544). การพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธี ซี ไอ อาร์ ซี. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

นพมณี ขัติแก้ว. (2547). การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธี ซี ไอ อาร์ ซี. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- นภวรรณ เกตุกำจร. (2545). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยที่สอนโดยวิธีกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนราชินี. สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นันทิยา แสงสิน. (2540). กลวิธีการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษา. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- นัยนา จันดาวงศ์. (2551). การพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธี ซี ไอ อาร์ ซี. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- นาตยา ปิลาธนานนท์. (2543). การเรียนแบบร่วมมือ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิตยา สิริตะ. (2547). การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้วิธี ซี ไอ อาร์ ซี. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ทิสนา แคมมณี. (2545). ศาสตร์การสอน. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2551). ศาสตร์การสอนองค์ความรู้เพื่อการจัดการกระบวนการเรียนที่มีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ: คำนสุทธการพิมพ์ จำกัด.
- บัณฑิต ฉัตรวิโรจน์. (2549). การสอนการอ่านภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : ธนรัชการพิมพ์ จำกัด.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สุวีริยาสาส์น.
- ประนอม สุรัสวดี. (2535). กิจกรรมและสื่อการสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประเทิน มหาจันทร์. (2530). การสอนอ่านเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : โอเคียนสโตร์.
- ปิยวรรณ ศิริรัตน์. (2543). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษและความสามารถในการทำงานร่วมกันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบโครงสร้างระดับยอดด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC กับการสอนตามคู่มือครู: ปริญญาโท กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ผจงกาญจน์ ภูวิภาดาพรรณ. (2540). เอกสารประกอบคำสอนกระบวนการวิชา 058455 เทคนิคการสอนอ่านภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษา. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- ผกาศรี เย็นบุตร. (2526). **ทักษะและความรู้ทางภาษา**. กรุงเทพฯ: ภาควิชาภาษาไทยและภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน.
- สุสติ ภูฏอินทร์. (2526). **การสอนทักษะด้านภาษาไทย**. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- พจนา เขียนสะอาด. (2547). **การศึกษาผลการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านและการเขียนเรื่องของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้วิธีสอนแบบร่วมมือเทคนิค CIRC**. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พรพิมล พรพิรชนม์. (2551). **การจัดกระบวนการเรียนรู้**. สงขลา : การพิมพ์สงขลา.
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์.(2544). **แนวคิดและแนวทางการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิสมัย กองธรรม.(2552). **ผลการเรียนแบบร่วมมือแบบ ซี ไอ อาร์ ซี ผสมผสานกับวิธีจินเนคติกส์ ต่อความสามารถในการอ่านจับใจความและการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6**. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
- พรจันทร์ พัฒนรักษ์.(2549). **การพัฒนาการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/3 โรงเรียนเทศบาลท้ายช้างจังหวัดพังงาโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- พรทิพย์ ดรีสกุลวงษ์. (2544). **การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านจับใจความสำคัญภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กรณีศึกษาโรงเรียนบ้านโคกตะเคียนอำเภอทาบเชิงจังหวัดสุรินทร์**. วิทยานิพนธ์. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- พรเทวี ไชยเนตร. (2528). **ประสิทธิภาพของแบบฝึกการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ที่ใช้แบบฝึกการอ่านเชิงวิเคราะห์**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พัชรินทร์ พลอยทับทิม. (2546). **การใช้วิธีเรียนแบบกลุ่มแข่งขันแบ่งตามผลสัมฤทธิ์ในวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3**. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พัชรา พรหมณี . (2549). **การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.

ไพรวรรณ อินทนิล. (2535). เทคนิคการเล่านิทาน. กรุงเทพมหานคร: ชลบุรีการพิมพ์.

ภาวนา ดาวเรือง. (2550). การพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจและการเขียน
สะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC. วิทยานิพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ฉวีรัตน์ สุกโชติรัตน์. (2549). อ่านเป็น: เรียนก่อนสอนเก่ง. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์
พับลิเคชั่น.

มณฑา ประเดิมชัย. (2550). การเปรียบเทียบความเข้าใจและความสนใจในการอ่านภาษาอังกฤษของ
นักเรียนช่วงชั้นที่ 2 (ประถมศึกษาปีที่ 4) โรงเรียนวัดปากท่อวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาราชบุรี เขต 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปสมการสอนแบบปกติ.
วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2543). เอกสารการสอนชุดวิชา การอ่านภาษาอังกฤษ
(English Reading). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

มหัสรี นันตโลหิต. (2550). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสามารถทางการเขียน
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ผังมโนทัศน์กับการสอนแบบ
ปกติ. ปรินูญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ :
นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่น.

รัชนี เหว้งกิจ, และคณะ. (2546). สารการเรียนรู้พื้นฐานภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. กรุงเทพฯ
: ไทยวัฒนาพานิช.

โรงเรียนเอี่ยมพานิชวิทยา. (2552). ข้อมูลสารสนเทศทางวิชาการ. กรุงเทพฯ: โรงเรียน.

ล้วน สายยศ, และอังคณา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ:
ภาควิชาการวัดผลและการวิจัยทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

_____. (2539). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: ภาควิชาการวัดผลและ
การวิจัยทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

- วรพรรณ สิทธิเลิศ. (2537). ผลของการเรียนโดยวิธี ซี ไอ อาร์ ซี ที่มีต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจ ภาษา อังกฤษ และความคิดเห็นเกี่ยวกับบรรยากาศในชั้นเรียนของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วิราพร เกื้อปัญญา. (2541). ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยวิธี ซี ไอ อาร์ ซี. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วัชรรา เล่าเรียนดี. (2553). รูปแบบและกลยุทธ์การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด. พิมพ์ครั้งที่ 5 (ฉบับปรับปรุง). นครปฐม : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วันทนา เมืองจันทร์. (2547). การปลูกฝังนิสัยรักการอ่านให้เด็กในวัยเรียน. กรุงเทพฯ: วิทยาจารย์.
- วัฒนาพร ระวังทุกข์. (2542). แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (พิมพ์ครั้งที่ 2).ม.ป.ท.
- วรรณิ โสมประยูร. (2539). การสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : บริษัทโรงพิมพ์ ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.
- วิสาข์ จิตวิตร. (2543). การสอนอ่านภาษาอังกฤษ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- _____. (2543). การสอนอ่านภาษาอังกฤษ (พิมพ์ครั้งที่ 2). นครปฐม: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- แววดา พุกษา. (2550). การประเมินโครงการส่งเสริมนิสัยรักการอ่านของนักเรียน โรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตร์ มหาบัณฑิต (การจัดการ โครงการและการประเมิน โครงการ) กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.ถ่ายเอกสาร.
- แววมยุรา เหมือนนิล. (2541). การอ่านจับใจความ. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา แห่งชาติ.
- ศรัณย์ จันทร์ทะเล. (2548). การส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ความสามารถในการเขียนสรุปความและความภาคภูมิใจในตนเองของนักศึกษาระดับปริญญาตรีโดย การเรียนแบบ ซี ไอ อาร์ ซี. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- ศิริวรรณ เสนา. (2541). การศึกษาคุณลักษณะของเนื้อความสำหรับฝึกคัดลายมือที่ส่งผลต่อพัฒนาการด้านลายมือ และความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. สารนิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- ศิริวรรณ อินทร์พ่วง. (2540). ผลของการใช้วิธีสอนแบบ ซี ไอ อาร์ ซี ที่มีต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศศิธร ธัญลักษณ์นันท์. และคณะ (2542). ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและสืบค้น. กรุงเทพฯ . เวิร์ดเวฟ เอ็ดดูเคชั่น.
- ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร.(2545). จิตวิทยา : ทฤษฎีและปฏิบัติ. กรุงเทพฯ . สุวีริยาสาส์น.
- สมพิศ แสงศิริรักษ์. (2545). “ร่วมปฏิรูปการเรียนรู้กับครูต้นแบบ” การปฏิรูปการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การสอนแบบ “การเรียนรู้แบบร่วมมือ ตามแนวคิดทฤษฎีการสร้างความรู้”. นนทบุรี : แคนดิด มีเดีย จำกัด.
- สมิท ตั้งทวี. (2539). การใช้ภาษาเชิงปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- สมบัติ มหารศ. (2523). เอกสารการสอนภาษาไทยในโรงเรียนประถม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม.
- สมุทร เข้มเขาวนิช. (2542). เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- _____.(2540). การอ่านภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ :มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- เสาวนีย์ ณะสาร.(2553).การศึกษาความสามารถอ่านจับใจความและความสนใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านจากการสอนอ่านตามแนวการสอนแบบบูรณาการของเมอร์ดีอค.ปริญญาโทศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). รายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติ ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GAT) ปีการศึกษา 2545 ผลการสอบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. เอกสารอัดสำเนา.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2548). การประเมินการอ่าน ทิศวิเคราะห์ และเขียน ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).

- _____. (2546). กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา.
- _____. (2552). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำนักทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. (2552). การทดสอบการศึกษาระดับพื้นฐาน (O-Net) ปีการศึกษา 2552. กรุงเทพฯ: www.niets.or.th
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2545). หลักและวิธีการสอนอ่านภาษาไทย. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- _____. (2537). หลักและวิธีสอนอ่านภาษาไทย. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สุภัทรา อักษรนุเคราะห์. (2532). การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุมิตรา อังวัฒนากุล. (2540). แนวคิดและเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อมรรัตน์ ประทุมชาติศักดิ์. (2549). ผลของการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้โปรแกรมCIRCต่อความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่3. สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. สงขลา มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด. (2538). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างวิธีสอนโดยการใช้กระบวนการกลุ่มกับวิธีการสอนปกติ. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อวยพร พานิช และคณะ. (2543). ภาษาและหลักการเขียนเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุทุมพร ด้รงค์สมบัติ. (2543). ปัญหาการเรียนและเทคนิคช่วยให้ลูกเรียนดี. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์.
- Allen, V.I. (1999). **A comparison of student behavior in the cooperative learning versus lecture classroom.** Texas: Texas Woman's University.
- Artzt, A. F. and Newman, C. M. (1993). "Cooperative Learning," *The Mathematics Teacher*. 83 (6): 448-452.
- Artzt, A. F., & Newman, C. M. (1990). **Cooperative Learning.** *Mathematics Teacher*. 83: 448-452.

- Bartlett. (1980). **Top-Level Structure as an Organizational strategy for Recall of Classroom Text.** Dissertation Abstracts International, 12(1): 12-13.
- Bloom, Benjamin S. (1976). **Human Characteristics and School Learning.** New York: Mc Graw-Hill.
- Bond, B. L., and M. A. Thicker. (1979). **Reading Difficulties : Their Diagnosis and Correction.** Englewood Cliffs. New Jersey : Prentice-Hall, Inc.
- Bond, G.,& Tinker, M. (1957). **Reading Difficulty.** New York: Application-Century-Crafts Inc.
- Burmeister, L. E. (1974). **Improving Speed of Comprehension in Reading Strategies of Secondary School Teaching.** Massachusetts: Addison Wesley.
- Carrell, P R. (1997). **Jesus and the angels: Angelology and the Christology of the apocalypse of John.** Cambridge: Cambridge University Press.
- Chung, M. (1999). **Cooperative Learning of ESL Student in the General Education Classroom.** Dissertation Abstracts International, 37(1).
- Dimas, M.M.(1995). **The Effects of Cooperation Learning on the Self-esteem of Students Learning English as a Non-native Language.** Dissertation Abstracts International, 33(05), 1378.
- Goodman, Yetta.M. (198). **Roots of the Whole Language Movement.** The Elementary School Journal. 90(4): 215 – 220.
- Grellet, F. C. (1983). **Developing reading skills.** Cambridge : the Press Syndicate of the University of Cambridge.
- Irwin, J. W. (1991). **Teaching Reading Comprehension Process.** Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice hall, Inc.
- Johnson, D.W.,& Johnson, R. T. (1987). **Learning Together and alone Cooperative, Competitive and Individualistic Learning.** Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall.
- Johnson & Johnson. (1991). **Cooperative Learning and Competition.** Theory and Research Edina : Mainn Interaction Book.
- Kagan, S. (1994). **Cooperative Leaning resources for teachers.** Riverside, LA : University of California at Riverside.

- Kamenui, E. J., and D. C Simmons. (1990). **The Prevention of Academic Learning Problems**. London: Merrill Publishing Company.
- Madsen, H. S. (1983). **Technique in Testing**. New York: Oxford University Press.
- Maggart, Z. R., and Miles V. Z. (1992). **The Reading Process**. New York : Brown & Benchmark.
- Ruddell, M.R. (2002). **Vocabulary knowledge and comprehension: A comprehension process view of complex literacy relationships**. New York: International Reading Association.
- Smith, Corinne Roth. (1999). **Learning Disabilities The Interaction of Learner, Task, and Setting**. Boston: Allyn & Bacon.
- Slavin, R. E. (1978). **Student Teams and Achievement Divisions**. *Journal of Research and Development in Education*, No. 12, 41.
- _____. (1990). **STAD and TGT Cooperative Learning; Theory. Research and Practice**. Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall.
- _____. (1995). **Cooperative Learning: Theory Research and Practices**. 2nd ed. New Jersey: Prentice-Hall.
- Shell, Leo M. (1988). **Dilemmas in Assessing Reading Comprehension**. *The Reading Teacher* 42, 1 (October 1988): 13.
- Stauffer, R. G. (1969). **Directing reading maturity as a cognitive process**. New York : Harper & Row.
- The Johns Hopkins Team Learning Project Center for Social Organization of Schools. (2007). **Student Team Learning**. Retrieved 28 February 2010, from <http://www.successforall.net/curriculum/stlearn.htm>.
- Thinker, M. A. (1952). **Teaching Elementary Reading**. New York: Appleton-Crofts.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

1. นายธานีินทร์ คงอินทร์
อาจารย์ประจำสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จ
เจ้าพระยา
2. นางสาวสายสุนีย์ อุลิศ
อาจารย์ประจำสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จ
เจ้าพระยา
3. นางสาวพัชร์พรรณ พรชุตี
อาจารย์ประจำสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จ
เจ้าพระยา

ภาคผนวก ข
หนังสือราชการ

ที่ ศธ. 0564.14/พิเศษ

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
1061 ถ.อิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพฯ 10600

16 มกราคม 2555

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์สายสุนีย์ อุลิศ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบวัดค่าความเที่ยงตรงของเครื่องมือวิจัย

ด้วยนางสาว อรอนงค์ อ่องไต้ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปัจจุบันกำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การศึกษาผลสัมฤทธิ์ การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้วิธีซี ไอ อาร์ ซี ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6” โดยมีคณะกรรมการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ดังนี้

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สราวุธ เศรษฐขจร ประธานกรรมการควบคุม
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด กรรมการ
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เผด็จ กำคำ กรรมการ

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ ได้พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ ความสามารถที่จะให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ต่อการสร้างเครื่องมือวิจัยของนักศึกษาได้เป็นอย่างดี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้เกียรติเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยดังกล่าว ขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด)

กณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ 0-2473-7000 ต่อ 1810

ที่ ศธ. 0564.14/พิเศษ

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
1061 ถ.อิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพฯ 10600

16 มกราคม 2555

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์ธำนิทร์ คงอินทร์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบวัดค่าความเที่ยงตรงของเครื่องมือวิจัย

ด้วยนางสาว อรอนงค์ อ่องไ้ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปัจจุบันกำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การศึกษาผลสัมฤทธิ์ การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้วิธีซี ไอ อาร์ ซี ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6” โดยมีคณะกรรมการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ดังนี้

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สราวุธ เศรษฐขจร ประธานกรรมการควบคุม
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด กรรมการ
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เผด็จ กำคำ กรรมการ

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ ได้พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ ความสามารถที่จะให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ต่อการสร้างเครื่องมือวิจัยของนักศึกษาได้เป็นอย่างดี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้เกียรติเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยดังกล่าว ขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ 0-2473-7000 ต่อ 1810

ที่ ศธ. 0564.14/พิเศษ

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
1061 ถ.อิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพฯ 10600

16 มกราคม 2555

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์พัชพรภรณ์ ภรชุตี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบวัดค่าความเที่ยงตรงของเครื่องมือวิจัย

ด้วยนางสาว อรอนงค์ อ่องไต้ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปัจจุบันกำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การศึกษาผลสัมฤทธิ์ การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้วิธีซี ไอ อาร์ ซี ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6” โดยมีคณะกรรมการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ดังนี้

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สรายุทธ์ เศรษฐขจร ประธานกรรมการควบคุม
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด กรรมการ
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เผด็จ กำคำ กรรมการ

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ ได้พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ ความสามารถที่จะให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ต่อการสร้างเครื่องมือวิจัยของนักศึกษาได้เป็นอย่างดี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้เกียรติเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยดังกล่าว ขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ 0-2473-7000 ต่อ 1810

ที่ ศธ. 0564.14/พิเศษ

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
1061 ถ.อิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพฯ 10600

16 มกราคม 2553

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนเอี่ยมพานิชวิทยา(นางสาวมูทิตา แทนศิริ)

ด้วยนางสาวอรอนงค์ อ่องไต้ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ
ปัจจุบันกำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษด้วยวิธีการ
เรียนแบบร่วมมือ โดยใช้วิธี ซี ไอ อาร์ ซี ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6” โดยมีคณะกรรมการ
ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ดังนี้

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สราวุธ เศรษฐขจร ประธานกรรมการควบคุม
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด กรรมการ
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เผด็จ กำคำ กรรมการ

การทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลและใช้เครื่องมือวิจัย ณ
หน่วยงานของท่าน มหาวิทยาลัยจึงขอความอนุเคราะห์มายังท่านเพื่อให้นักศึกษาได้เก็บข้อมูลใน
การทำวิทยานิพนธ์เพื่อทำการวิจัยต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา ให้ความอนุเคราะห์จากท่านด้วยจะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ 0-2473-7000 ต่อ 1810

ภาคผนวก ค

ผลการวิเคราะห์คุณภาพแบบทดสอบ

ตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์ค่า IOC ของแบบทดสอบ โดยผู้เชี่ยวชาญ

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			คะแนนรวม	คะแนนเฉลี่ย	การแปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
5	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
14	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
16	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
18	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
19	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
20	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
21	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
22	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
23	+1	0	0	1	0.33	ใช้ไม่ได้
24	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
25	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ตารางที่ 7 (ต่อ) ผลการวิเคราะห์หาค่า IOC ของแบบทดสอบโดยผู้เชี่ยวชาญ

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			คะแนนรวม	คะแนนเฉลี่ย	การแปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
26	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
27	0	+1	0	1	0.33	ใช้ไม่ได้
28	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
29	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
30	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
31	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
32	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
33	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
34	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
35	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
36	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
37	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
38	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
39	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
40	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
41	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
42	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
43	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
44	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
45	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
46	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
47	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
48	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
49	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
50	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้

ตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบรายข้อ

ข้อ	ค่า p	การแปลผล	ค่า r	การแปลผล
1	0.50	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.29	มีค่าอำนาจจำแนกพอใช้
2	0.43	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.43	มีค่าอำนาจจำแนกดีมาก
3	0.43	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.29	มีค่าอำนาจจำแนกพอใช้
4	0.46	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.36	มีค่าอำนาจจำแนกดี
5	0.46	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.36	มีค่าอำนาจจำแนกดี
6	0.36	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างยาก	0.43	มีค่าอำนาจจำแนกดีมาก
7	0.46	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.21	มีค่าอำนาจจำแนกพอใช้
8	0.32	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างยาก	0.36	มีค่าอำนาจจำแนกดี
9	0.50	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.43	มีค่าอำนาจจำแนกดีมาก
10	0.54	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.50	มีค่าอำนาจจำแนกดีมาก
11	0.32	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างยาก	0.50	มีค่าอำนาจจำแนกดีมาก
12	0.46	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.36	มีค่าอำนาจจำแนกดี
13	0.46	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.50	มีค่าอำนาจจำแนกดีมาก
14	0.68	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย	0.64	มีค่าอำนาจจำแนกดีมาก
15	0.43	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.29	มีค่าอำนาจจำแนกพอใช้
16	0.36	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างยาก	0.57	มีค่าอำนาจจำแนกดีมาก
17	0.43	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.29	มีค่าอำนาจจำแนกพอใช้
18	0.32	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างยาก	0.36	มีค่าอำนาจจำแนกดี
19	0.35	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างยาก	0.42	มีค่าอำนาจจำแนกดีมาก
20	0.39	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.21	มีค่าอำนาจจำแนกพอใช้
21	0.46	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.50	มีค่าอำนาจจำแนกดี
22	0.32	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างยาก	0.21	มีค่าอำนาจจำแนกพอใช้
23	0.64	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย	0.42	มีค่าอำนาจจำแนกดี
24	0.43	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.43	มีค่าอำนาจจำแนกดี
25	0.46	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.36	มีค่าอำนาจจำแนกดี

ตารางที่ 8 (ต่อ) ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบรายข้อ

ข้อ	ค่า p	การแปลผล	ค่า r	การแปลผล
26	0.32	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างยาก	0.50	มีค่าอำนาจจำแนกดีมาก
27	0.32	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างยาก	0.64	มีค่าอำนาจจำแนกดีมาก
28	0.36	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างยาก	0.43	มีค่าอำนาจจำแนกดีมาก
29	0.50	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.29	มีค่าอำนาจจำแนกพอใช้
30	0.32	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างยาก	0.36	มีค่าอำนาจจำแนกดี
31	0.54	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.36	มีค่าอำนาจจำแนกดี
32	0.46	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.50	มีค่าอำนาจจำแนกดีมาก
33	0.61	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย	0.50	มีค่าอำนาจจำแนกดีมาก
34	0.21	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างยาก	0.28	มีค่าอำนาจจำแนกพอใช้
35	0.43	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.29	มีค่าอำนาจจำแนกพอใช้
36	0.43	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.43	มีค่าอำนาจจำแนกดีมาก
37	0.25	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างยาก	0.35	มีค่าอำนาจจำแนกดี
38	0.43	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.29	มีค่าอำนาจจำแนกพอใช้
39	0.50	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.29	มีค่าอำนาจจำแนกพอใช้
40	0.44	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายพอเหมาะ	0.57	มีค่าอำนาจจำแนกดี

ตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์ค่า IOC ของแผนการจัดการเรียนรู้โดยผู้เชี่ยวชาญ แผนการสอนที่ 1

ที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็น			รวม	เฉลี่ย	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1.	จุดประสงค์การเรียนรู้						
	1.1 สอดคล้องกับตัวชี้วัดตามหลักสูตรแกนกลาง	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	1.2 เขียนครอบคลุมทั้งด้าน K, P และ A	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
	1.3 สามารถวัดและประเมินผลทั้งสามด้านได้	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2.	สาระการเรียนรู้						
	2.1 มีองค์ประกอบครบทั้งสามด้านคือ ด้านความรู้ (K) ทักษะกระบวนการ (P) และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
	2.2 ระบุรายละเอียดของแต่ละด้านชัดเจน	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
3.	หลักฐานการเรียนรู้						
	3.1 แสดงรายละเอียดของชิ้นงานไว้ชัดเจน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	3.2 กำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผลชิ้นงาน/ภาระงานไว้อย่างชัดเจน	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
4.	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน						
	4.1 จัดกิจกรรมการสอนครบถ้วนตามขั้นตอนของวิธีการเรียนแบบ ซี ไอ อาร์ ซี	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
	4.2 นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
	4.3 จัดกิจกรรมหลากหลาย/เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	4.4 นักเรียนมีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผลที่แท้จริง	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
5.	สื่อการเรียนรู้						
	5.1 ใช้สื่อที่มีความหลากหลาย น่าสนใจ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	5.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	เฉลี่ย				0.82		

ตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์หาค่า IOC ของแผนการจัดการเรียนรู้โดยผู้เชี่ยวชาญ แผนการสอนที่ 2

ที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็น			รวม	เฉลี่ย	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1.	จุดประสงค์การเรียนรู้						
	1.1 สอดคล้องกับตัวชี้วัดตามหลักสูตรแกนกลาง	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	1.2 เขียนครอบคลุมทั้งด้าน K, P และ A	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
	1.3 สามารถวัดและประเมินผลทั้งสามด้านได้	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2.	สาระการเรียนรู้						
	2.1 มีองค์ประกอบครบทั้งสามด้านคือ ด้านความรู้ (K) ทักษะกระบวนการ (P) และ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
	2.2 ระบุรายละเอียดของแต่ละด้านชัดเจน	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
3.	หลักฐานการเรียนรู้						
	3.1 แสดงรายละเอียดของชิ้นงานไว้ชัดเจน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	3.2 กำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผล ชิ้นงาน/ภาระงานไว้อย่างชัดเจน	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
4.	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน						
	4.1 จัดกิจกรรมการสอนครบถ้วนตามขั้นตอนของวิธีการเรียนแบบ ซี ไอ อาร์ ซี	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
	4.2 นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
	4.3 จัดกิจกรรมหลากหลาย/เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	4.4 นักเรียนมีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผลที่แท้จริง	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
5.	สื่อการเรียนรู้						
	5.1 ใช้สื่อที่มีความหลากหลาย น่าสนใจ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	5.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	เฉลี่ย				0.85		

ตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์หาค่า IOC ของแผนการจัดการเรียนรู้โดยผู้เชี่ยวชาญ แผนการสอนที่ 3

ที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็น			รวม	เฉลี่ย	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1.	จุดประสงค์การเรียนรู้						
	1.1 สอดคล้องกับตัวชี้วัดตามหลักสูตรแกนกลาง	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	1.2 เขียนครอบคลุมทั้งด้าน K, P และ A	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
	1.3 สามารถวัดและประเมินผลทั้งสามด้านได้	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2.	สาระการเรียนรู้						
	2.1 มีองค์ประกอบครบทั้งสามด้านคือ ด้านความรู้ (K) ทักษะกระบวนการ (P) และ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	2.2 ระบุรายละเอียดของแต่ละด้านชัดเจน	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
3.	หลักฐานการเรียนรู้						
	3.1 แสดงรายละเอียดของชิ้นงานไว้ชัดเจน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	3.2 กำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผล ชิ้นงาน/ภาระงานไว้อย่างชัดเจน	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
4.	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน						
	4.1 จัดกิจกรรมการสอนครบถ้วนตามขั้นตอนของวิธีการเรียนแบบ ซี ไอ อาร์ ซี	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
	4.2 นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
	4.3 จัดกิจกรรมหลากหลาย/เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	4.4 นักเรียนมีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผลที่แท้จริง	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
5.	สื่อการเรียนรู้						
	5.1 ใช้สื่อที่มีความหลากหลาย น่าสนใจ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	5.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	เฉลี่ย				0.87		

ตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์ค่า IOC ของแผนการจัดการเรียนรู้โดยผู้เชี่ยวชาญ แผนการสอนที่ 4

ที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็น			รวม	เฉลี่ย	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1.	จุดประสงค์การเรียนรู้						
	1.1 สอดคล้องกับตัวชี้วัดตามหลักสูตรแกนกลาง	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	1.2 เขียนครอบคลุมทั้งด้าน K, P และ A	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	1.3 สามารถวัดและประเมินผลทั้งสามด้านได้	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2.	สาระการเรียนรู้						
	2.1 มีองค์ประกอบครบทั้งสามด้านคือ ด้านความรู้ (K) ทักษะกระบวนการ (P) และ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
	2.2 ระบุรายละเอียดของแต่ละด้านชัดเจน	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
3.	หลักฐานการเรียนรู้						
	3.1 แสดงรายละเอียดของชิ้นงานไว้ชัดเจน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	3.2 กำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผล ชิ้นงาน/ภาระงาน ไว้อย่างชัดเจน	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
4.	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน						
	4.1 จัดกิจกรรมการสอนครบถ้วนตามขั้นตอนของวิธีการเรียนแบบ ซี ไอ อาร์ ซี	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
	4.2 นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
	4.3 จัดกิจกรรมหลากหลาย/เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	4.4 นักเรียนมีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผลที่แท้จริง	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
5.	สื่อการเรียนรู้						
	5.1 ใช้สื่อที่มีความหลากหลาย น่าสนใจ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	5.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	เฉลี่ย				0.87		

ตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์หาค่า IOC ของแผนการจัดการเรียนรู้โดยผู้เชี่ยวชาญ แผนการสอนที่ 5

ที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็น			รวม	เฉลี่ย	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1.	จุดประสงค์การเรียนรู้						
	1.1 สอดคล้องกับตัวชี้วัดตามหลักสูตรแกนกลาง	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	1.2 เขียนครอบคลุมทั้งด้าน K, P และ A	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
	1.3 สามารถวัดและประเมินผลทั้งสามด้านได้	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2.	สาระการเรียนรู้						
	2.1 มุ่งเป้าครอบคลุมทั้งสามด้านคือ ด้านความรู้ (K) ทักษะกระบวนการ (P) และ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
	2.2 ระบุรายละเอียดของแต่ละด้านชัดเจน	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
3.	หลักฐานการเรียนรู้						
	3.1 แสดงรายละเอียดของชิ้นงานไว้ชัดเจน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	3.2 กำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผล ชิ้นงาน/ภาระงานไว้อย่างชัดเจน	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
4.	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน						
	4.1 จัดกิจกรรมการสอนครบถ้วนตามขั้นตอนของวิธีการเรียนแบบ ซี ไอ อาร์ ซี	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
	4.2 นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
	4.3 จัดกิจกรรมหลากหลาย/เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	4.4 นักเรียนมีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผลที่แท้จริง	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
5.	สื่อการเรียนรู้						
	5.1 ใช้สื่อที่มีความหลากหลาย น่าสนใจ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	5.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	0	+1	+1	3	0.67	ใช้ได้
	เฉลี่ย				0.82		

ตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์หาค่า IOC ของแผนการจัดการเรียนรู้โดยผู้เชี่ยวชาญ แผนการสอนที่ 6

ที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็น			รวม	เฉลี่ย	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1.	จุดประสงค์การเรียนรู้						
	1.1 สอดคล้องกับตัวชี้วัดตามหลักสูตรแกนกลาง	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	1.2 เขียนครอบคลุมทั้งด้าน K, P และ A	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
	1.3 สามารถวัดและประเมินผลทั้งสามด้านได้	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2.	สาระการเรียนรู้						
	2.1 มีองค์ประกอบครบทั้งสามด้านคือ ด้านความรู้ (K) ทักษะกระบวนการ (P) และ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
	2.2 ระบุรายละเอียดของแต่ละด้านชัดเจน	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
3.	หลักฐานการเรียนรู้						
	3.1 แสดงรายละเอียดของชิ้นงานไว้ชัดเจน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	3.2 กำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผล ชิ้นงาน/ภาระงานไว้อย่างชัดเจน	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
4.	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน						
	4.1 จัดกิจกรรมการสอนครบถ้วนตามขั้นตอนของวิธีการเรียนแบบ ซี ไอ อาร์ ซี	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	4.2 นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
	4.3 จัดกิจกรรมหลากหลาย/เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	4.4 นักเรียนมีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผลที่แท้จริง	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
5.	สื่อการเรียนรู้						
	5.1 ใช้สื่อที่มีความหลากหลาย น่าสนใจ	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
	5.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	เฉลี่ย				0.85		

ตารางที่ 15 ผลการวิเคราะห์หาค่า IOC ของแผนการจัดการเรียนรู้โดยผู้เชี่ยวชาญ แผนการสอนที่ 7

ที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็น			รวม	เฉลี่ย	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1.	จุดประสงค์การเรียนรู้						
	1.1 สอดคล้องกับตัวชี้วัดตามหลักสูตรแกนกลาง	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	1.2 เขียนครอบคลุมทั้งด้าน K, P และ A	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
	1.3 สามารถวัดและประเมินผลทั้งสามด้านได้	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2.	สาระการเรียนรู้						
	2.1 มีองค์ประกอบครบทั้งสามด้านคือ ด้านความรู้ (K) ทักษะกระบวนการ (P) และ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	2.2 ระบุรายละเอียดของแต่ละด้านชัดเจน	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
3.	หลักฐานการเรียนรู้						
	3.1 แสดงรายละเอียดของชิ้นงานไว้ชัดเจน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	3.2 กำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผล ชิ้นงาน/ภาระงานไว้อย่างชัดเจน	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
4.	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน						
	4.1 จัดกิจกรรมการสอนครบถ้วนตามขั้นตอนของวิธีการเรียนแบบ ซี ไอ อาร์ ซี	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	4.2 นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
	4.3 จัดกิจกรรมหลากหลาย/เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	4.4 นักเรียนมีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผลที่แท้จริง	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
5.	สื่อการเรียนรู้						
	5.1 ใช้สื่อที่มีความหลากหลาย น่าสนใจ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	5.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
	เฉลี่ย				0.87		

ตารางที่ 16 ผลการวิเคราะห์หาค่า IOC ของแผนการจัดการเรียนรู้โดยผู้เชี่ยวชาญ แผนการสอนที่ 8

ที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็น			รวม	เฉลี่ย	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1.	จุดประสงค์การเรียนรู้						
	1.1 สอดคล้องกับตัวชี้วัดตามหลักสูตรแกนกลาง	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	1.2 เขียนครอบคลุมทั้งด้าน K, P และ A	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
	1.3 สามารถวัดและประเมินผลทั้งสามด้านได้	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2.	สาระการเรียนรู้						
	2.1 มีองค์ประกอบครบทั้งสามด้านคือ ด้านความรู้ (K) ทักษะกระบวนการ (P) และ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
	2.2 ระบุรายละเอียดของแต่ละด้านชัดเจน	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
3.	หลักฐานการเรียนรู้						
	3.1 แสดงรายละเอียดของชิ้นงานไว้ชัดเจน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	3.2 กำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผล ชิ้นงาน/ภาระงานไว้อย่างชัดเจน	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
4.	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน						
	4.1 จัดกิจกรรมการสอนครบถ้วนตามขั้นตอนของวิธีการเรียนแบบ ซี ไอ อาร์ ซี	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
	4.2 นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
	4.3 จัดกิจกรรมหลากหลาย/เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	4.4 นักเรียนมีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผลที่แท้จริง	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
5.	สื่อการเรียนรู้						
	5.1 ใช้สื่อที่มีความหลากหลาย น่าสนใจ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	5.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	เฉลี่ย				0.85		

ตารางที่ 17 ผลการวิเคราะห์หาค่า IOC ของแผนการจัดการเรียนรู้โดยผู้เชี่ยวชาญ แผนการสอนที่ 9

ที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็น			รวม	เฉลี่ย	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1.	จุดประสงค์การเรียนรู้						
	1.1 สอดคล้องกับตัวชี้วัดตามหลักสูตรแกนกลาง	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	1.2 เขียนครอบคลุมทั้งด้าน K, P และ A	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
	1.3 สามารถวัดและประเมินผลทั้งสามด้านได้	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2.	สาระการเรียนรู้						
	2.1 มีองค์ประกอบครบทั้งสามด้านคือ ด้านความรู้ (K) ทักษะกระบวนการ (P) และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
	2.2 ระบุรายละเอียดของแต่ละด้านชัดเจน	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
3.	หลักฐานการเรียนรู้						
	3.1 แสดงรายละเอียดของชิ้นงานไว้ชัดเจน	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
	3.2 กำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผลชิ้นงาน/ภาระงานไว้อย่างชัดเจน	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
4.	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน						
	4.1 จัดกิจกรรมการสอนครบถ้วนตามขั้นตอนของวิธีการเรียนแบบ ซี ไอ อาร์ ซี	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
	4.2 นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
	4.3 จัดกิจกรรมหลากหลาย/เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	4.4 นักเรียนมีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผลที่แท้จริง	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
5.	สื่อการเรียนรู้						
	5.1 ใช้สื่อที่มีความหลากหลาย น่าสนใจ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	5.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	เฉลี่ย				0.80		

ตารางที่ 18 ผลการประเมินจากการวิเคราะห์หาค่า IOC ของแบบสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้วิธี ซี ไอ อาร์ ซี

คำชี้แจง

แบบสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้วิธีซี ไอ อาร์ ซีนี้จัดทำขึ้นทั้งหมด 18 ข้อเพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญประเมิน โดยผู้วิจัยจะได้นำผลการประเมินไปวิเคราะห์หาข้อคำถามที่มีคุณภาพสำหรับใช้ในการเก็บข้อมูล

โดยมีเกณฑ์กำหนดคะแนนความคิดเห็นของแบบสอบถามแต่ละข้อความไว้ดังนี้

- +1 แน่ใจว่าข้อความสอดคล้องกับเรื่องที่ต้องการวัด
- 0 ไม่แน่ใจว่าข้อความสอดคล้องกับเรื่องที่ต้องการวัด
- 1 แน่ใจว่าข้อความไม่สอดคล้องกับเรื่องที่ต้องการวัด

รายการพฤติกรรม	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	เฉลี่ย	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
<u>พฤติกรรมด้านการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม</u>						
<u>ด้านต่อสมาชิกในกลุ่ม</u>						
1.นักเรียนตั้งใจฝึกสะกดคำศัพท์ร่วมกับสมาชิกในกลุ่มของตน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2.นักเรียนตั้งใจฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์ร่วมกับสมาชิกในกลุ่มของตน	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
3.นักเรียนเขียนความหมายคำศัพท์โดยปรึกษากับสมาชิกในกลุ่มของตน	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
4.นักเรียนสลับกันอ่านออกเสียงเนื้อเรื่องร่วมกับสมาชิกในกลุ่มของตน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
5.นักเรียนช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการปฏิบัติกิจกรรมทุกขั้นตอน	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
6.นักเรียนยอมรับฟังความคิดเห็นส่วนใหญ่ของสมาชิกในกลุ่ม	0	+1	0	1	0.33	ใช้ไม่ได้
<u>ด้านต่อผลงานของกลุ่ม</u>						
1.นักเรียนมีการแบ่งหน้าที่ในการทำผลงานของกลุ่ม	+1	0	0	1	0.33	ใช้ไม่ได้
2.นักเรียนกระตือรือร้นในการทำผลงานกลุ่มให้สำเร็จ	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
3.นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อผลงานของตนเองซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของผลงานกลุ่ม	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
4.นักเรียนตั้งใจเขียนผลงานด้วยลายมือที่สวยงามเป็นระเบียบ	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
5.นักเรียนใช้พจนานุกรมในการหาความหมายของคำศัพท์	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
6.นักเรียนส่งงานตามเวลา	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
<u>ด้านต่อครูผู้สอน</u>						
1.นักเรียนให้ความสนใจในการทำกิจกรรมทุกขั้นตอน	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
2.นักเรียนมีการตอบข้อซักถามของครูผู้สอน	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
3.นักเรียนตั้งใจฟังขณะครูสอน	0	+1	0	1	0.33	ใช้ไม่ได้
4.นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่งของครูผู้สอนในขั้นตอนการทำงานอย่างเคร่งครัด	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
5.นักเรียนมีการซักถามครูผู้สอนเมื่อนักเรียนเกิดข้อสงสัยหรือเมื่อครูผู้สอนเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
6.นักเรียนให้ความร่วมมือกับครูผู้สอนในการออกมานำเสนอผลงานของกลุ่มตนเอง	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้

โครงสร้างลักษณะข้อสอบ

ตารางที่ 19 ตารางวิเคราะห์หลักสูตร หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 City Life และ หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 Advertising ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์	ระดับความเข้าใจในการอ่านจับใจความ			จำนวนข้อสอบ	อันดับความสำคัญ
		การแปลความหมายตามตัวอักษร	การจัดเรียบเรียงใหม่	การให้ความคิดเห็น		
1. การบรรยายเกี่ยวกับเมือง สิ่งของเครื่องใช้ในชีวิตประจำวัน 2. การถามหาสถานที่ตั้งของเมือง ลักษณะเมือง 3. การระบุหัวข้อเรื่องอ่านและจับใจความสำคัญ 4. การแสดงความคิดเห็นพร้อมทั้งการให้	1. บอกรายละเอียดของเรื่องที่อ่าน	14	-	-	14	1
	2. เรียงลำดับเหตุการณ์ของเรื่องที่อ่าน	3	-	-	3	5
	3. บอกใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน	2	-	-	2	6
	4. บอกความสัมพันธ์ระหว่างเหตุและผล	1	-	-	1	7

ตารางที่ 19 (ต่อ) ตารางวิเคราะห์หลักสูตร หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 City Life และ หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 Advertising ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์	ระดับความเข้าใจในการอ่านจับใจความ			จำนวนข้อสอบ	อันดับ ความสำคัญ
		การแปลความหมายตาม ตัวอักษร	การจัดเรียบเรียงใหม่	การให้ความคิดเห็น		
7. การแสดงความคิดเห็นพร้อมทั้งการให้เหตุผลประกอบ	แสดงความคิดเห็นและ รายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน โดยประสกับความคิดเห็น ส่วนตัวเพื่อให้ข้อสรุปต่อ เรื่องที่อ่าน	-	-	11	11	2
8. การค้นคว้า รวบรวม สรุปข้อมูล ข้อเท็จจริง และเปรียบเทียบเกี่ยวกับ เมนูอาหารต่าง ๆ ใน สถานที่ต่าง ๆ ที่เป็นที่ นิยม	บอกความหมายของคำหรือ ประโยคที่มีได้กล่าวไว้ โดยตรงจากเรื่องที่อ่าน	-	-	4	4	4

ตารางที่ 19 (ต่อ) ตารางวิเคราะห์หลักสูตร หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 City Life และ หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 Advertising ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์	ระดับความเข้าใจในการอ่านจับใจความ			จำนวนข้อสอบ	อันดับ ความสำคัญ
		การแปลความหมายตาม ตัวอักษร	การจัดเรียบเรียงใหม่	การให้ความคิดเห็น		
เหตุผลประกอบ 5. การเรียนรู้เกี่ยวกับ พฤติกรรมต่าง ๆ ของ ผู้บริโภคในการเลือก ของอุปโภคและบริโภค ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน	1. อ่านบทสนทนา บทความ แล้วสรุปข้อวินิจฉัยว่า เกี่ยวกับอะไร	-	10	-	10	3
	2. บอกใจความสำคัญของ เรื่อง ที่อ่าน	-	3	-	3	5
	3. แยกประเภทของสิ่งต่าง ๆ เป็นหมวดหมู่ตามลักษณะ เช่น คน, อารมณ์, ชนิดของ คำ, ชนิดของสิ่งของ	-	2	-	2	6
6. การระบุหัวเรื่องที่อ่าน และจับใจความสำคัญ						

ตารางที่ 19 (ต่อ) ตารางวิเคราะห์หลักสูตร หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 City Life และ หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 Advertising ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์	ระดับความเข้าใจในการอ่านจับใจความ			จำนวนข้อสอบ	อันดับความสำคัญ
		การแปลความหมายตามตัวอักษร	การจัดเรียบเรียงใหม่	การให้ความคิดเห็น		
	รวม	20	15	15	50	
	อันดับความสำคัญ	1	2	2		

ภาคผนวก ง
ตัวอย่างเครื่องมือสำหรับการวิจัย

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1
 รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555
 เวลา 1.30 ชั่วโมง

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบนี้เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ สร้างขึ้นโดยให้สอดคล้องกับระดับชั้นของการอ่านจับใจความตามทฤษฎีของบาร์เรท ซึ่งประกอบด้วย 3 ระดับชั้นดังนี้
 - ระดับชั้นที่ 1 ข้อ 1-19 เป็นแบบทดสอบวัดระดับการแปลความหมายตามตัวอักษร
 - ระดับชั้นที่ 2 ข้อ 20-35 เป็นแบบทดสอบวัดระดับการจัดเรียงเรียงใหม่
 - ระดับชั้นที่ 3 ข้อ 36-50 เป็นแบบทดสอบวัดระดับการให้ความคิดเห็น

2. ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียวและกาเครื่องหมาย x ลงในช่องตัว

a, b, c หรือ d ในกระดาษคำตอบดังตัวอย่าง

How many days are there in a week?

- a. five
- b. six
- c. seven
- d. eight

ข้อที่	a	B	c	d
1			x	

3. ถ้านักเรียนต้องการแก้ไขคำตอบให้นักเรียนลบคำตอบเดิมให้สะอาดแล้วกากบาทคำตอบใหม่ลงในกระดาษ
4. ห้ามนักเรียนขีดเขียนข้อความใดๆลงไปแบบทดสอบ

Part 1 (item 1-19)**Read the passage then choose the correct answer .****History of Chiang Mai**

King Mengrai founded the city of Chiang Mai (meaning "new city") in 1296, and it became the capital of the Lanna kingdom. The ruler was known as the Chao. The city was surrounded by a moat and a defensive wall, since nearby Burma was a constant threat. With the decline of the Lannathai kingdom, the city lost importance and was often occupied either by the Burmese or Thais from Ayutthaya. Chiang Mai was abandoned between 1776 and 1791. Chiang Mai formally became part of Siam in 1774 by an agreement with Chao Kavila, after the Thai King Taksin helped drive out the Burmese. Chiang Mai then slowly grew in cultural, trading and economic importance to its current status as the unofficial capital of northern Thailand, second in importance only to Bangkok.

(Adapted from : Wikipedia, the free encyclopedia, online 23 November 2011)

1. Who was the founder of Chiang Mai ?

a. Chao Lanna	c. King Taksin
b. Chao Kavila	d. King Mengrai

2. What was the city of Chiang Mai surrounded by ?

a. the river and the wall	c. the canal and the wall
b. a moat and the wall	d. the mountain and the wall

3. How long was Chiang Mai abandoned ?

a. 9 years	c. 11 years
b. 10 years	d. 12 years

4. Which item is the correct order ?
 1. Thai King Taksin helped drive out the Burmese.
 2. The city of Chiang Mai was founded in 1296.
 3. Chiang Mai formally became part of Siam.
 4. The city of Chiang Mai lost importance and was occupied.

a. 2-1-4-3

c. 2-4-1-3

b. 4-3-2-1

d. 1-2-3-4

Green papaya salad is the most popular dish among women in Thailand. It is a Northeastern food that is eaten with sticky rice and other Northeastern dishes such as Laab, beef salad and bamboo shoot salad. The two most popular types of green papaya salad have dried shrimp or salted crab. Green papaya salad with dried shrimp and peanuts is called *Som Tum Thai*. The green papaya salad with salted crab is called *Som Tum Poo*.

5. What is the Green papaya salad ?

a. It is a Southern food.

b. It is a Northeastern food.

c. It is a Northern food.

d. It is an Eastern food.

6. How many the most famous types of green papaya salad are there ?

a. two types.

b. three types.

c. four types.

d. six types.

7. What are the main ingredients of *Som Tum Thai* ? There are _____.

a. papaya , dried shrimp and peanuts.

b. papaya , salted crab and bean.

c. papaya , bamboo shoot and peanuts.

d. papaya , bean and peanuts.

This is method of making Tom Yum Goong. Boil water in a 2 quart pot. Peel the shrimp. Cut lemon grass into pieces, and bruise it to release the flavor. Drop the lemon grass in water and let boil for 5 minutes. Put the fish sauce ,1 lime's juice and chili pepper to the bowl. Remove the stems from the kaffir lime leaves and add the leafy part to the pot. Clean and halve the mushrooms and add them to the pot. Let it boil. Add the shrimp and turn off the heat. Scoop the shrimp and liquid into the serving bowls immediately. Add the Nam Prik Pao and serve.

8. Which item is the correct order?

1. Drop the lemon grass and let boil it for 5 minutes.
2. Boil water in a 2 quart pot.
3. Add the mushrooms and shrimp and turn off the heat.
4. Put the fish sauce ,lime's juice and chili pepper to the bowl.

a. 2-1-4-3

c. 2-4-1-3

b. 4-3-2-1

d. 1-2-3-4

Chicago is the third largest city in the United States. Over three million people live in the two hundred and twenty five mile area of Chicago.

The world's first skyscraper was constructed in Chicago in 1885. The skyscraper is a very tall building of many stories, often designed for office and commercial use. Today, some of the world's tallest and most famous skyscrapers are found in the city. One of the most famous skyscraper is The Sear Tower. It's located in downtown of Chicago.

(Adapt from : [www. Karn.tv](http://www.Karn.tv))

9. How many people are there in Chicago ? There are _____ .

a. one million people.

b. two millions people.

c. three millions people.

d. four millions people.

10. What is the most famous skyscrapers in Chicago ? It is _____ .

a. The Times Tower.

b. The Sears Tower.

c. The Sienna Tower.

d. The Empire State Building.

11. When was the first skyscraper constructed ?

a. in 1882.

b. in 1884.

c. in 1885.

d. in 1886.

Short Story Competition

Do you like writing stories? Do you have a good imagination?

Enter our short story competition and Win prizes of up to £100 in value.

The winning story in each category will be published in our magazine

A month of Stories.

Choose the subject of your story according to your age.	
Age	Choice of title
8-10 years	The most exciting day of my life
11-13 years	The best holiday
14-16 years	The best idol

Send your story by e-mail to : short-story@publibooks.com

Send your entry by 31st October.

12. What is the advertisement about ?

a. letter	b. fiction
c. short story	d. movie

13. Who can write a story entitled *The best holiday* ?

a. Manee is 10 years old.	b. Sarah is 12 years old.
c. Vichai is 14 years old.	d. John is 15 years old.

14. What is the value of the prizes? The value of prizes are _____.

a. £100.	b. £200.
c. £300.	d. £400.

24. Where can you buy this food ?
- a. a school
b. a sport complex
c. a restaurant
d. a bookstore
25. What adjective does describe this food ?
- a. cheap, convenient
b. cheap, fat
c. fat, quick
d. bad, customer
26. What happens when you eat a lot of food ?
- a. You will have diarrhea.
b. You will get fatness.
c. You will strong and healthy.
d. You should have slim body.

Table-Tennis Championship 2008

Calling all table-tennis enthusiasts
From 8 to 14 years of age!
Come and take part in the Table-Tennis
Championship 2008.

The competition will be held from
1 December until 10 December 2008 at
Master Sports Complex, Johor Bahru.

Special Guests :
Anna Cheng and Jenny Lin
(Asian Masters 2006, doubles gold medalists)

PLEASE EMAIL :
Mr Jeffrey Lee (competition@tabletennis.com)
For enquiries and to obtain a copy of the registration form.

27. What is the poster mainly about ? The poster is mainly about _____ .
- a. tennis
b. table tennis
c. football
d. basketball
28. Where will you be staying during the competition ?
- a. I will be at the gymnasium.
b. I will be at the hotel.
c. I will be at the sport complex.
d. I will be at the school.
29. If you want to take part in the competition what would you do ?
- a. I would copy the registration form from the website.
b. I would walk in to registration.
c. I would send an e-mail to obtain of the registration form.
d. I would call to Mr Jeffrey Lee.
30. What equipment is used for this sport ?
- a. a rope.
b. a balloon.
c. a racket.
d. a bicycle.

Part 3 (item 31-40)

Read the passage then choose the correct answer .

Jannie Harris is a young American girl who lives with her family in Arizona. It is in the south – western part of the United States. It is a dry and mountains part of the country. Jannie is now a student at Scottsdale high school. After high school, Jannie wants to go to Tucson to study primary teaching at the University of Arizona. Some days in the future she would like to teach poor children in one of the big city in the United States.

31. How is Jannie ?
- a. She is stringy.
b. She is polite.
c. She is kind.
d. She is patient.

32. Why does Jannie want to study at the University of Arizona ?
- Because she would like to meet new friends.
 - Because she would like to teach the children.
 - Because she didn't want to be a police.
 - Because she wants to study about drawing .
33. What does Jannie want to become in the future ?
- She want to become a nurse.
 - She want to become a teacher.
 - She want to become a dentist.
 - She want to become a scientist.
34. It is a dry and mountains part of the country. What does the sentence mean ?
- American is a dry and mountains part of the country.
 - Arizona is a dry and mountains part of the country.
 - United States is dry.
 - South-western is a part of the U.S.A.
35. "She would like to teach poor children" What are poor children like ?
- People who have very little money.
 - People who are bad.
 - People who study at high school.
 - People who don't have any job.

THAI FOR FOREIGNERS

- Taught by Experienced Teachers from
INTENSIVE THAI CHULALONGKORN UNIVERSITY

- Communicative skills Guaranteed

- Get more than 25 % discount
 - Money back guaranteed
- For first 3-hours

Tel. 0-2798-7698

www.thaiteach.com

36. Where is the message probably from ?

- a. a car magazine
- b. a comic book
- c. an English newspaper
- d. a novel book

37. Who is the owner of this message ?

- a. an international school
- b. university students
- c. foreigners
- d. American students

THAILAND SUPERCHEF CONTEST. If you can cook Tom yum goong, green papaya salad, Thai green curry .Then here's your chance to show your culinary skill in a cooking contest. The winner receives a ฿20,000 cash prize, a certificate. The final round takes place on THAIMEX 2003's opening day, May 28. Send your application to Service Trade Division, Department of Export Promotion, Ministry of Commerce, 22/77

Ratchadaphisek Rd. Through Apr. 20.

38. What is the text about ?

- a. The text is about cooking contest.
- b. The text is about sport contest.
- c. The text is about singing contest.
- d. The text is about supermodel contest.

39. The final round takes place on THAIMEX 2003's opening day.

What does the sentence mean ?

- a. THAIFEX is a place for final round contest.
- b. THAIFEX is a certificate for the winner.
- c. THAIFEX is the place for send your application.
- d. THAIFEX is the name of cooking contest.

40. Here's your chance to show your culinary skill in cooking contest.

What does the sentence mean ?

- a. It is opportunity for show your cooking skill.
- b. You can singing in this contest.
- c. This contest is for cooking international food.
- d. There are many kind of dessert in this contest.

*****The End*****

แนวทางในการจัดทำแผนการเรียนรู้การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ
ตามทฤษฎีการอ่านจับใจความของบาร์เรท

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-3	กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ตามระดับขั้นที่ 1
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4-6	กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ตามระดับขั้นที่ 2
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7-9	กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ตามระดับขั้นที่ 3

แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ
ด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้วิธี ซี ไอ อาร์ ซี

Unit : City Life

Topic: Life in Big City

รหัสวิชา อ 16101

ชื่อรายวิชา ภาษาอังกฤษ 1 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ภาคเรียนที่ 1 เวลา 2 ชั่วโมง

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ผู้สอน นางสาว อรอนงค์ อ่องไต้

1.เป้าหมายหลักของการเรียนรู้

1.1 มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ด 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ด.1.2 มีทักษะในการสื่อสารทางภาษา แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด

4.บอกใจความสำคัญและตอบคำถามจากการฟัง และอ่านบทสนทนา นิทานง่าย ๆ และเรื่องเล่า

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. อ่านออกเสียงคำศัพท์จากเรื่องที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง (K)
2. บอกความหมายคำศัพท์จากเรื่องที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง (K)
3. บอกรายละเอียดของเรื่องที่อ่านได้ (K)
4. จับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ (K)
5. ใช้ทักษะกระบวนการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้วิธี ซี ไอ อาร์ ซี ได้ (P)
6. มีระเบียบวินัย (A)

3.สาระสำคัญ

การอ่านเรื่องราวเกี่ยวกับเมืองต่าง ๆ ที่สำคัญหรือสถานที่น่าประทับใจเป็นการอ่านเพื่อการนำไปใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน มีทักษะกระบวนการทำงานกลุ่มและมีระเบียบวินัย

4. สาระการเรียนรู้

ความรู้ (Knowledge)

หน้าที่ทางภาษา (Function) : Telling a story in Present Simple Tense

: Making questions and answering questions

คำศัพท์ (Vocabulary) : engineer, busy, noise, hard, people, outside, bark, keep, should, argue, almost, mad

โครงสร้างประโยค (Structure) : Wh-question

- What does he do ?
- Where does he live ?

Present Simple Tense (Subject + Verb₁)

- He is an engineer.
- He lives in a big city.

วัฒนธรรม (Culture) : ความแตกต่างด้านวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

ทักษะกระบวนการ (Process) : ใช้กระบวนการเรียนแบบร่วมมือ โดยใช้วิธี ซี ไอ อาร์ ซี

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (Attribute) : มีระเบียบวินัย (A)

5. หลักฐานของการเรียนรู้

5.1 ชิ้นงาน /ภาระงาน

1. Worksheet 1-4
2. แบบสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีเรียนแบบร่วมมือ โดยใช้วิธีซี ไอ อาร์ ซี
3. แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านรายบุคคล

5.2 การวัดและประเมินผล

1. ใบงานถูกต้อง ผ่านเกณฑ์ไม่ต่ำกว่า 80 %
2. อ่านออกเสียงถูกต้อง ผ่านเกณฑ์ไม่ต่ำกว่า 80 %
3. ตรวจสอบทดสอบความเข้าใจในการอ่านรายบุคคลผ่านเกณฑ์ไม่ต่ำกว่า 80 %
4. แบบสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีเรียนแบบร่วมมือ โดยใช้วิธีซี ไอ อาร์ ซี ผ่านเกณฑ์ไม่ต่ำกว่า 80 %
5. ประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านระเบียบวินัย ได้อย่างน้อย 9-14 คะแนน (50-64 %)

6. เกณฑ์ประเมินผลและมอบรางวัล (รวมคะแนนแผน 1-3)

- 36-50 คะแนน (ร้อยละ 80 ขึ้นไป) ได้รางวัลที่หนึ่ง
- 26-35 คะแนน (ร้อยละ 60 ขึ้นไป) ได้รางวัลที่สอง
- 16-25 คะแนน (ร้อยละ 40 ขึ้นไป) ได้รางวัลที่สาม
- ≤ 15 คะแนน (ร้อยละ 20 ขึ้นไป) ได้รางวัลชมเชย

6. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

วิธีที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน คือ วิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้วิธี ซี ไอ อาร์ ซี

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำเสนอ

1. นักเรียนและครูร่วมกันสนทนาถึงความหมายของ “City Life”
2. อาสาสมัครนักเรียนออกมาเล่าประสบการณ์เกี่ยวกับการใช้ชีวิตภายในชุมชนของนักเรียน
3. ครูนำเสนอคำศัพท์ใหม่ โดยให้นักเรียนคู่อธิบายความหมายของคำศัพท์แล้วให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์ให้ถูกต้อง
4. ครูนำเสนอการใช้โครงสร้างประโยคของ Present simple tense คือ Subject + Verb₁
5. ครูแนะนำวิธีการอ่านจับใจความโดยอ่านแล้วสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องราวได้ และสามารถตอบคำถามจากเรื่อง เล่าต่อหรือสรุปเรื่องราวได้

ขั้นที่ 2 ขั้นฝึกทำงานเป็นทีม

1. ครูแจกใบงานที่ 1 ให้นักเรียนทุกคน
2. นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์จากใบงานที่ 1 กับคู่ของตน จนสามารถอ่านได้ถูกต้อง
3. นักเรียนฝึกหาความหมายคำศัพท์จากใบงานที่ 2 โดยหาจากพจนานุกรมแล้วจับคู่คำศัพท์กับความหมายของคำศัพท์แต่ละคำให้ถูกต้องโดยปรึกษากับคู่ของตนเอง เมื่อทำของตนเองเสร็จแล้ว ให้ช่วยกันทำผลงานของทีม
4. เลือกคำศัพท์จากใบงานที่ 2 ในข้อ 2.1 ไปแต่งประโยคในข้อ 2.2 อย่างน้อย 4 คำ โดยปรึกษากับคู่ของตนเองหรือสมาชิกในกลุ่ม เมื่อทำของตนเองเสร็จแล้วให้ทำผลงานของทีมอีกชุดหนึ่ง
5. ครูนำบัตรเนื้อหาให้นักเรียนคนละหนึ่งชุดเพื่อฝึกอ่านออกเสียง โดยครูบอกจุดประสงค์ในการอ่านหาใจความสำคัญเพื่อให้นักเรียนอ่านได้อย่างเข้าใจและบอกรายละเอียดของเนื้อเรื่องได้
6. นักเรียนแต่ละกลุ่มจับคู่ของตนในการฝึกอ่านออกเสียง โดยสลับกันอ่านออกเสียงให้คู่ของตนเอ ฟัง ขณะที่คนหนึ่งอ่าน อีกคนหนึ่งฟังและดูตามไปด้วย เพื่อตรวจดูว่าคู่ของตนอ่านผิดหรือไม่จะได้ช่วยแก้ไขให้ถูกต้อง

7. ขณะที่นักเรียนอ่าน ครูคอยเดินดูนักเรียนทุกกลุ่ม เพื่อสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในการทำกิจกรรม และคอยช่วยเหลือเมื่อนักเรียนมีปัญหา
8. ครูแจกใบงานที่ 3 ให้นักเรียนทุกคน
9. นักเรียนช่วยกันอ่านจับใจความสำคัญและค้นหาคำตอบจากใบงานที่ 3 กับคู่ของตนเอง โดยปรึกษากันเพื่อได้คำตอบที่ถูกต้อง นักเรียนแต่ละคนเขียนคำตอบของตนเองส่งครู เมื่อทำของตนเองเสร็จแล้วให้ช่วยกันทำเป็นผลงานของทีมอีกชุดหนึ่ง
10. ครูแจกใบงานที่ 4 ให้นักเรียนทุกคน
11. นักเรียนแต่ละคนค้นหารายละเอียดของเรื่องที่อ่าน เพื่อหาคำตอบให้สัมพันธ์กับคำถามในใบงานที่ 4 โดยปรึกษากับคู่ของตน เมื่อเขียนเสร็จแล้ว ให้เพื่อนในกลุ่มช่วยกันตรวจแก้ไขให้ถูกต้องแล้วทำเป็นผลงานของทีม
12. ครูสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนเป็นรายกลุ่มในขณะที่ทำกิจกรรมทุกขั้นตอน โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรม

ขั้นที่ 3 ขั้นตอนการทดสอบ

1. ครูแจกแบบทดสอบ ให้นักเรียนทดสอบเป็นรายบุคคลโดยใช้เวลาประมาณ 15 นาทีโดยไม่อนุญาตให้ช่วยเหลือกัน

ขั้นที่ 4 ขั้นตรวจความสำเร็จของกลุ่ม

1. ครูตรวจคะแนนของนักเรียนแต่ละคน เสร็จแล้วนำคะแนนของแต่ละคนในกลุ่มมารวมกันแล้วเฉลี่ยเป็นคะแนนของทีม
2. ดิฉประกาศชมเชยสำหรับกลุ่มที่ได้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดชั่วโมงเรียนถัดไป

7. สื่อการเรียนรู้

7.1 บัตรคำศัพท์

7.2 แบบสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีเรียนแบบร่วมมือ โดยใช้วิธีซีไอ อาร์ ซี

7.3 บทอ่านเรื่อง Big City Noise

7.4 ใบงานที่ 1-4

7.5 แบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านออกเสียง

7.6 แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ เรื่อง Life in Bangkok และ

Singapore

7.7 แบบบันทึกคะแนนการปฏิบัติกิจกรรม

7.8 รายการคำศัพท์จากบทอ่าน Big City Noise

7.9 แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

7.10 พจนานุกรมทั้งไทยและอังกฤษ

8. แหล่งการเรียนรู้

1.ห้องสมุด

2.Internet

9. กิจกรรมเสนอแนะ

.....
.....
.....
.....

10. ข้อเสนอแนะของหัวหน้าสถานศึกษา หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....
.....
.....
.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการ โรงเรียนเอี่ยมพานิชวิทยา

...../...../.....

11. บันทึกหลังการสอน

11.1 ผลการสอน.....

11.2 ปัญหาอุปสรรค.....

11.3 แนวทางแก้ไข.....

ลงชื่อ.....

(นางสาว อรอนงค์ อ่องไต้)

ตำแหน่ง ครูผู้สอน

...../...../.....

Worksheet 1

Group Name..... The head of group.....

NameClass.....Number.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนฝึกอ่านคำศัพท์ต่อไปนี้กับคู่ของตนเองให้ถูกต้อง

engineer	busy
noise	hard
people	bark
argue	keep
almost	mad

Worksheet 2

Group Name..... The head of group.....

Name Class..... Number.....

คำชี้แจง 2.1 ให้นักเรียนบอกความหมายของคำศัพท์ต่อไปนี้โดยนำพยัญชนะจากคอลัมน์ B มาเติมหน้าคำศัพท์ในคอลัมน์ A ให้ถูกต้อง เขียนคำตอบของตนเอง 1 ชุด และทำงานเป็นผลงานของทีม เพื่อส่งครูอีก 1 ชุด

No.	Column A	Column B
1engineer	a. It's difficult to do, understand or answer
2busy	b. a person who build machines, buildings, road, etc.
3noise	c. persons; men, women and children
4hard	d. having a mild that does not work normally.
5people	e. a sound , especially when it is loud, unpleasant or disturbing.
6bark	f. having a lot of to do
7keep	g. not quite
8argue	h. the short loud sound made by dogs
9almost	i. to continue to have something and not give it back
10mad	j. to speak angrily to somebody

คำชี้แจง 2.2 ให้นักเรียนนำคำศัพท์จากข้อ 2.1 มาแต่งประโยคอย่างน้อย 4 คำ

1.....

2.....

3.....

4.....

เกณฑ์การประเมินผลการทำใบงานที่ 2 ข้อ 2.1

ครูให้คะแนนโดย ถ้าตอบถูกได้ข้อละ 1 คะแนน ตอบผิดหรือไม่ตอบได้ 0 คะแนน และมีเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

คะแนนที่ได้	ผลการประเมิน
ได้คะแนน 8-10 คะแนน	ดี (ร้อยละ 80-100)
ได้คะแนน 4-7 คะแนน	พอใช้ (ร้อยละ 50-79)
ได้คะแนน 0-3 คะแนน	ปรับปรุง (ร้อยละ 0-49)

เกณฑ์การประเมิน ผลการทำใบงานที่ 2 ข้อ 2.2

ลักษณะของงาน	คะแนนที่ได้	ผลการประเมิน
- เขียนเรียบเรียงประโยคถูกต้อง - ลายมืออ่านง่าย ผลงานสะอาด	4	ดีมาก
- เขียนเรียบเรียงประโยคถูกต้องเกือบหมด - ลายมืออ่านง่าย ผลงานสะอาด	3	ดี
- เขียนเรียบเรียงประโยคถูกต้องบ้าง - ลายมือค่อนข้างอ่านง่าย ผลงานค่อนข้างสะอาด	2	ปานกลาง
- เขียนเรียบเรียงประโยคผิดมาก - ลายมืออ่านยาก ผลงานไม่สะอาด	1	พอใช้
- เขียนสะกดผิดมาก - ลายมืออ่านยาก ผลงานไม่สะอาด	0	ปรับปรุง

Worksheet 3

Group Name..... The head of group.....

Name Class..... Number.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนอภิปรายคำตอบจากคำถามที่กำหนดให้กับคู่ของตนเอง โดยใช้เนื้อเรื่อง Big City Noise แล้วเขียนคำตอบเป็นสำนวนของตนเอง 1 ชุด และช่วยกันทำเป็นผลงานของทีมส่งครูอีก 1 ชุด

1. What work does Olaf do ?

2. Where did Olaf live ?

3. When do people hear the noise ?

4. What is the problem in the city ?

5. Where do people keep animal at night ?

เกณฑ์การประเมินผลการทำงานที่ 3

ครูให้คะแนน โดย ถ้าตอบถูกได้ข้อละ 1 คะแนน ตอบผิดหรือไม่ตอบได้ 0 คะแนน และมี
เกณฑ์การประเมิน ดังนี้

คะแนนที่ได้	ผลการประเมิน
ได้คะแนน 4-5 คะแนน	ดี (ร้อยละ 80-100)
ได้คะแนน 2-3 คะแนน	พอใช้ (ร้อยละ 50-79)
ได้คะแนน 0-1 คะแนน	ปรับปรุง (ร้อยละ 0-49)

Worksheet 4

Group Name..... The head of group.....

Name Class..... Number.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องเพื่อค้นหารายละเอียดของเรื่อง จากนั้นนำพหุคูณในคอลัมน์ B ใส่ไว้หน้าข้อความในคอลัมน์ A เพื่อให้คำถามและคำตอบมีความสัมพันธ์กัน

Big City Noise

My name is Olaf. I am an engineer. I live in the big city of New York. I live on a busy road. People don't seem to hear the noise during the day. But at night, the noise makes it hard to sleep. My road has a lot of animals too. People keep their animals outside in their yards at night. There are cats and dogs. One dog barks more than others do. His name is Simba. Simba is Mr. Check's dog. "That is a very bad dog. He keeps me up at night," says Mr. Lucas. He lives next door to Mr. Check. "You should give him away," says Mr. Lucas. This makes Mr. Check very mad. Two men argue about Simba's barking almost everyday. This is what living in a big city is like. There is a lot of noise.

Directions : Put the letters from column B to column A

คอลัมน์ A	คอลัมน์ B
_____ 1. It's in Outside.	a. Where does Olaf live ?
_____ 2. New York	b. What does Olaf say it make noise ?
_____ 3. Simba	c. What does Olaf say about his road ?
_____ 4. Mr. Cheek	d. Which noise makes Mr. Lucas mad ?
_____ 5. A dog barking.	e. Who argues every day ?
_____ 6. Olaf	f. What could Mr. Cheek do to help Mr. Lucas sleep ?
_____ 7. Mr. Lucas	g. Who says Simba is a bad dog ?
_____ 8. It is busy.	h. Who lives next door to Mr. Cheek ?
_____ 9. Take his dog inside at night.	i. Whose dog is Simba ?
_____ 10. Mr. Lucas and Mr. Cheek	j. Where do the dogs stay at night ?
_____ 11. Engineer	k. What keeps Mr. Lucas wake up at night ?
_____ 12. Dogs	l. What does Olaf do ?

เกณฑ์การประเมินผลการทำงานที่ 3

ครูให้คะแนน โดย ถ้าตอบถูกได้ข้อละ 1 คะแนน ตอบผิดหรือไม่ตอบได้ 0 คะแนน และมี
เกณฑ์การประเมิน ดังนี้

คะแนนที่ได้	ผลการประเมิน
ได้คะแนน 9-12 คะแนน	ดี (ร้อยละ 80-100)
ได้คะแนน 5-8 คะแนน	พอใช้ (ร้อยละ 50-79)
ได้คะแนน 0-4 คะแนน	ปรับปรุง (ร้อยละ 0-49)

Individual Test

Name.....No..... Class.....

Directions Read the passage and choose the correct answer.

Life in Bangkok

My name is Suwannee. I am a nurse. I live in Bangkok, that is the capital of Thailand. I work at Phayathai hospital, it is about 15 km. from my house. I go to work by car everyday. There are many people in the town. In the morning and evening, I often meet the traffic jam, that's common in Bangkok. When it rains heavily or accident on the road, the traffic is so bad. The cars can't move for a long time . People in the town should use public transportation to go to work, such as sky train, subway, bus or van. That can decrease number of cars on the road and improve quality of life.

1. What is Suwannee's job ?

a. teacher	b. manager	c. nurse	d. doctor
------------	------------	----------	-----------
2. Where does Suwannee live ?

a. Chiang Mai	b. Bangkok	c. Phuket	d. Boston
---------------	------------	-----------	-----------
3. How does Suwannee go to work ?

a. by bus	b. by train	c. by van	d. by car
-----------	-------------	-----------	-----------
4. What is the problem on the road in Bangkok ?

a. There are a lot of thieves.
b. There is a lot of roads.
c. There is traffic jam.
d. It's rains heavily.

5. What should people do to decrease the number of cars on the road ?

They should _____ .

- a. use transportation.
- b. sell their cars.
- c. ride a bicycle.
- d. go to work by train.

6. What is public transportation in Bangkok ?

- a. sky train , motorcycle taxi
- b. subway , taxi
- c. sky train, bus
- d. bus , boat

Singapore

If you go to Singapore, you must not miss visiting merlion, a symbol of Singapore. The merlion is a statue with the head of a lion and the body of fish. The statue was named after the combination of two words, mermaid and lion. The merlion was designed by Freser Brunner in 1964 and was used as a logo of Singapore Tourism Board (Singapore tourist centers.) The merlion has become a trademark of Singapore since that time.

7. What is the symbol of Singapore ?

a. a lion	b. a fish	c. merlion	d. mermaid

8. Who designed the merlion ?

a. a tourist	b. Mr. Freser	c. An engineer	d. Mr. Frank

9. When was the merlion designed ?

a. In 1964	b. In 1965	c. In 1966	d. In 1967

10. What does the merlion look like ?
- a. The head of tiger, the body of fish.
 - b. The head of lion, the body of snake.
 - c. The head of fish, the body of lion.
 - d. The head of lion, the body of fish.

Total point

เฉลยแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

เรื่อง **Life in Bangkok**

1. c

2. b

3. d

4. c

5. a

6. c

เฉลยแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ

เรื่อง **Singapore**

7. c

8. b

9. a

10. d

แบบสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมของนักเรียนที่เรียน

ด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้วิธีซี ไอ อาร์ ซี

ชื่อกลุ่ม _____

ชื่อ _____ ชั้น ป.6/1 เลขที่ _____

คำชี้แจง ให้ผู้สอนสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในด้านต่าง ๆ ของนักเรียน แล้วขีด / ลงในช่องรายการพฤติกรรมที่นักเรียนมีการปฏิบัติ

รายการพฤติกรรม	เกณฑ์การประเมิน	
	ปฏิบัติ	ไม่ปฏิบัติ
พฤติกรรมด้านการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม		
ด้านต่อสมาชิกในกลุ่ม		
1. นักเรียนตั้งใจฝึกสะกดคำศัพท์กับคู่ของตน		
2. นักเรียนตั้งใจฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์กับคู่ของตน		
3. นักเรียนเขียนความหมายคำศัพท์โดยปรึกษากับคู่ของตน		
4. นักเรียนสลับกันอ่านออกเสียงเนื้อเรื่อง		
5. นักเรียนช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในการปฏิบัติกิจกรรมทุกขั้นตอน		
ด้านต่อผลงานของกลุ่ม		
1. นักเรียนกระตือรือร้น ในการทำผลงานกลุ่มให้สำเร็จ		
2. นักเรียนรับผิดชอบงานของตนเอง		
3. นักเรียนตั้งใจเขียนผลงานด้วยลายมือที่สวยงามเป็นระเบียบ		
4. นักเรียนใช้พจนานุกรมในการหาความหมายของคำศัพท์		
5. นักเรียนส่งงานตามตามเวลา		
ด้านต่อครูผู้สอน		
1. นักเรียนให้ความสนใจในการทำกิจกรรมทุกขั้นตอน		
2. นักเรียนมีการตอบข้อซักถามของครูผู้สอน		
3. นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่งของครูผู้สอน ในขั้นตอนการทำงานอย่างเคร่งครัด		
4. นักเรียนมีการซักถามครูผู้สอนเมื่อมีข้อสงสัย		
5. นักเรียนมีการเตรียมอุปกรณ์การเรียนครบถ้วน		
รวม		
ร้อยละ		

แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความมีระเบียบวินัย

ชื่อกลุ่ม _____

ชื่อ _____

ชั้น ป.6/1 เลขที่ _____

คำชี้แจง ให้ผู้สอนสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน แล้วขีด ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับคะแนน

เกณฑ์การให้คะแนนระดับคุณภาพ

ดี - พฤติกรรมที่ปฏิบัติชัดเจนและสม่ำเสมอให้ 3 คะแนน

ปานกลาง - พฤติกรรมที่ปฏิบัติชัดเจนและบ่อยครั้งให้ 2 คะแนน

พอใช้ - พฤติกรรมที่ปฏิบัติบางครั้งให้ 1 คะแนน

ข้อที่	พฤติกรรมที่แสดงออก	ระดับคุณภาพ		
		3(ดี)	2(ปานกลาง)	1(พอใช้)
1	ปฏิบัติตามข้อตกลงในการทำกิจกรรมของชั้นเรียน			
2	รับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มที่			
3	ตรงต่อเวลาในการทำกิจกรรมต่างๆและส่งผลงานตรงตามเวลา			
4	ผลงานถูกต้องและเป็นระเบียบเรียบร้อย			
5	มีความซื่อสัตย์สุจริต			
6	แต่งกายถูกต้องตามกฎ ระเบียบ และข้อตกลง			
7	เปิดโอกาสให้ผู้อื่นแสดงความคิดเห็น			
8	มีการวางแผนการทำงานภายในกลุ่ม			
	รวม			
	สรุปผล			

เกณฑ์การสรุปผล

ดีเยี่ยม - 21-24 คะแนน (80-100 %)

ดี - 15-20 คะแนน (65-79 %)

พอใช้ - 9-14 คะแนน (50-64 %)

ปรับปรุง - 1-8 คะแนน (ต่ำกว่า 50%)

ภาคผนวก จ
สำเนาอนุมัติบัตร

This is to certify that

Onanong Onglai

has successfully completed a
Teaching English Training Course
1st – 8th April 2011

The course included the following topics:

- The Communicative Classroom and TESOL Methodology
 - Teaching Productive and Receptive Skills
 - Phonology
 - Classroom Management – Holistic Approach
 - TESOL Resources

Principal: _____

Date: 8th April 2011

ภาคผนวก ฉ

ใบตอบรับการตีพิมพ์บทความวิจัย

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นางสาวอรอนงค์ อ่องไถ่
วัน เดือน ปี เกิด	17 ตุลาคม 2530
ที่อยู่	99/17 หมู่ 1 ซอยประชาพัฒนา ถนนกะโรม ตำบลโพธิ์เสด็จ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช 80000
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนเอี่ยมพานิชวิทยา หมู่ที่ 4 ถนนรามอินทรา ซอย 13 แขวงอนุสาวรีย์ เขตบางเขต กรุงเทพมหานคร 10220
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2549	สำเร็จการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย แผนการเรียนวิทย์-คณิต จากโรงเรียนพัทลุง จังหวัดพัทลุง
พ.ศ. 2553	สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี (วบ.บ.) สาขาเทคโนโลยีชีวภาพ จากมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จังหวัดสงขลา
พ.ศ. 2555	สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยราชภัฏ จันทระเกษม กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2555	สำเร็จการศึกษาระดับหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอน ภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กรุงเทพมหานคร
ประวัติการทำงาน	
พ.ศ. 2553-2554	ครู กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนธนินทรวิทยา แขวงสีกัน เขตดอนเมือง จังหวัดกรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2554-ปัจจุบัน	ครู กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนเอี่ยมพานิชวิทยา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม การศึกษาเอกชน จังหวัดกรุงเทพมหานคร เขต 2